



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 5. mája 2021*

„Štátna pomoc – Odvetvie poštových služieb – Kompenzácia za plnenie povinnosti univerzálnej služby – Rozhodnutie o nevznesení námietok – Výpočet kompenzácie – Metóda čistých odbúrateľných nákladov – Zohľadnenie nehmotných výhod pripísateľných univerzálnej službe – Použitie finančných prostriedkov poskytnutých ako kompenzácia – Štátna záruka vyplatenia odstúpeného v prípade konkurzu – Oslobodenie od DPH pri určitých transakciách uskutočňovaných poskytovateľom univerzálnej služby – Účtovné rozdelenie spoločných nákladov medzi činnosti patriace do univerzálnej služby a činnosti mimo nej – Kapitálový vklad verejnoprávneho podniku na účel zabránenia konkurzu jeho dcérskej spoločnosti – Sťažnosť konkurenta – Rozhodnutie, v ktorom sa na záver fázy predbežného preskúmania konštatuje neexistencia štátnej pomoci – Existujúca pomoc – Pravidelné poskytovanie výhod – Pripísateľnosť štátu – Kritérium súkromného investora“

Vo veci T-561/18,

ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S, so sídlom v Padborgu (Dánsko),

Danske Fragtmænd A/S, so sídlom v Åbyhøji (Dánsko),

v zastúpení: L. Sandberg-Mørch, advokátka,

žalobcovia,

ktorých v konaní podporujú:

Jørgen Jensen Distribution A/S, so sídlom v Ikaste (Dánsko), v zastúpení: L. Sandberg-Mørch a M. Honoré, advokáti,

a

Dansk Distribution A/S, so sídlom v Karlslunde (Dánsko), v zastúpení: L. Sandberg-Mørch a J. Buendía Sierra, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: K. Blanck a D. Recchia, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: angličtina.

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: J. Nymann-Lindegren a M. Wolff, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Holdgaard, advokát,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2018) 3169 final z 28. mája 2018 vo veci štátnej pomoci SA.47707 (2018/N) – Kompenzácie priznané štátom spoločnosti PostNord za poskytovanie univerzálnej poštovej služby – Dánsko,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory R. da Silva Passos (spravodajca), sudcovia V. Valančius a L. Truchot,

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. októbra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S (ďalej len „ITD“), je obchodné združenie spoločností založených podľa dánskeho práva, ktoré pôsobia na vnútroštátnych a medzinárodných trhoch služieb nákladnej cestnej dopravy a logistických služieb.
- 2 Danske Fragtmænd A/S je spoločnosť založená podľa dánskeho práva, ktorá je prítomná najmä na dánskom trhu služieb nákladnej cestnej dopravy a distribúcie balíkov.
- 3 Postloven, lov nr. 1536 (poštový zákon č. 1536) z 21. decembra 2010 (*Lovtidende* 2010 A) v znení neskorších predpisov, určil Post Danmark A/S za poskytovateľa univerzálnej služby distribúcie pošty v Dánsku. Na základe tohto zákona dánske ministerstvo dopravy schválilo 30. mája 2016 poverovací akt na poskytovanie služby vo verejnom záujme, ktorým bola spoločnosti Post Danmark zverená povinnosť univerzálnej služby (ďalej len „PUS“) na obdobie od 1. júla 2016 do 31. decembra 2019 (ďalej len „poverovací akt univerzálnej služby“). Post Danmark je v 100 % vlastníctve spoločnosti PostNord AB, v ktorej má obchodný podiel zodpovedajúci 40 % základného imania Dánske kráľovstvo a obchodný podiel zodpovedajúci 60 % základného imania Švédske kráľovstvo a v ktorej predstavenstve vlastní každý z týchto dvoch akcionárskych štátov 50 % hlasovacích práv.

- 4 Podľa bodu 2 poverovacieho aktu univerzálnej služby musí byť takáto služba poskytovaná tak na vnútroštátnej, ako aj medzinárodnej úrovni a zaručená aspoň päť pracovných dní v týždni. Zahŕňa tieto služby:
- vyberanie, triedenie, prepravu a distribúciu poštových zásielok listov, periodickej tlače (dennej, týždennej a mesačnej) a reklamných zásielok (katalógov a prospektov) do 2 kg,
 - vyberanie, triedenie, prepravu a distribúciu balíkov do 20 kg s dodaním do domu alebo do samoobslužného miesta, pričom zásielky balíkov medzi obchodníkmi, na ktoré sa vzťahuje zmluva o distribúcii, nie sú zahrnuté v univerzálnej službe,
 - služby týkajúce sa doporučených zásielok a poistených zásielok,
 - bezplatnú poštovú službu pre nevidiace osoby s hmotnostným limitom zásielok do 7 kg.
- 5 Pokiaľ ide konkrétne o PUS pre zásielky prichádzajúce zo zahraničných destinácií alebo adresované do týchto destinácií, poverovací akt univerzálnej služby spresňuje, že sa riadia Svetovým poštovým dohovorom.
- 6 Od roku 2000 všeobecné využívanie elektronických zásielok viedlo k poklesu zasielania poštových listových zásielok až do tej miery, že hlavne z tohto dôvodu klesol obrat spoločnosti Post Danmark medzi rokmi 2009 až 2016 o 38 %. V tomto kontexte PostNord 23. februára 2017 uskutočnila zvýšenie základného imania spoločnosti Post Danmark o sumu vo výške jednej miliardy dánskych korún (DKK) (približne 134 miliónov eur) (ďalej len „zvýšenie základného imania z 23. februára 2017“).
- 7 Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo navyše vzhľadom na dôsledky digitalizácie korešpondencie uzavreli 20. októbra 2017 dohodu o zmene výrobného modelu spoločnosti Post Danmark (ďalej len „dohoda z 20. októbra 2017“), ako bola vypracovaná spoločnosťou PostNord a formalizovaná v návrhu jej predstavenstva z 29. septembra 2017.
- 8 Podľa dohody z 20. októbra 2017 sa zmluvné strany dohodli na potrebe prijatia tohto nového výrobného modelu s cieľom „čeliť výzve digitalizácie v Dánsku“ a zaistiť ekonomickú životaschopnosť spoločnosti Post Danmark. Podľa tej istej dohody nový výrobný model vyvinutý spoločnosťou PostNord mal spočívať na zvýšení základného imania spoločnosti Post Danmark a znížení počtu jej zamestnancov asi o 4 000, pričom všetky tieto náklady sa odhadovali na približne 5 miliárd švédskych korún (SEK) (približne 491 miliónov eur).
- 9 Implementácia nového výrobného modelu spoločnosti Post Danmark konkrétne zahŕňala vyplatenie osobitného odstupného niekdajším štátnym úradníkom spoločnosti Post Danmark, ktorí sa stali zamestnancami tejto spoločnosti v čase jej transformácie z nezávislého verejnoprávneho podniku na spoločnosť s ručením obmedzeným. V tejto súvislosti dohoda z 20. októbra 2017 stanovila, že Dánske kráľovstvo malo kompenzovať tieto náklady kapitálovým vkladom vo výške 1,533 miliardy SEK (približne 150 miliónov eur) v prospech spoločnosti PostNord.

- 10 Nový výrobný model spoločnosti Post Danmark sa mal realizovať tromi rôznymi opatreniami, konkrétne:
- kompenzáciou za poskytovanie univerzálnej služby v Dánsku, ktorú dánske orgány vyplatia spoločnosti Post Danmark prostredníctvom spoločnosti PostNord a ktorej výška by bola určená na financovanie časti osobitného odstupného niekdajším štátnym úradníkom spoločnosti Post Danmark,
 - zvýšením základného imania zo strany Dánskeho kráľovstva a Švédskeho kráľovstva o 667 miliónov SEK (približne 65 miliónov eur) v prospech spoločnosti PostNord,
 - interným príspevkom spoločnosti PostNord v prospech spoločnosti Post Danmark vo výške približne 2,3 miliardy DKK (približne 309 miliónov eur).
- 11 Dňa 3. novembra 2017 dánske orgány predbežne oznámili Európskej komisii prvé z týchto troch opatrení, a to poskytnutie kompenzácie vo výške 1,533 miliardy SEK vyplatenej spoločnosti Post Danmark prostredníctvom spoločnosti PostNord za poskytovanie univerzálnej poštovej služby v Dánsku v rokoch 2017 až 2019, pričom táto suma bola určená na financovanie časti nákladov na odstupné opísaných v bode 9 vyššie.
- 12 Dňa 27. novembra 2017 združenie ITD podalo Komisii sťažnosť, v ktorej tvrdilo, že prostredníctvom rôznych uskutočnených alebo plánovaných opatrení dánske a švédske orgány poskytli alebo poskytnú spoločnosti Post Danmark protiprávnu štátnu pomoc.
- 13 Podľa sťažnosti táto pomoc vyplývala:
- po prvé z existencie záruky, podľa ktorej sa v prípade konkurzu spoločnosti Post Danmark zaviazalo Dánske kráľovstvo zaplatiť tejto spoločnosti bez protihodnoty náklady na odstupné niekdajším štátnym úradníkom zodpovedajúce trojročnej mzde každého štátneho úradníka (ďalej len „predmetná záruka“),
 - po druhé z dánskej správnej praxe, ktorá umožňovala oslobodenie od dane z pridanej hodnoty (DPH) v prospech zákazníkov spoločností zásielkového predaja, ak sa tieto spoločnosti rozhodli pre dodanie spoločnosťou Post Danmark, čo pre ňu znamenalo zvýšenie dopytu,
 - po tretie z nesprávneho účtovného rozdelenia spoločných nákladov medzi PUS a činnosti mimo PUS v rokoch 2006 až 2013, ktoré viedlo k umelému zvýšeniu nákladov PUS a k umelému zníženiu nákladov na obchodné činnosti spoločnosti Post Danmark a ktoré tak predstavuje krížové financovanie obchodných činností spoločnosti Post Danmark prostredníctvom PUS,
 - po štvrté zo zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 v rozsahu, v akom ho možno pripísať dánskemu a švédskemu štátu a keďže takéto opatrenie nespĺňalo kritérium súkromného investora v trhovom hospodárstve,
 - po piate z kompenzačného opatrenia, ktoré Dánske kráľovstvo predbežne oznámilo 3. novembra 2017 (pozri bod 11 vyššie),

- po šieste zo zvýšení základného imania spoločnosti Post Danmark zo strany Dánskeho kráľovstva, Švédskeho kráľovstva a spoločnosti PostNord, ako sú stanovené v dohode z 20. októbra 2017.
- 14 Dňa 30. novembra 2017 Komisia postúpila sťažnosť združenia ITD dánskym a švédskym orgánom, ktoré predložili svoje spoločné pripomienky k niektorým výhradám tejto sťažnosti 20. decembra 2017. Dňa 21. decembra 2017 dánske orgány predložili svoje pripomienky k ostatným výhradám uvedenej sťažnosti.
 - 15 Dánske orgány 8. februára 2018 oznámili Komisii poskytnutie kompenzácie spoločnosti Post Danmark vo výške 1,533 miliardy SEK za poskytovanie univerzálnej poštovej služby v období rokov 2017 až 2019 (ďalej len „predmetná kompenzácia“).
 - 16 Dňa 7. mája 2018 dánske orgány uviedli, že predmetná kompenzácia bude napokon v maximálnej výške 1,683 miliardy SEK (približne 160 miliónov eur).
 - 17 Komisia 28. mája 2018 prijala rozhodnutie C(2018) 3169 final vo veci štátnej pomoci SA.47707 (2018/N) – Kompenzácie priznané štátom spoločnosti PostNord za poskytovanie univerzálnej poštovej služby – Dánsko (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
 - 18 V napadnutom rozhodnutí Komisia v prvom rade spresnila, že jej preskúmanie sa týka jednak predmetnej kompenzácie a jednak výhrad, ktoré ITD uviedlo vo svojej sťažnosti, s výnimkou zvýšení základného imania stanovených v dohode z 20. októbra 2017 (bod 73 napadnutého rozhodnutia), ktoré budú predmetom neskoršieho rozhodnutia.
 - 19 V druhom rade, pokiaľ ide o predmetnú kompenzáciu, Komisia najprv konštatovala, že táto kompenzácia nespĺňa štvrté z kritérií stanovených v rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), lebo nebola poskytnutá v rámci verejnej súťaže a jej výška nebola určená na základe nákladov priemerného, dobre riadeného podniku. Komisia z toho vyvodila, že toto opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a že je potrebné preskúmať zlučiteľnosť tejto pomoci so zreteľom na článok 106 ods. 2 ZFEÚ, ako bol vykonaný v oznámení Komisie – Rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011) (Ú. v. EÚ C 8, 2012, s. 15, ďalej len „rámec SVHZ“ [Služby všeobecného hospodárskeho záujmu]).
 - 20 Ďalej pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom Komisia skúmala najmä výpočet čistých nákladov potrebných na plnenie PUS zo strany dánskych orgánov s použitím metódy výpočtu čistých odbúratelných nákladov (ďalej len „NAC“ [Net Avoidable Costs]). Vo svojej metóde výpočtu dánske orgány vychádzali z faktického scenára, podľa ktorého Post Danmark pri zabezpečovaní PUS na obdobie rokov 2017 až 2019 očakávala po prvé podstatné zvýšenie obchodných zásielok spotrebiteľom v dôsledku nárastu elektronického obchodu, po druhé pokračujúci pokles listových zásielok v nadväznosti na rastúcu digitalizáciu korešpondencie, po tretie významné zníženie zásielok novin a časopisov, a po štvrté zavedenie nového výrobného modelu zahŕňajúceho prepúšťanie zamestnancov. Podľa alternatívneho scenára, ktorý navrhli dánske orgány, ak by spoločnosti Post Danmark nebola zverená PUS na to isté obdobie, viedlo by to po prvé k ukončeniu nerentabilných činností, ako je napríklad distribúcia novin a časopisov, neadresných zásielok a medzinárodných poštových zásielok, po druhé k optimalizácii distribúcie obchodných listov, pre ktoré by doručovanie domov bolo dostupné len v najväčších mestách, po tretie k zrušeniu doručovania balíkov do domu v niektorých vidieckych oblastiach a po štvrté k zníženiu počtu poštových úradov.

- 21 Dánske orgány z toho odvodili náklady, ktoré by sa ušetrili, ak by neexistovala PUS, vypočítané na základe nákladov, a to najmä personálnych, spojených po prvé so zachovaním siete poštových schránok pokrývajúcich celé územie štátu, ako aj s výrobou poštových známok, po druhé s fungovaním strediska medzinárodných zásielok v Kodani (Dánsko), ktoré by sa po zrušení medzinárodných poštových zásielok zatvorilo, po tretie so strediskami triedenia listov a distribučnými platformami, ktoré by sa po optimalizácii distribúcie obchodných listov zrušili, po štvrté s doručovaním listových zásielok do domu v niektorých oblastiach a po piate s fungovaním poštových úradov, ktoré by sa inak zatvorili.
- 22 Naproti tomu dánske orgány z týchto odbúrateľných nákladov odpočítali na jednej strane príjmy zo služieb, ktoré by Post Danmark v prípade neexistencie PUS zrušila alebo optimalizovala, a na druhej strane zisky plynúce zo zvýšenia dopytu z dôvodu oslobodenia od DPH, na ktoré mala nárok ako poskytovateľ univerzálnej služby, ako aj z aktív duševného vlastníctva spojených s PUS, a to najmä z reklamy týkajúcej sa jej zviditeľnenia na kontaktných miestach a poštových schránkach.
- 23 Komisia považovala metódu navrhnutú dánskymi orgánmi za spoľahlivú a uviedla, že podľa tejto metódy boli NAC na plnenie PUS 2,571 miliardy DKK (približne 345 miliónov eur), čo je suma podstatne vyššia ako predmetná kompenzácia stanovená maximálne na 1,192 miliardy DKK (približne 160 miliónov eur).
- 24 Nakoniec Komisia po zamietnutí výhrad, ktoré ITD uviedlo vo svojej sťažnosti a ktoré sa konkrétne týkali predmetnej kompenzácie, dospela k záveru, že uvedená kompenzácia je zlučiteľná s vnútorným trhom.
- 25 V treťom rade, pokiaľ ide o ostatné výhrady uvedené v sťažnosti združenia ITD, Komisia po prvé usúdila, že predmetná záruka môže predstavovať štátnu pomoc. V tomto zmysle konštatovala, že táto záruka mohla poskytovať výhodu, aj keď veľmi nepriamu, keďže umožnila spoločnosti Post Danmark v čase jej transformácie na spoločnosť s ručením obmedzeným v roku 2002 udržať si časť svojich zamestnancov. Komisia však dospela k záveru, že za predpokladu, že by predmetná záruka predstavovala štátnu pomoc, táto pomoc by bola poskytnutá v roku 2002, keďže sa týkala len zamestnancov, ktorí sa k tomuto dňu vzdali svojho postavenia štátneho úradníka. Predmetná záruka tak bola poskytnutá viac ako desať rokov predtým, ako bola Komisia o tomto opatrení informovaná na základe sťažnosti združenia ITD, a v dôsledku toho predstavuje existujúcu pomoc podľa článku 1 písm. b) bodu iv) a článku 17 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).
- 26 Po druhé, pokiaľ ide o dánsku správnu prax, ktorá viedla k oslobodeniu od DPH v prospech zákazníkov spoločnosti Post Danmark, Komisia konštatovala, že toto opatrenie mohlo spoločnosti Post Danmark poskytnúť nepriamu výhodu. Komisia však dospela k záveru, že predmetné oslobodenie vyplýva z článku 132 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1) (ďalej len „smernica o DPH“), v ktorom sa stanovuje povinné oslobodenie služieb, na ktoré sa vzťahuje PUS. Preto podľa napadnutého rozhodnutia oslobodenie od DPH v prospech spoločnosti Post Danmark nebolo pripísateľné dánskemu štátu a z tohto dôvodu nemohlo predstavovať štátnu pomoc.

- 27 Po tretie, pokiaľ ide o rozdelenie nákladov súvisiacich s činnosťami spoločnosti Post Danmark a s ich prípadnou krížovou dotáciou, Komisia sa riadila vysvetleniami dánskych orgánov a dospela k záveru o primeranosti rozdelenia spoločných nákladov medzi činnosťami spoločnosti Post Danmark patriace do PUS a jej činnosti mimo PUS. Komisia dodala, že v každom prípade sa nezdá, že by nesprávne rozdelenie nákladov uvádzané združením ITD v prvom rade predpokladalo prevod štátnych prostriedkov. Ďalej podľa napadnutého rozhodnutia takéto rozdelenie nebolo pripísateľné dánskym orgánom, pretože aj keď je pravda, že prijali účtovné predpisy uplatniteľné na Post Danmark, ITD nepreukázalo, ako sa tieto orgány podieľali na tvorbe cien spoločnosťou Post Danmark pre jej činnosti mimo PUS. Komisia napokon konštatovala, že údajná krížová dotácia obchodných činností spoločnosti Post Danmark z finančných prostriedkov prijatých z titulu PUS nepredstavuje výhodu, keďže Post Danmark nikdy nezískala kompenzáciu za plnenie PUS vypočítanú na základe rozdelenia nákladov uvádzaného združením ITD.
- 28 Po štvrté, pokiaľ ide o zvýšenie základného imania z 23. februára 2017, Komisia konštatovala, že je pravda, že vzhľadom na kapitálovú štruktúru spoločnosti PostNord a podmienky vymenovania členov jej predstavenstva Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo mohli vykonávať dominantný vplyv nad touto spoločnosťou. Podľa Komisie však skutočnosti uvádzané združením ITD na podporu svojej sťažnosti neumožnili preukázať, že Dánske kráľovstvo alebo Švédske kráľovstvo sa skutočne podieľali na takomto zvýšení základného imania. Komisia z toho vyvodila, že uvedené zvýšenie základného imania nie je pripísateľné štátu, a preto nepredstavuje štátnu pomoc.
- 29 Komisia navyše usúdila, že za okolností, ako sú tie, ktorým čelila PostNord, by sa súkromný investor rozhodol radšej pristúpiť k zvýšeniu základného imania 23. februára 2017, než aby nechal skrachovať svoju dcérsku spoločnosť, v tomto prípade Post Danmark.
- 30 Napokon záverečné body napadnutého rozhodnutia uvádzajú:
- „(205) Komisia rozhodla... považovať oznámené opatrenie pomoci na kompenzáciu PUS na obdobie rokov 2017 – 2019 za zlučiteľné s vnútorným trhom na základe článku 106 ods. 2 ZFEÚ a nevzniesť námietky voči [tomuto] opatreniu[u].
- (206) Komisia okrem toho rozhodla, že:
- i) [predmetná záruka] sa považuje za existujúcu pomoc;
 - ii) oslobodenie od DPH nepredstavuje štátnu pomoc;
 - iii) krížová dotácia obchodných služieb nie je vecne potvrdená a v každom prípade nepredstavuje štátnu pomoc, a
 - iv) [zvýšenie základného imania z 23. februára 2017] nepredstavuje štátnu pomoc.“

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 31 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. septembra 2018 podali žalobcovia ITD a Danske Fragtmand žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 32 Komisia predložila svoje vyjadrenie k žalobe 7. decembra 2018.
- 33 Žalobcovia predložili repliku 15. februára 2019. Komisia predložila dupliku 17. apríla 2019.

- 34 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. januára 2019 Dánske kráľovstvo podalo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Rozhodnutím z 11. apríla 2019 predseda deviatej komory Všeobecného súdu tomuto návrhu vyhovel.
- 35 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 17. januára a 21. januára 2019 spoločnosti Dansk Distribution A/S a Jørgen Jensen Distribution A/S podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobcov. Uzneseniami z 12. apríla 2019 predseda deviatej komory Všeobecného súdu týmto návrhom vyhovel.
- 36 Dánske kráľovstvo predložilo svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania 1. júla 2019. Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution predložili svoje vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania 3. júla 2019. Komisia a žalobcovia predložili svoje pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania v príslušnom poradí 15. novembra a 18. novembra 2019.
- 37 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené podľa článku 27 ods. 5 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k siedmej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená 17. októbra 2019.
- 38 Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:
- vyhlásil tvrdenia Dánskeho kráľovstva za neprípustné a v každom prípade nedôvodné,
 - vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii a Dánskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.
- 39 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania.
- 40 Dánske kráľovstvo navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu.
- 41 Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution navrhujú, aby Všeobecný súd:
- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú a zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

- 42 Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú jediný žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nezačala formálne vyšetrovacie konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, a to napriek závažným ťažkostiam, ktoré sa objavili pri posúdení predmetnej kompenzácie a ďalších opatrení uvedených v sťažnosti združenia ITD.
- 43 Na úvod treba pripomenúť, že cieľom fázy predbežného preskúmania oznámených opatrení pomoci stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ a upravenej v článku 4 nariadenia 2015/1589 je umožniť Komisii utvoriť si prvý názor na tieto opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 43).
- 44 Na záver tejto fázy Komisia konštatuje, že oznámené opatrenie buď nepredstavuje pomoc, pričom v takom prípade prijme rozhodnutie o nevznesení námietok na základe článku 4 ods. 2 nariadenia 2015/1589, alebo spadá do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Ak Komisia po predbežnom preskúmaní skonštatuje, že oznámené opatrenie, pokiaľ spadá do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, nevyvoláva pochybnosti o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom, prijme rozhodnutie o nevznesení námietok na základe článku 4 ods. 3 nariadenia 2015/1589 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 43 a 44).
- 45 Pokiaľ Komisia prijme rozhodnutie o nevznesení námietok, nerozhodne len o tom, že dotknuté opatrenie nepredstavuje pomoc alebo predstavuje pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom, ale tiež implicitne odmietne začať formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 ods. 1 nariadenia 2015/1589 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 45).
- 46 Ak Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že oznámené opatrenie vyvoláva pochybnosti o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom, je povinná prijať na základe článku 4 ods. 4 nariadenia 2015/1589 rozhodnutie o začatí formálneho vyšetrovacieho konania stanoveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia (rozsudok z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 46).
- 47 Okrem toho článok 24 ods. 2 prvá veta nariadenia 2015/1589 priznáva každej zainteresovanej strane právo predložiť sťažnosť a informovať tak Komisiu o údajnej neoprávnenej pomoci, čo má v súlade s článkom 15 ods. 1 prvou vetou toho istého nariadenia za následok začatie fázy predbežného preskúmania stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ktorá vedie k prijatiu rozhodnutia Komisiou podľa článku 4 ods. 2, 3 alebo 4 nariadenia 2015/1589.
- 48 Existencia pochybností, ktoré môžu odôvodniť začatie formálneho vyšetrovacieho konania uvedeného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, sa prejavuje objektívnou existenciou závažných ťažkostí, s ktorými sa Komisia stretla pri skúmaní povahy dotknutého opatrenia ako pomoci alebo jeho zlučiteľnosti s vnútorným trhom. Z judikatúry totiž vyplýva, že pojem závažné ťažkosti má objektívnu povahu (rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 31). Existenciu takých ťažkostí treba hľadať tak v okolnostiach prijatia napadnutého aktu, ako aj v jeho obsahu, a to objektívnym spôsobom, porovnaním odôvodnenia rozhodnutia s informáciami, ktoré Komisia mala a mohla mať k dispozícii v čase, keď sa vyjadrovala k zlučiteľnosti spornej pomoci so spoločným trhom (pozri rozsudok z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 77 a citovanú judikatúru), pričom sa v tejto súvislosti pripomína, že informácie, ktoré Komisia „mohla mať k dispozícii“, sú tie, ktoré

sa javia ako relevantné na posúdenie, ktoré sa má uskutočniť a ktorých predloženie na svoju žiadosť mohla dosiahnuť počas fázy predbežného preskúmania (rozsudok z 20. septembra 2017, Komisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 71).

- 49 Z toho vyplýva, že preskúmanie zákonnosti vykonávané Všeobecným súdom, pokiaľ ide o existenciu závažných ťažkostí, sa svojou povahou nemôže obmedziť len na zisťovanie existencie zjavne nesprávneho posúdenia (pozri rozsudky z 27. septembra 2011, 3F/Komisia, T-30/03 RENV, EU:T:2011:534, bod 55 a citovanú judikatúru, a z 10. júla 2012, Smurfit Kappa Group/Komisia, T-304/08, EU:T:2012:351, bod 80 a citovanú judikatúru). Ak takéto ťažkosti existujú, rozhodnutie prijaté Komisiou bez toho, aby začala formálne vyšetrovacie konanie, možno totiž zrušiť len pre tento dôvod, pretože nedošlo ku kontradiktórnemu a podrobnému preskúmaniu, ktoré stanovuje Zmluva o FEÚ, i keď sa nepreukáže, že posúdenie Komisie týkajúce sa dôvodnosti bolo z právneho či skutkového hľadiska nesprávne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. septembra 2010, British Aggregates a i./Komisia, T-359/04, EU:T:2010:366, bod 58).
- 50 Treba pripomenúť, že v súlade s účelom článku 108 ods. 3 ZFEÚ a povinnosťou riadnej správy vecí verejných, ktorou je viazaná, môže Komisia predovšetkým viesť rokovania so štátom, ktorý oznámil pomoc, alebo s tretími osobami s cieľom prekonať počas fázy predbežného preskúmania prípadné ťažkosti, s ktorými sa stretla. Táto možnosť predpokladá, že Komisia môže upraviť svoje stanovisko podľa výsledkov začatých rokovaní bez toho, aby sa táto úprava *a priori* vykladala tak, že spôsobuje vznik závažných ťažkostí (rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 35). Komisia tak začne formálne vyšetrovacie konanie až vtedy, keď tieto ťažkosti nemožno prekonať, ukážu sa ako vážne a vedú ju k pochybnostiam (rozsudky z 2. apríla 2009, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, C-431/07 P, EU:C:2009:223, bod 61, a z 27. októbra 2011, Rakúsko/Scheucher-Fleisch a i., C-47/10 P, EU:C:2011:698, bod 70).
- 51 Je na žalujúcej strane, aby preukázala existenciu závažných ťažkostí, pričom takýto dôkaz možno predložiť prostredníctvom súboru súhlasných indícií (pozri rozsudok z 19. septembra 2018, HH Ferries a i./Komisia, T-68/15, EU:T:2018:563, bod 63 a citovanú judikatúru).
- 52 Práve vo svetle vyššie uvedených úvah treba preskúmať argumentáciu žalobkýň zameranú na preukázanie existencie závažných ťažkostí, ktoré mali viesť Komisiu k začatiu formálneho vyšetrovacieho konania.
- 53 V prejednávanej veci žalobcovia uvádzajú súbor indícií, ktoré podľa nich preukazujú existenciu závažných ťažkostí a vyplývajú jednak z dĺžky trvania fázy predbežného preskúmania a z okolností súvisiacich s priebehom tejto fázy a jednak z obsahu napadnutého rozhodnutia a z posúdenia Komisie týkajúceho sa viacerých opatrení skúmaných v tomto rozhodnutí.

A. O indíciách týkajúcich sa dĺžky trvania a priebehu fázy predbežného preskúmania

- 54 Po prvé žalobcovia podporovaní spoločnosťami Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution tvrdia, že dĺžka trvania fázy predbežného preskúmania preukazuje existenciu závažných ťažkostí, s ktorými sa Komisia stretla. V tejto súvislosti zdôrazňujú, že dánske orgány oznámili predmetnú kompenzáciu 8. februára 2018 a že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté 28. mája 2018, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej v článku 4 ods. 5 nariadenia 2015/1589 na prijatie rozhodnutia o začatí alebo nezačatí formálneho vyšetrovacieho konania.

- 55 Žalobcovia dodávajú, že prekročenie takejto lehoty je ešte prekvapujúcejšie vzhľadom na dátum predbežného oznámenia predmetnej kompenzácie, teda 3. november 2017. V tejto súvislosti na jednej strane tvrdia, že v rozsudku z 15. novembra 2018, *Tempus Energy a Tempus Energy Technology/Komisia* (T-793/14, vec v odvolacom konaní, EU:T:2018:790), Všeobecný súd rozhodol, že fázu pred oznámením treba zohľadniť na účely posúdenia existencie závažných ťažkostí. Na druhej strane žalobcovia uvádzajú, že dĺžka trvania fázy pred oznámením presahujúca tri mesiace porušila dobu dvoch mesiacov stanovenú v odseku 14 Kódexu najlepšej praxe pre uskutočňovanie konaní vo veci kontroly štátnej pomoci (Ú. v. EÚ C 136, 2009, s. 13) (ďalej len „kódex najlepšej praxe“). Podľa nich takáto dĺžka trvania vyplýva zo skutočnosti, že Komisia začala posudzovať zlučiteľnosť predmetnej kompenzácie počas fázy pred oznámením.
- 56 Komisia podľa nich navyše prekročila stanovenú lehotu tým, že prijala napadnuté rozhodnutie šesť mesiacov po podaní sťažnosti združením ITD.
- 57 Po druhé žalobcovia tvrdia, že výmeny informácií medzi Komisiou a dánskymi a švédskymi orgánmi tak vo fáze pred oznámením, ako aj počas fázy predbežného preskúmania naznačujú existenciu závažných ťažkostí. Žiadajú Všeobecný súd, aby prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania týkajúce sa predloženia týchto výmen informácií.
- 58 Komisia podporovaná Dánskym kráľovstvom spochybňuje argumentáciu žalobcov.
- 59 V prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov založené na neprimeranej dĺžke trvania predbežného preskúmania, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry môže takáto dĺžka spolu s ďalšími dôkazmi naznačovať vážne ťažkosti, na ktoré Komisia narazila, pokiaľ významne presahuje čas, ktorý si predbežné preskúmanie opatrenia obvykle vyžaduje (pozri rozsudok z 3. decembra 2014, *Castelnuovo Energia/Komisia*, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 60 V tejto súvislosti treba rozlišovať medzi konaním nasledujúcim po oznámení zo strany členského štátu a konaním, v rámci ktorého Komisia po podaní sťažnosti skúma informácie o údajnej neoprávnenej pomoci, a to bez ohľadu na ich zdroj. Článok 4 ods. 5 nariadenia 2015/1589 totiž stanovuje, že dĺžka trvania prvého konania nesmie presiahnuť dva mesiace odo dňa nasledujúceho po doručení úplného oznámenia. Naproti tomu právo Európskej únie nestanovuje žiadnu lehotu na ukončenie druhého konania, keďže článok 12 ods. 1 nariadenia 2015/1589 len spresňuje, že Komisia „bezodkladne preskúma akúkoľvek sťažnosť“ (rozsudok zo 6. mája 2019, *Scor/Komisia*, T-135/17, neuvverejnený, EU:T:2019:287, bod 106).
- 61 V prejednávanej veci bola Komisii na jednej strane predložená sťažnosť združenia ITD z 27. novembra 2017 a na druhej strane dostala 8. februára 2018 úplné oznámenie Dánskeho kráľovstva o opatrení týkajúcom sa poskytnutia dotknutej náhrady. Komisia prijala napadnuté rozhodnutie týkajúce sa oboch konaní 28. mája 2018.
- 62 Fáza predbežného preskúmania teda trvala tri mesiace a devätnásť dní, ak sa za východiskový bod považuje deň nasledujúci po oznámení dánskych orgánov, alebo šesť mesiacov a jeden deň, ak sa za východiskový bod považuje sťažnosť združenia ITD.
- 63 Na jednej strane, pokiaľ ide o dobu troch mesiacov a devätnásť dní, ktorá uplynula medzi podaním oznámenia dánskymi orgánmi a prijatím napadnutého rozhodnutia, dvojmesačná lehota stanovená v článku 4 ods. 5 nariadenia 2015/1589 tak bola prekročená o viac ako jeden mesiac. Takéto prekročenie lehoty stanovenej v tomto ustanovení však možno ľahko vysvetliť skutočnosťou, že ako vyplýva z bodu 72 napadnutého rozhodnutia, Komisia súčasne preskúmala

opatrenie oznámené dánskymi orgánmi a štyri z piatich opatrení, ktoré mali vykonať dánske orgány v prospech spoločnosti Post Danmark a ktoré boli uvedené v sťažnosti združenia ITD (pozri bod 13 vyššie). Komisia teda musela preskúmať značné množstvo informácií predložených účastníkmi konania. Okrem toho pred uplynutím dvojmesačnej lehoty stanovenej v článku 4 ods. 5 nariadenia 2015/1589 dánske orgány informovali Komisiu, že majú v úmysle zmeniť výšku predmetnej kompenzácie, a to z pevne stanovenej kompenzácie vo výške 1,533 miliardy SEK na maximálnu kompenzáciu vo výške 1,683 miliardy SEK.

- 64 Skutočnosť, že dĺžka trvania fázy predbežného preskúmania presiahla lehotu stanovenú v článku 4 ods. 5 nariadenia 2015/1589 o jeden mesiac a devätnásť dní, preto nepredstavuje indíciu existencie závažných ťažkostí.
- 65 Na druhej strane, pokiaľ ide o dobu šiestich mesiacov a jedného dňa, ktorá uplynula medzi podaním sťažnosti združenia ITD a napadnutým rozhodnutím, žalobcovia sa bez bližšieho vysvetlenia obmedzujú na tvrdenie, že takáto doba „zjavne presahuje [lehotu], v rámci ktorej je Komisia povinná ukončiť svoje predbežné preskúmanie“. Ako pritom bolo uvedené v bode 60 vyššie, príslušné ustanovenia nestanovujú žiadnu záväznú lehotu na vybavenie sťažnosti adresovanej Komisii v oblasti štátnej pomoci.
- 66 Okrem toho už bolo rozhodnuté, že na účely posúdenia, či dĺžka trvania preskúmania predstavuje indíciu existencie závažných ťažkostí, je potrebné odkázať na interné pravidlá stanovené Komisiou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. marca 2001, Prayon-Rupel/Komisia, T-73/98, EU:T:2001:94, bod 94, a z 9. júna 2016, Magic Mountain Kletterhallen a i./Komisia, T-162/13, neuvverejnený, EU:T:2016:341, bod 146). V tejto súvislosti odsek 47 kódexu najlepšej praxe stanovuje, že „Komisia použije všetky prostriedky na to, aby sa sťažnosť preskúmala v rámci predbežného časového plánu 12 mesiacov od jej doručenia“, že „táto lehota nie je záväzná“ a že „v závislosti od okolností individuálneho prípadu sa preskúmanie sťažnosti môže predĺžiť najmä v dôsledku prípadnej potreby požiadať predkladateľa sťažnosti, členský štát alebo zainteresované strany o doplnujúce informácie“.
- 67 V prejednávanej veci Komisia tým, že prijala napadnuté rozhodnutie šesť mesiacov a jeden deň po podaní sťažnosti združenia ITD, dodržala zásady stanovené v jej vnútorných predpisoch.
- 68 Žalobcovia sa nemôžu účinne odvolávať na rozsudok z 10. februára 2009, Deutsche Post a DHL International/Komisia (T-388/03, EU:T:2009:30), keďže z bodov 96 až 98 tohto rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd konštatoval, že doba siedmich mesiacov od oznámenia opatrenia členským štátom, a nie od podania sťažnosti, značne prekračuje dobu dvoch mesiacov, ktorú bola Komisia v zásade povinná dodržať na účely ukončenia jej predbežného preskúmania v súlade s článkom 4 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ktorého obsah bol totožný s obsahom článku 4 ods. 5 nariadenia 2015/1589. Tento rozsudok nie je v prejednávanej veci relevantný, ani pokiaľ ide o posúdenie dĺžky trvania fázy predbežného preskúmania od oznámenia predmetnej kompenzácie dánskymi orgánmi, keďže táto doba troch mesiacov a jedného dňa sa považuje za primeranú z dôvodov uvedených v bode 63 vyššie.
- 69 Za týchto podmienok dĺžka trvania predbežného preskúmania nepredstavuje indíciu existencie závažných ťažkostí.

- 70 V druhom rade, pokiaľ ide o okolnosti súvisiace s fázou predbežného preskúmania, žalobcovia sa odvolávajú na mnohé údajné výmeny informácií medzi Komisiou a dánskymi a švédskymi orgánmi.
- 71 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že samotnú skutočnosť, že počas fázy predbežného preskúmania začali diskusie medzi Komisiou a dotknutým členským štátom a že v rámci toho si mohla Komisia vyžiadať doplňujúce informácie o opatreniach, ktoré mala preskúmať, nemožno samu osebe považovať za dôkaz toho, že táto inštitúcia čelila závažným ťažkostiam spojeným s posudzovaním (pozri rozsudok z 15. marca 2018, Naviera Armas/Komisia, T-108/16, EU:T:2018:145, bod 69 a citovanú judikatúru). Nemožno však vylúčiť, že obsah diskusií medzi Komisiou a oznamujúcim členským štátom počas tejto fázy konania môže za určitých okolností odhaliť existenciu takýchto ťažkostí, rovnako ako veľký počet žiadostí o informácie adresovaných členským štátom zo strany Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. decembra 2014, Netherlands Maritime Technology Association/Komisia, T-140/13, neuvverejnený, EU:T:2014:1029, bod 74, a z 8. januára 2015, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, T-58/13, neuvverejnený, EU:T:2015:1, bod 47).
- 72 V prejednávanej veci z odsekov 1 až 10 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia najprv 30. novembra 2017 postúpila sťažnosť združenia ITD dánskym a švédskym orgánom, ku ktorej tieto orgány predložili svoje pripomienky 20. a 21. decembra 2017. Následne 5. februára 2018 Komisia zaslala dánskym orgánom žiadosť o informácie v súvislosti s doplnením sťažnosti, ktoré ITD zaslalo 2. februára 2018. Dánske orgány na túto žiadosť odpovedali 13. februára 2018. Napokon v nadväznosti na úplné oznámenie predmetnej kompenzácie 8. februára 2018 dánske orgány 7. mája 2018 informovali Komisiu, že zmenili maximálnu výšku tejto kompenzácie.
- 73 Takéto výmeny informácií pritom nemožno považovať za obzvlášť časté alebo intenzívne, keďže Komisia sa obrátila na dánske orgány len s cieľom získať ich pripomienky k sťažnosti združenia ITD. Nepredstavujú teda indíciu existencie závažných ťažkostí.
- 74 V treťom a poslednom rade na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, fáza pred oznámením v zásade nie je relevantná na účely posúdenia existencie závažných ťažkostí, keďže existencia takýchto ťažkostí sa posudzuje vzhľadom na fázu predbežného preskúmania, ktorá začína plynúť od úplného oznámenia opatrenia, ako to vyplýva z článku 4 ods. 5 nariadenia 2015/1589 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 168).
- 75 Všeobecný súd v rozsudku z 15. novembra 2018, Tempus Energy a Tempus Energy Technology/Komisia (T-793/14, vec v odvolacom konaní, EU:T:2018:790), rozhodol, že len za osobitných okolností, akými sú zložitost' a novost' predbežne oznámeného opatrenia, dĺžka trvania fázy pred oznámením a posúdenie zlučiteľnosti takéhoto opatrenia počas tejto fázy môže priebeh fázy pred oznámením predstavovať indíciu existencie závažných ťažkostí.
- 76 V prejednávanej veci však žalobcovia nevedia preukázať existenciu osobitných okolností tejto povahy.
- 77 Na jednej strane hoci svoje tvrdenie zakladajú na dĺžke trvania fázy pred oznámením presahujúcej tri mesiace, toto trvanie sa nezdá byť neprimerané, aj keď prekračuje dvojmesačnú lehotu uvedenú v kódexe najlepšej praxe. Počas fázy pred oznámením si totiž Komisia tiež vyžiadala od dánskych a švédskych orgánov ich pripomienky k sťažnosti združenia ITD a k jeho doplňujúcim pripomienkam (pozri bod 14 vyššie).

- 78 Na druhej strane, pokiaľ ide o obsah výmen informácií medzi Komisiou a dánskymi a švédskymi orgánmi, žalobcovia iba predpokladajú, že o zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie sa rokovalo v priebehu fázy pred oznámením, pričom nepredložili konkrétnu indíciu v tomto zmysle.
- 79 Preto aj keby sa zohľadnila fáza pred oznámením, dĺžka trvania a okolnosti priebehu fázy predbežného preskúmania samy osebe neodhalujú závažné ťažkosti, ktoré by Komisiu zavazovali začať formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 80 Keďže Všeobecný súd bol schopný vyjadriť sa k tvrdeniam žalobcov založeným na dĺžke trvania a k okolnostiach fázy predbežného preskúmania, nie je potrebné vyhovieť ich návrhu na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, na základe ktorého sa mali do spisu vložiť všetky výmeny informácií uskutočnené v priebehu fázy predbežného preskúmania a fázy, ktorá jej predchádzala, medzi Komisiou na jednej strane a dánskymi a švédskymi orgánmi na strane druhej. V každom prípade žalobcovia nepredložili na podporu svojho návrhu na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania žiadny dôkaz, ktorý by umožňoval potvrdiť užitočnosť takéhoto opatrenia pre potreby konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2018, Europa Terra Nostra/Parlament, T-13/17, neuvverejnený, EU:T:2018:428, bod 103 a citovanú judikatúru).
- 81 V dôsledku toho treba preskúmať ďalšie tvrdenia uvádzané žalobcami na podporu jediného žalobného dôvodu, ktoré majú preukázať, že samotný obsah napadnutého rozhodnutia poskytuje indície v tom zmysle, že preskúmanie predmetných opatrení vyvolávalo závažné ťažkosti, ktoré mali viesť Komisiu k začatiu formálneho vyšetrovacieho konania.

B. O indíciách týkajúcich sa obsahu napadnutého rozhodnutia

- 82 Na podporu druhej časti jediného žalobného dôvodu žalobcovia v podstate zdôrazňujú, že Komisia sa dopustila viacerých pochybení preukazujúcich existenciu závažných ťažkostí, keď v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že:
- predmetná náhrada bola zlučiteľná s vnútorným trhom,
 - predmetná záruka predstavovala existujúcu pomoc,
 - oslobodenie od DPH v prospech spoločnosti Post Danmark nebolo pripísateľné štátu,
 - chybné rozdelenie nákladov súvisiacich s PUS a mimo PUS v účtovníctve spoločnosti Post Danmark nebolo preukázané, nezahrňalo prevod štátnych prostriedkov a nebolo pripísateľné štátu,
 - zvýšenie základného imania 23. februára 2017 nebolo pripísateľné štátu a nepredstavovalo hospodársku výhodu.

1. O predmetnej kompenzácii

- 83 Žalobcovia podporovaní spoločnosťami Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution tvrdia, že keď Komisia dospela k záveru o zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom, dopustila sa viacerých pochybení, ktoré preukazujú, že v tejto súvislosti čelila závažným ťažkostiam.

- 84 Žalobcovia predovšetkým tvrdia, že Komisia nesprávne dospela k záveru, že v prípade neexistencie PUS by Post Danmark prestala vykonávať niektoré činnosti.
- 85 Na jednej strane, pokiaľ ide o zásielky listov a balíkov zasielané jednotlivo, doporučené zásielky a zásielky s deklarovanou hodnotou, a bezplatné služby pre nevidiacich, žalobcovia zdôrazňujú, že tieto služby sú v mestských zónach rentabilné, ako to vyplýva zo správy vypracovanej spoločnosťou BDO a predloženej na podporu žaloby (ďalej len „správa BDO“). Pri svojom hodnotení alternatívneho scenára potrebného na výpočet NAC pritom Komisia v súvislosti s týmito službami nijako nerozlišovala medzi mestskými a vidieckymi oblasťami.
- 86 V replike žalobcovia spresňujú, že rozhodnutie o ukončení alebo zachovaní poskytovania určitých služieb musí byť založené na dlhodobom scenári a že služby uvedené v bode 85 vyššie sú z dlhodobého hľadiska ziskové. Podľa žalobcov však vzhľadom na ekonomickú situáciu spoločnosti Post Danmark a náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s reštrukturalizáciou, nemožno dotknuté služby považovať z krátkodobého hľadiska za ziskové. Keďže sa výpočet kompenzácie týka krátkoobdobia, konkrétne obdobia od roku 2017 do roku 2019, Komisia tak mala dospieť k záveru, že Post Danmark by naďalej poskytovala takéto služby aj v prípade neexistencie PUS, hoci by v dotknutom období uvedené služby vytvárali straty.
- 87 Na druhej strane žalobcovia vytykajú Komisii, že dospela k záveru, že v prípade neexistencie PUS by Post Danmark ukončila poskytovanie služieb medzinárodných zásielok listov a balíkov. V tejto súvislosti zdôrazňujú, že brožúra spoločnosti PostNord sa zmieňuje o strategických cieľoch zameraných na „rozšírenie po celom svete“ a „medzinárodné pôsobenie“ prostredníctvom „poskytovania kompletných logistických riešení“. Preto aj v prípade neexistencie PUS je málo pravdepodobné, že by Post Danmark upustila od poskytovania predmetných medzinárodných služieb.
- 88 Žalobcovia ďalej vytykajú Komisii, že nezohľadnila niektoré nehmotné výhody, ktoré Post Danmark požívala na základe PUS.
- 89 Na jednej strane Komisia podľa nich pochybila, keď nezohľadnila posilnenie reputácie spoločnosti Post Danmark z dôvodu vykonávania PUS. Tá totiž poskytla spoločnosti Post Danmark monopol na poštové služby a umožnila jej tlačiť poštové známky s nápisom „Danmark“, ako aj používať symbol poštového rohu so zlatou korunou na verejných poštových úradoch. Podľa žalobcov zo správy BDO, ktorá cituje štúdiu uskutočnenú spoločnosťou WIK Consult v roku 2010 na žiadosť Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, ARCEP, Francúzsko) (ďalej len „štúdiá WIK z roku 2010“), vyplýva, že hodnota tejto nehmotnej výhody by mohla dosahovať 81 % sumy týkajúcej sa PUS.
- 90 V replike žalobcovia dodávajú, že vo všeobecnosti sa predpokladá, že poskytovanie poštových služieb zlepšuje reputáciu podniku, ktorému boli zverené, a že to platí aj v prípade, keď uvedený podnik čelí finančným ťažkostiam. Na podporu tohto tvrdenia žalobcovia predkladajú v prílohe C.2 správu z 28. januára 2015 United States Postal Service Office of Inspector General (Úrad generálneho inšpektora poštových služieb Spojených štátov amerických) týkajúcu sa hodnoty značky subjektu US Postal (ďalej len „správa US Postal“), v prílohe C.3 štúdiu WIK z roku 2010 a v prílohe C.4 správu Commission for Communications Regulation (Komisia pre reguláciu komunikácií, Írsko) z 20. decembra 2017 o poštovej stratégii subjektu An Post na obdobie rokov 2018 až 2020. Tie isté dokumenty predložili Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution v prílohách k svojim vyjadreniam vedľajšieho účastníka konania.

- 91 Na druhej strane podľa žalobcov všadeprítomnosť spoločnosti Post Danmark, ktorej služby pokrývajú celé dánske územie, jej poskytovala značnú výhodu a predstavovala faktor ovplyvňujúci predaj, najmä vo vzťahu k spoločnostiam elektronického obchodu. Existencia takejto výhody bola potvrdená výročnou správou o udržateľnosti spoločnosti PostNord za rok 2017. Vo výpočte NAC akceptovanom Komisiou však nebola odpočítaná žiadna suma spojená s touto všadeprítomnosťou.
- 92 V replike žalobcovia uvádzajú, že správa US Postal je relevantná aj z hľadiska všadeprítomnosti, rovnako ako dokument, ktorý v roku 2014 vypracovala Economic and Social Research Council (Rada pre hospodársky a sociálny výskum, ESRC, Spojené kráľovstvo) v rámci verejnej konzultácie o hospodárskej súťaži v odvetví poštových služieb vo Veľkej Británii a ktorý bol predložený ako príloha C.5 repliky a tiež zo strany spoločností Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution v prílohe ich vyjadrení vedľajšieho účastníka konania. Tieto spoločnosti navyše zdôrazňujú, že každý poskytovateľ PUS ťaží z hodnoty značky spojenej so všadeprítomnosťou, keďže „PUS vyžaduje kompletnú a kdekoľvek dostupnú univerzálnu službu“.
- 93 Okrem toho podľa žalobcov predmetná kompenzácia nezohľadňuje stimuly na zvyšovanie efektívnosti v rozpore s odsekmi 39 až 43 rámca SVHZ. V tomto zmysle žalobcovia zdôrazňujú, že Komisia vypočítala náklady PUS na základe skutočných nákladov a predpokladaných nákladov spoločnosti Post Danmark. Táto spoločnosť pritom bola v období, ktorého sa týka predmetná kompenzácia, na pokraji konkurzu a na dosiahnutie efektívnosti potrebovala zásadnú transformáciu. Výpočet tejto kompenzácie sa teda nevykonal na základe efektívneho poskytovateľa služieb. Žalobcovia dodávajú, že uvedená kompenzácia, ktorá sa týka PUS za obdobie rokov 2017 až 2019, bola poskytnutá „*a posteriori*“ za prvú polovicu tohto obdobia, a to medzi rokom 2017 a prijatím napadnutého rozhodnutia 28. mája 2018. Pokiaľ ide o prvú polovicu predmetného obdobia, nebolo tak možné overiť dodržanie noriem kvality stanovených v poverovacom akte univerzálnej služby.
- 94 Žalobcovia napokon poukazujú na „nesprávne právne posúdenie“, ktorého sa dopustila Komisia, keď považovala predmetnú kompenzáciu za zlučiteľnú s vnútorným trhom, pričom výslovne pripustila, že slúži na financovanie časti nákladov spojených s prepúšťaním niektorých zamestnancov spoločnosti Post Danmark, ktorí neboli pridelení k PUS, hoci táto kompenzácia mala byť určená len na plnenie PUS. Komisia je totiž povinná overiť zlučiteľnosť pomoci z hľadiska cieľa, ktorý sleduje, čo v prejednávanej veci neurobila, keďže neskúmala, či je cieľ zameraný na prepustenie zamestnancov spoločnosti Post Danmark zlučiteľný s vnútorným trhom. Za týchto podmienok Komisia podľa žalobcov akceptovala neoprávnené použitie predmetnej kompenzácie.
- 95 Žalobcovia ďalej zdôrazňujú, že Komisia nesprávne pripustila zahrnutie nákladov na prepustenie zamestnancov spoločnosti Post Danmark do výpočtu NAC, pričom nebolo preukázané, že dotknutí zamestnanci pracovali v rámci PUS. Ich argumentáciu podľa nich potvrdzuje správa skupiny európskych regulačných orgánov pre poštové služby (ERGP) z augusta 2012 o výpočte NAC (ďalej len „správa ERGP“).
- 96 Žalobcovia vo svojich pripomienkach k vyjadreniu Dánskeho kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania tvrdia, že Komisia mala na účely schválenia pridelenia predmetnej kompenzácie na odstupné niekdajším štátnym úradníkom spoločnosti Post Danmark vychádzať z usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu nefinančných podnikov v ťažkostiach (Ú. v. EÚ C 249, 2014, s. 1, ďalej len „usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu“). Toto tvrdenie na pojednávaní zopakovali tak žalobcovia, ako aj Dansk Distribution.
- 97 Komisia podporovaná Dánskym kráľovstvom spochybňuje argumentáciu žalobcov.

- 98 Konkrétne Komisia na jednej strane spochybňuje prípustnosť príloh C.2 až C.5 z dôvodu, že ich predloženie po prvýkrát v štádiu repliky nebolo žalobcami odôvodnené.
- 99 Na druhej strane Komisia namieta na základe článku 84 rokovacieho poriadku neprípustnosť viacerých tvrdení uvedených po prvej výmene vyjadrení. Týka sa to po prvé tvrdenia, ktorým žalobcovia v štádiu repliky zdôrazňujú, že alternatívny scenár musí byť stanovený na základe dlhodobej výnosnosti niektorých činností. Po druhé v odpovedi na otázku Všeobecného súdu v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania Komisia spochybnila prípustnosť tvrdenia, podľa ktorého nebolo preukázané, že k PUS boli pridelení zamestnanci spoločnosti Post Danmark, na ktorých sa vzťahuje plán prepúšťania, z dôvodu, že takéto tvrdenie rozvinuli žalobcovia až vo fáze repliky a následne vo fáze svojich pripomienok k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania, ktoré predložilo Dánske kráľovstvo. Napokon po tretie Komisia na pojednávaní spochybnila prípustnosť tvrdenia zhrnutého v bode 96 vyššie, ktoré sa týka preskúmania predmetnej náhrady vzhľadom na usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu.

a) O prípustnosti príloh C.2 až C.5

- 100 Podľa článku 76 písm. f) rokovacieho poriadku musí každá žaloba obsahovať v prípade potreby dôkazy a návrhy dôkazov.
- 101 Okrem toho článok 85 ods. 1 rokovacieho poriadku stanovuje, že dôkazy a návrhy dôkazov sa predkladajú v rámci prvej výmeny vyjadrení. Článok 85 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku spresňuje, že účastníci konania môžu tak v replike, ako aj v duplike predložiť dôkazy alebo označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať na podporu svojich tvrdení, za predpokladu, že omeškanie s ich predložením je odôvodnené.
- 102 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že na dôkaz opaku a doplnenie návrhov na vykonanie dôkazov v nadväznosti na dôkaz opaku druhého účastníka konania predložený v jeho vyjadrení k žalobe sa nevzťahuje pravidlo o vylúčení dôkazov uvedené v článku 85 ods. 1 rokovacieho poriadku. Toto ustanovenie sa totiž týka len návrhov na vykonanie nových dôkazov a je potrebné ho chápať vo vzťahu k článku 92 ods. 7 uvedeného poriadku, ktorý výslovne stanovuje, že právo na vykonanie dôkazu opaku a právo navrhnúť doplnenie vykonaného dokazovania ním nie sú dotknuté [pozri rozsudok z 22. júna 2017, Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, bod 17 a citovanú judikatúru].
- 103 V prejednávanej veci žalobcovia predložili v prílohách C.2 až C.5 repliky rôzne dokumenty, ktorých prípustnosť Komisia spochybňuje z dôvodu oneskorenia.
- 104 V tejto súvislosti treba konštatovať, že Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe namieta na jednej strane, že prevádzkovatelia poštových služieb poverení PUS spravidla nemajú z tohto dôvodu lepšiu povest', a na druhej strane, že tí istí prevádzkovatelia môžu využívať výhody spojené so všadeprítomnosťou, ak popri samotnej poštovej činnosti ponúkajú aj širokú škálu obchodných činností. Dokumenty predložené v prílohách C.2 až C.5 pritom majú v podstate preukázať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, zlepšovanie reputácie a všadeprítomnosť predstavujú nehmotné výhody spojené s PUS, ktoré sú všeobecne uznávané v odvetví poštových služieb. V dôsledku toho, ako žalobcovia vysvetlili v odpovedi na otázku Všeobecného súdu v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, predloženie týchto príloh vo fáze repliky môže byť odôvodnené na účely zabezpečenia dodržania zásady kontradiktórnosti, pokiaľ ide o určité tvrdenia rozvinuté vo vyjadrení k žalobe, v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 102 vyššie.

105 Za týchto podmienok sú prílohy C.2 až C.5 prípustné.

b) O existencii závažných ťažkostí v súvislosti s predmetnou kompenzáciou

- 106 Podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) podliehajú pravidlám hospodárskej súťaže za predpokladu, že uplatňovanie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené, s výhradou, že rozvoj obchodu nie je ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie (pozri rozsudok z 1. júla 2010, M6 a TF1/Komisia, T-568/08 a T-573/08, EU:T:2010:272, bod 136 a citovanú judikatúru).
- 107 Tým, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ umožňuje za určitých podmienok odchýlky od všeobecných pravidiel Zmluvy, snaží sa o zosúladenie záujmu členských štátov využívať určité podniky hlavne z verejného sektora ako nástroj hospodárskej alebo sociálnej politiky so záujmom Únie na dodržiavaní pravidiel hospodárskej súťaže a zachovaní jednoty spoločného trhu. Cieľom článku 106 ods. 2 ZFEÚ je prostredníctvom posúdenia primeranosti pomoci zabrániť tomu, aby subjekt poverený poskytovaním služby vo verejnom záujme získal financovanie presahujúce čisté náklady na službu vo verejnom záujme (rozsudky zo 7. novembra 2012, CBI/Komisia, T-137/10, EU:T:2012:584, bod 293; zo 16. októbra 2013, TF1/Komisia, T-275/11, neuvverejnený, EU:T:2013:535, bod 131, a z 24. septembra 2015, Viasat Broadcasting UK/Komisia, T-125/12, EU:T:2015:687, bod 87).
- 108 V rámci kontroly proporcionality podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ tak prináleží Komisii, aby porovnala výšku plánovanej štátnej pomoci s úrovňou čistých nákladov vynaložených na úlohy služby vo verejnom záujme, ktoré vykonáva príjemca tejto pomoci (pozri analogicky rozsudok z 10. júla 2012, TF1 a i./Komisia, T-520/09, neuvverejnený, EU:T:2012:352, bod 121).
- 109 Práve to je cieľom metódy NAC, ktorá podľa odseku 25 prvej vety rámca SVHZ spočíva v tom, že „sa náklady, ktoré sú alebo podľa očakávania budú potrebné na plnenie záväzkov služieb vo verejnom záujme, vypočítajú ako rozdiel medzi čistými nákladmi poskytovateľa so záväzkom poskytovať služby vo verejnom záujme a čistými nákladmi alebo ziskom toho istého poskytovateľa bez takéhoto záväzku“. Preto metóda NAC zahŕňa vypracovanie alternatívneho scenára, teda hypotetickej situácie, keď poskytovateľ univerzálnej služby už nie je poverený takouto službou, a jeho porovnanie so faktickým scenárom, v ktorom uvedený poskytovateľ zabezpečuje PUS.
- 110 Práve vzhľadom na tieto úvahy treba preskúmať rôzne tvrdenia žalobcov založené na tom, že Komisia sa pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom stretla so závažnými ťažkosťami.
- 111 V prejednávanej veci žalobcovia uvádzajú štyri kategórie indícií o existencii závažných ťažkostí, z ktorých prvá je založená na chybnom zrušení niektorých činností v alternatívnom scenári použitom ako základ pre výpočet NAC, druhá na neodpočítaní určitých nehmotných výhod vo výpočte NAC, tretia na nezohľadnení stimulov na zvyšovanie efektívnosti v zmysle odsekov 39 až 43 rámca SVHZ pri takomto výpočte, a štvrtá na použití predmetnej kompenzácie na iné účely ako na vykonanie PUS.

1) *O alternatívnom scenári*

112 Žalobcovia spochybňujú vypracovanie alternatívneho scenára v tom zmysle, že opomína zohľadniť určité činnosti. V tejto súvislosti vytykajú Komisii, že akceptovala alternatívny scenár zaslaný dánskymi orgánmi, hoci sa tento scenár zmieňoval o ukončení niektorých činností, ktoré by v skutočnosti Post Danmark pravdepodobne vykonávala v prípade neexistencie PUS.

113 Na úvod treba pripomenúť, že v odsekoch 21 až 23 rámca SVHZ, ktoré sa nachádzajú v jeho bode 2.8 s názvom „Výška náhrady“, sa uvádza:

„21. Výška náhrady nesmie presahovať sumu potrebnú na pokrytie čistých nákladov na plnenie záväzkov služieb vo verejnom záujme a primeraný zisk.

22. Výšku náhrady možno stanoviť buď na základe očakávaných nákladov a príjmov, alebo na základe skutočne vzniknutých nákladov a skutočne dosiahnutých príjmov, alebo kombináciou uvedených dvoch možností, v závislosti od stimulov na zvyšovanie efektívnosti, ktoré členský štát chce od začiatku poskytnúť v súlade bodmi 40 a 41.

23. Ak je náhrada stanovená – celá alebo čiastočne – na základe očakávaných nákladov a príjmov, očakávané príjmy a náklady musia byť uvedené v poverovacom akte. Musia sa opierať o hodnoverné a overiteľné parametre týkajúce sa hospodárskeho prostredia, v ktorom sa služba všeobecného hospodárskeho záujmu poskytuje. Musia sa opierať prípadne o odborné znalosti sektorových regulátorov alebo iných subjektov nezávislých od podniku. Členské štáty musia uviesť zdroje, z ktorých sa pri odhadoch vychádzalo (verejné zdroje informácií, úrovne nákladov vzniknutých poskytovateľovi služieb všeobecného hospodárskeho záujmu v minulosti, úrovne nákladov konkurentov, obchodné plány, sektorové správy atď.). Odhad nákladov musí odrážať očakávané zvýšenie efektívnosti poskytovateľa služby všeobecného hospodárskeho záujmu počas trvania poverenia.“

114 Z odsekov 21 až 23 rámca SVHZ vyplýva, že členské štáty, ktoré sú povinné oznamovať Komisii svoje projekty na poskytnutie pomoci, disponujú pri výbere údajov relevantných pre výpočet NAC určitou mierou voľnej úvahy a že ak je takýto výpočet založený na plánovaných údajoch, Komisia kontroluje jeho hodnovernosť a uistí sa, že neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na pokrytie čistých nákladov na plnenie služby vo verejnom záujme, pri zohľadnení primeraného zisku.

115 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že plánované údaje už zo svojej podstaty obsahujú určitú mieru chybovosti a že samotná táto okolnosť nemôže predstavovať indíciu závažných ťažkostí, s ktorými sa Komisia stretla počas predbežného skúmania štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2012, TF1 a i./Komisia, T-520/09, neuvverejnený, EU:T:2012:352, body 103 a 139).

116 V prejednávanej veci Komisia v bode 148 napadnutého rozhodnutia uviedla, že faktický scenár spočíval na plánovaných nákladoch a príjmoch na obdobie rokov 2017 až 2019, ktoré vychádzajú z finančných výkazov spoločnosti Post Danmark za prvých desať mesiacov roku 2017, na prognózach na posledné dva mesiace tohto roka a na obchodnom pláne spoločnosti Post Danmark na roky 2018 a 2019. V bode 151 napadnutého rozhodnutia Komisia spresnila, že alternatívny scenár vychádzal z odhadu nákladov a príjmov z obchodnej činnosti spoločnosti Post Danmark v prípade, že by nebola poverená PUS.

- 117 Z bodov 151 a 160 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dánske orgány dospeli k záveru, že v prípade neexistencie PUS by Post Danmark ukončila zásielky listov a balíkov zasielaných jednotlivo vymedzených v bode 3 poverovacieho aktu na poskytovanie univerzálnej služby ako „ofrankované listy a balíky zahrnuté v PUS, ktoré sú zasielané príležitostne a/alebo v malom množstve a na ktoré sa nevzťahuje zmluva uzatvorená so spoločnosťou Post Danmark“, doporučené zásielky a zásielky s deklarovanou hodnotou, bezplatné služby pre nevidiacich, distribúciu novín, časopisov a katalógov, ako aj medzinárodné listové a balíkové poštové zásielky.
- 118 V prvom rade žalobcovia poukazujú na skutočnosť, že zásielky listov a balíkov zasielaných jednotlivo, doporučené zásielky a zásielky s deklarovanou hodnotou, bezplatné služby pre nevidiacich, distribúcia novín a časopisov, a medzinárodné listové a balíkové poštové zásielky sú v mestských zónach ziskové a z tohto dôvodu by Post Danmark, aj keby už nebola poverená PUS, pokračovala v zabezpečovaní týchto činností v takýchto zónach.
- 119 Najskôr treba uviesť, že údajná ziskovosť predmetných činností je založená na správe BDO.
- 120 V tejto súvislosti sa na jednej strane podľa ustálenej judikatúry činnosť Súdneho dvora a Všeobecného súdu riadi zásadou voľného hodnotenia dôkazov a jediným kritériom posúdenia hodnoty predložených dôkazov je ich vierohodnosť. Na účely posúdenia dôkaznej sily dokumentu je potrebné overiť vierohodnosť informácie, ktorú obsahuje, zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania a jeho adresáta a položiť si otázku, či sa vzhľadom na svoj obsah javí zmysluplný a dôveryhodný (pozri rozsudok z 15. septembra 2016, Ferracci/Komisia, T-219/13, EU:T:2016:485, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 121 Na druhej strane, ako bolo pripomenuté v bode 48 vyššie, zákonnosť rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci treba posudzovať v závislosti od informácií, ktoré Komisia mohla mať k dispozícii v okamihu, keď toto rozhodnutie prijala.
- 122 V prejednávanej veci pritom bola správa BDO vypracovaná až po prijatí napadnutého rozhodnutia a na žiadosť združenia ITD. Dôkaznú hodnotu takejto správy na účely preukázania existencie závažných ťažkostí, ktoré prináleží žalobcom, tak treba považovať za veľmi obmedzenú.
- 123 Ďalej, ako zdôrazňuje Komisia, zahrnutie ziskových činností do alternatívneho scenára by zvýšilo zisky vytvorené spoločnosťou Post Danmark v takomto scenári, a teda zväčšilo rozdiel potrebný na výpočet NAC medzi príjmami z PUS a príjmami, ktoré by dosiahla Post Danmark v prípade neexistencie PUS. Ak by sa teda v alternatívnom scenári počítalo s pokračovaním ďalších ziskových činností, možnosť, že by výpočet NAC viedol k nadmernej kompenzácii, by sa ešte znížila, rovnako ako v dôsledku toho riziko nezlučiteľnosti predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom.
- 124 Takýto záver nie je spochybnený tvrdením uvádzaným žalobcami v replike, podľa ktorého činnosti, ktoré označujú ako ziskové, sú v skutočnosti ziskové len z dlhodobého hľadiska, takže na účel vytvorenia alternatívneho scenára platného pre krátke obdobie od roku 2017 do roku 2019 by takéto činnosti vytvárali straty.
- 125 Aj za predpokladu, že by takéto tvrdenie bolo prípustné, je totiž založené na nesprávnom predpoklade. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že výpočet NAC, ktorého cieľom je oddeliť náklady spojené s poskytovaním univerzálnej služby, predpokladá vypracovanie alternatívneho scenára, teda hypotetickej situácie, v ktorej poskytovateľ takejto služby už nemá povinnosť ju poskytovať (pozri bod 109 vyššie). Táto metóda spočíva v prvom rade v posúdení toho, či by

v prípade neexistencie PUS subjekt pôvodne poverený touto PUS zmenil svoje správanie a prestal poskytovať stratové služby alebo by zmenil podmienky ich poskytovania, a následne v posúdení vplyvu tejto zmeny správania na jeho náklady a príjmy s cieľom odvodiť z nich a vypočítať prípadné NAC. Inými slovami, ide o odhad čistých nákladov PUS posúdením toho, do akej miery by subjekt poverený PUS zvýšil svoje zisky, ak by nebol povinný poskytovať univerzálnu službu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2020, První novinová společnost/Komisía, T-316/18, neuvěřený, EU:T:2020:489, body 272 a 273).

- 126 Preto je na tento účel potrebné, ako uvádza Komisia, aby alternatívny scenár opisoval stabilnú situáciu, ktorá nezohľadňuje náklady spojené s prechodom poskytovateľa univerzálnej služby na situáciu, v ktorej už nie je poverený PUS. Argumentáciu žalobcov nemožno prijať, keďže predpokladá, že pokračovanie ziskových činností má za následok viac strát než ziskov.
- 127 V druhom rade žalobcovia tvrdia, že alternatívny scenár navrhnutý dánskymi orgánmi nebol realistický v tom zmysle, že predpokladal, že Post Danmark by sa v prípade neexistencie PUS vzdala medzinárodných listových a balíkových poštových zásielok, hoci strategické ciele oznámené spoločnosťou Post Danmark spomínajú „silnú medzinárodnú prítomnosť“ a poskytovanie kompletných logistických riešení na dodanie tovaru zo zahraničia konečnému zákazníkovi.
- 128 Ako však správne tvrdí Dánske kráľovstvo, alternatívny scenár sa týka len ukončenia činností obsiahnutých v poverovacom akte univerzálnej služby zo strany spoločnosti Post Danmark v prípade neexistencie PUS, konkrétne, v súlade so Svetovým poštovým dohovorom, na ktorý odkazuje bod 2 poverovacieho aktu univerzálnej služby (pozri bod 5 vyššie), „listových poštových zásielok“ a „poštových balíkov“ adresovaných jednotlivcom do 20 kg.
- 129 Z alternatívneho scenára teda nevyplýva, že by dánske orgány dospeli k záveru, že ak by Post Danmark už nebola poverená PUS, oslabil by svoju medzinárodnú prítomnosť alebo by už nebola schopná zabezpečiť dodanie tovaru na medzinárodnej úrovni. Z toho vyplýva, že alternatívny scenár nie je v rozpore s cieľmi spoločnosti Post Danmark týkajúcimi sa posilnenia jej medzinárodnej prítomnosti a ponuky kompletných logistických riešení až ku konečnému zákazníkovi.
- 130 Vzhľadom na vyššie uvedené kritika žalobcov týkajúca sa vypracovania alternatívneho scenára neumožňuje odhaliť závažné ťažkosti, ktorým by čelila Komisia.

2) O odpočítaní nehmotných výhod

- 131 Podľa poslednej vety odseku 25 rámca SVHZ „vo výpočte čistých nákladov by sa mali zohľadniť výhody, pokiaľ je to možné aj nehmotné výhody, ktoré plynú poskytovateľovi služby všeobecného hospodárskeho záujmu“.
- 132 Pokiaľ ide konkrétne o univerzálnu poštovú službu, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 52, 2008, s. 3), zaviedla do smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, 1998, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71) prílohu I s názvom „Usmernenie k výpočtu

prípadných čistých nákladov na univerzálne služby“. Táto príloha stanovuje v časti B treťom a štvrtom odseku zohľadnenie nehmotných výhod vo výpočte čistých nákladov univerzálnej služby.

- 133 V každom výpočte NAC je teda potrebné v zásade odpočítať nehmotné výhody pripísateľné PUS (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. marca 2015, Slovenská pošta/Komisia, T-556/08, neuvverejnený, EU:T:2015:189, bod 373), pričom treba spresniť, že žiadne ustanovenie neuvádza druhy nehmotných výhod, ktoré možno vo všeobecnosti pripísať SVHZ alebo konkrétne PUS v poštovej oblasti.
- 134 V prejednávanej veci Komisia v bode 157 napadnutého rozhodnutia pripomenula, že nehmotné výhody v odvetví poštových služieb zahŕňajú úspory z rozsahu a dosahu, reklamné výhody spojené s duševným vlastníctvom, účinky na dopyt v dôsledku oslobodenia od DPH, výhody spojené s celkovým územným pokrytím, vyjednávaciú silu, ako aj lepšie získavanie zákazníkov.
- 135 V bode 158 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že výpočet NAC navrhnutý dánskymi orgánmi zahŕňal dve kategórie nehmotných výhod. Na jednej strane takýto výpočet zohľadňoval nárast dopytu v prospech spoločnosti Post Danmark, pokiaľ ide o zákazníkov podliehajúcich DPH, ktorí si ju nemôžu odpočítať z dôvodu, že služby patriace do PUS sú od tejto dane oslobodené. Na druhej strane Komisia uviedla, že dánske orgány odpočítali aktíva duševného vlastníctva spojené s PUS, a to najmä tie, ktoré vyplývajú z reklamných účinkov viditeľných kontaktných miest, ako sú poštové schránky a samoobslužné miesta na vyzdvihnutie balíkov.
- 136 V bode 159 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že dánske orgány naopak vylúčili z výpočtu čistých nákladov PUS tri kategórie nehmotných výhod získaných na základe úspor z rozsahu, väčšej vyjednávacej sily a úplného územného pokrytia na trhu s poštovou distribúciou časopisov, magazínov a katalógov.
- 137 Žalobcovia v podstate vytýkajú Komisii, že akceptovala metódu výpočtu NAC, ktorá nevykonala odpočet nijakej nehmotnej výhody spojenej so zlepšením reputácie spoločnosti Post Danmark a jej všadeprítomnosti na dánskom území.

i) O zlepšení reputácie spoločnosti Post Danmark

- 138 Žalobcovia tvrdia, že zlepšenie reputácie poskytovateľa univerzálnej služby sa v odvetví poštových služieb vždy považuje za nehmotnú výhodu a že môže dosiahnuť 81 % nákladov PUS. V prípade spoločnosti Post Danmark jej PUS umožnila tlačiť poštové známky s nápisom „Danmark“ a používať symbol poštového rohu so zlatou korunou na verejných poštových úradoch, čím posilnila značku tohto podniku, ktorá vznikla v čase jeho monopolného postavenia.
- 139 Na úvod je potrebné poznamenať, podobne ako to urobila Komisia, že hodnota 81 % nákladov PUS uvádzaná žalobcami pochádza zo štúdie o telekomunikáciách uskutočnenej spoločnosťou WIK Consult v roku 1997 a prevzatej v bode 2.2 štúdie WIK z roku 2010, nazvanom „Nehmotné výhody v odvetví elektronických komunikácií“. Z takého údaj, ktorý sa netýka univerzálnej poštovej služby, teda nemožno vyvodiť, že Komisia čelila závažným ťažkostiam z dôvodu nezohľadnenia vplyvu PUS na reputáciu spoločnosti Post Danmark.

140 Z rôznych dôkazov predložených žalobcami však vyplýva, že zlepšenie reputácie poskytovateľa univerzálnej služby možno považovať za nehmotnú výhodu pripísateľnú PUS v odvetví poštových služieb. Konkrétne štúdia WIK z roku 2010 a správa ERGP zhodne uvádzajú:

„Väčšina historických operátorov/[poskytovateľov univerzálnej služby] poskytuje poštové služby vysokej kvality kdekoľvek na ich území (krajina). Vďaka tomu majú vynikajúcu reputáciu a teda aj vysokú hodnotu značky. Zákazníci, ktorí to vnímajú (a zároveň si tiež uvedomujú, že [poskytovateľ univerzálnej služby] im poskytuje niektoré stratové služby), bude mať tendenciu nakupovať služby (mimo PUS) od [poskytovateľa univerzálnej služby] na úkor iného operátora. Zníženie kvality služieb pod štandard PUS by mohlo viesť k zníženiu reputácie podniku a hodnoty značky.“

141 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že táto citácia sa nachádza v častiach štúdie WIK z roku 2010 a správy ERGP venovaných súpisu dostupných dokumentov a publikácií v súvislosti s výhodami, ktoré má poskytovateľ univerzálnej služby v poštovom odvetví. Tieto dokumenty spresňujú, že identifikácia výhody týkajúcej sa zlepšenia reputácie poskytovateľa univerzálnej služby sa zakladá na štúdiách z rokov 2001, 2002 a 2008.

142 V prejednávanej veci žalobcovia nevedia vysvetliť, v čom sú úvahy pripomenuté v bode 140 vyššie, ktoré môžu preukázať, že PUS zlepšuje reputáciu subjektu, ktorému bola zverená, uplatniteľné na Post Danmark, v prípade ktorej všeobecné využívanie elektronických zásielok viedlo v rokoch 2009 až 2016 k poklesu obratu o 38 %. Pokiaľ ide o poslednú uvedenú záležitosť, ako zdôrazňuje Komisia, finančné ťažkosti, s ktorými sa v tomto období stretla Post Danmark, viedli jednak k zníženiu poskytovania služieb ponúkaných na základe PUS, a jednak k zvýšeniu taríf spojených s týmito službami, čo môže vylučovať existenciu závažných ťažkostí, pokiaľ ide o neodpočítanie výhod spojených so zlepšením reputácie spoločnosti Post Danmark vo výpočte NAC.

143 Takýto záver nie je spochybnený správou US Postal, z ktorej vyplýva, že napriek finančným ťažkostiam sa obchodná značka subjektu US Postal povereného PUS v Spojených štátoch udržala na veľmi vysokej úrovni zodpovedajúcej nákladom PUS. V tejto súvislosti aj za predpokladu, že kontext, v ktorom pôsobí US Postal, je porovnateľný s kontextom týkajúcim sa spoločnosti Post Danmark, význam hodnoty jej obchodnej značky a porovnávanie tejto hodnoty s nákladmi PUS nie sú vôbec relevantné na preukázanie toho, že reputácia podniku by bola dotknutá v prípade neexistencie PUS. Na účely odpočítania nehmotných výhod v rámci výpočtu NAC totiž nie je potrebné posudzovať hodnotu obchodnej značky poskytovateľa univerzálnej služby, ale treba určiť, či sa reputácia poskytovateľa univerzálnej služby zlepšila z dôvodu, že poskytuje takúto službu.

144 Navyše okolnosť, na ktorú poukazujú žalobcovia, že PUS viedla Post Danmark k vydávaniu poštových známok s nápisom „Danmark“ a používaniu symbolu poštového rohu so zlatou korunou, nemožno považovať za indíciu závažných ťažkostí spojenú s nezohľadnením nehmotnej výhody týkajúcej sa zlepšenia reputácie spoločnosti Post Danmark. Aj keď takáto okolnosť môže vytvárať spojenie medzi dánskym štátom a spoločnosťou Post Danmark, žalobcovia nepreukázali, že by sa toto spojenie v prípade neexistencie PUS prerušilo. Vzhľadom na skutočnosť, že slovo „Danmark“ je súčasťou obchodného názvu spoločnosti Post Danmark, ktorá je dánskym historickým operátorom a v tomto postavení mala monopolné postavenie na vnútroštátnom území a že dánsky štát je jedným z dvoch akcionárov materskej spoločnosti Post Danmark, je pravdepodobné, že aj keby už tento subjekt nebol poverený PUS, jeho imidž by bol naďalej spájaný s dánskym štátom.

- 145 Napokon žalobcovia nemôžu platne argumentovať štúdiou WIK z roku 2010 týkajúcou sa francúzskeho subjektu La Poste a správou týkajúcou sa írskeho subjektu An Post.
- 146 Na jednej strane, hoci štúdia WIK z roku 2010 dospela k záveru, že skutočnosť, že La Poste bola poskytovateľom univerzálnej služby, mohla zlepšiť jej reputáciu, tento záver bol spojený s existenciou okolností špecifických pre dotknutého poskytovateľa, ako to vyplýva z konštatovania, že „zákazníci vnímajú La Poste ako podnik blízky občanom“, že „všetko, čo sa týka pojmu 'služba vo verejnom záujme' má vo Francúzsku tradične významné miesto a hrá dôležitú úlohu v očiach populácie“, a že „ľudia dôverujú poštovým a finančným službám spoločnosti La Poste a sú veľmi citliví na každú zmenu ponuky týchto služieb“. Žalobcovia však nepreukázali, a dokonca ani netvrdili, že by takéto okolnosti bolo možné uplatniť na Post Danmark.
- 147 Na druhej strane, pokiaľ ide o správu týkajúcu sa spoločnosti An Post, úryvok citovaný žalobcami, podľa ktorého poskytovanie univerzálnej služby umožňuje zlepšenie reputácie, pochádza z časti týkajúcej sa „zasielania korešpondencie“. Zlepšenie reputácie z dôvodu PUS možno z tohto úryvku vyvodiť len vo vzťahu k tejto službe.
- 148 Z bodov 151 a 160 napadnutého rozhodnutia pritom vyplýva, že v prípade neexistencie PUS by Post Danmark prestala zabezpečovať zasielanie listov z dôvodu stratovej povahy takejto služby. Akýkoľvek pokles reputácie obmedzený na sektor zasielania listov by preto nemal žiadny vplyv na situáciu spoločnosti Post Danmark v prípade neexistencie PUS, pretože táto spoločnosť by už v uvedenom sektore nepôsobila.
- 149 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žiadna zo skutočností uvádzaných žalobcami neumožňuje dospieť k záveru, že to, že dánske orgány vo výpočte NAC nezohľadnili zlepšenie imidžu značky v dôsledku PUS, malo vyvolať u Komisie pochybnosti pri skúmaní zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom.

ii) O všadeprítomnosti

- 150 Podľa žalobcov Komisia takisto nesprávne akceptovala výpočet NAC navrhnutý dánskymi orgánmi, hoci v tomto výpočte nebola odpočítaná žiadna suma zodpovedajúca všadeprítomnosti.
- 151 V tejto súvislosti z rôznych dokumentov predložených žalobcami, najmä zo štúdie WIK z roku 2010 a zo správy ERGP vyplýva, že všadeprítomnosť v odvetví poštových služieb má vplyv na získavanie nových a stálych spotrebiteľov, ktorí sa radšej obrátia na poskytovateľa univerzálnej služby ako na jeho konkurentov, keďže vedia, že z dôvodu PUS tento poskytovateľ poskytuje služby na celom území.
- 152 Na úvod tak treba uviesť, že na jednej strane na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, výhoda vyplývajúca z všadeprítomnosti neprináša úžitok len subjektom, ktoré ponúkajú bankové alebo poisťovacie služby, hoci takáto výhoda môže byť o to významnejšia, že ponúkané služby sú početné a rôznorodé. Na druhej strane na rozdiel od toho, čo tvrdí Dánske kráľovstvo, výhoda spojená so všadeprítomnosťou sa odlišuje od efektívnosti reklamy, čo znamená, že teritoriálna prítomnosť spojená s PUS ponúka poskytovateľovi univerzálnej služby viditeľnosť na celom území, zatiaľ čo akýkoľvek iný subjekt by musel vynaložiť výdavky na reklamu, aby získal rovnocennú viditeľnosť.

- 153 Skutočnosť, že všadeprítomnosť možno považovať za nehmotnú výhodu spojenú s univerzálnou službou v poštovej oblasti, však nie je v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia, keďže Komisia v bode 157 tohto rozhodnutia uviedla, že typické nehmotné a obchodné výhody zahŕňajú „výhody [spojené s] univerzálnym pokrytím“, ako aj „lepšie získavanie zákazníkov“.
- 154 Navyše, ako zdôrazňuje Dánske kráľovstvo, nehmotná výhoda spojená so všadeprítomnosťou sa z výpočtu NAC neodpočítava systematicky, o čom svedčí aj štúdia WIK z roku 2010, ktorú predložili žalobcovia a ktorá dospela k záveru, že PUS neposkytla francúzskemu subjektu La Poste žiadnu nehmotnú výhodu spojenú s všadeprítomnosťou.
- 155 V prejednávanej veci Komisia v bode 159 písm. iii) napadnutého rozhodnutia uviedla, že distribútori katalógov, magazínov a časopisov boli podľa dánskych orgánov ochotní vybrať si distribútorov, ktorí neposkytujú všeobecné územné pokrytie. Táto úvaha, ktorú žalobcovia nespochybňujú, má preukázať, že Post Danmark nepožíva z dôvodu svojho postavenia poskytovateľa univerzálnej služby nemajetkovú výhodu spojenú so všadeprítomnosťou.
- 156 Pokiaľ ide o dôkazy predložené žalobcami, ktorých cieľom je preukázať, že PUS poskytuje spoločnosti Post Danmark nehmotnú výhodu týkajúcu sa jej všadeprítomnosti, treba konštatovať, že PostNord vo svojej výročnej správe o udržateľnosti za rok 2017 nepochybne uviedla, že prevzatie PUS vo Švédsku a v Dánsku jej umožnilo prístup ku všetkým domácnostiam v týchto dvoch štátoch, čo bolo silným faktorom vzhľadom na rast elektronického obchodu.
- 157 Takýto úryvok však nie je v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o neexistenciu odpočítania nehmotnej výhody týkajúcej sa všadeprítomnosti. Na jednej strane totiž Komisia v bode 149 písm. i) napadnutého rozhodnutia uviedla, že Post Danmark predpokladala v období rokov 2017 až 2019 podstatné zvýšenie obchodných zásielok spotrebiteľom vzhľadom na rast elektronického obchodu. Na druhej strane z bodu 151 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v prípade neexistencie PUS by Post Danmark pokračovala v distribúcii iných balíkov, ako sú balíky zasielané jednotlivo, s určitými úpravami týkajúcimi sa doručovania do domu, ktoré by sa ukončilo v niektorých riedko osídlených vidieckych oblastiach. Preto, ako zdôraznila Komisia a Dánske kráľovstvo, ani v prípade neexistencie PUS by sa všadeprítomnosť spoločnosti Post Danmark zásadne nezmenila vo vzťahu k službám spojeným s elektronickým obchodom, keďže Post Danmark by naďalej ponúkala na celom dánskom území distribúciu iných balíkov ako balíkov zasielaných jednotlivo s doručením do domu alebo bez neho v závislosti od oblastí.
- 158 Okrem toho, ako správne poznamenáva Komisia, úryvky zo správy US Postal a z dokumentu vypracovaného ESRC uvádzané žalobcami sa týkajú všadeprítomnosti obchodnej značky poskytovateľa univerzálnej služby, teda vplyvu celkového pokrytia územia na reputáciu tohto poskytovateľa. Ako bolo pritom uvedené v bodoch 142 až 149 vyššie, situácia spoločnosti Post Danmark bola taká, že Komisia mohla vylúčiť, že by PUS zlepšila jej reputáciu.
- 159 Za týchto okolností dôkazy predložené žalobcami neumožňujú dospieť k záveru, že neexistencia osobitného odpočtu nehmotnej výhody spojenej so všadeprítomnosťou vo výpočte NAC predloženom dánskymi orgánmi mala viesť k tomu, že Komisiu čelila závažným ťažkostiam, pokiaľ ide o zlučiteľnosť predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom.

3) O zohľadnení stimulov na zvyšovanie efektívnosti

160 Žalobcovia vytykajú Komisii, že dospela k záveru, že predmetná kompenzácia je zlučiteľná s vnútorným trhom, hoci podľa ich názoru výpočet NAC, z ktorého vychádza takáto kompenzácia, porušuje v dvoch ohľadoch body 39 až 43 rámca SVHZ týkajúce sa stimulov na zvyšovanie efektívnosti. Na jednej strane výpočet NAC nebol vypracovaný na báze efektívneho poskytovateľa a na druhej strane nebolo možné vykonať kontrolu kvality univerzálnej služby, keďže predmetná kompenzácia bola sčasti vyplatená *a posteriori*.

161 Odseky 39 až 43 rámca SVHZ znejú takto:

- „39. Pri stanovovaní metodiky náhrady členské štáty musia zaviesť stimuly pre efektívne poskytovanie vysokokvalitných služieb všeobecného hospodárskeho záujmu, pokiaľ neposkytnú odôvodnenie, že tieto stimuly nie je možné alebo vhodné zavádzať.
40. Stimuly na zvyšovanie efektívnosti môžu mať rôznu podobu, a to takú, aby čo najlepšie korešpondovali s osobitosťami daného prípadu či sektora. Členský štát môže napríklad vopred definovať fixnú úroveň náhrady, ktorá predpokladá a zohľadňuje zvýšenie efektívnosti, ktoré môže podnik dosiahnuť počas trvania poverovacieho aktu.
41. V iných prípadoch môžu členské štáty definovať v poverovacom akte ciele v oblasti efektívnosti produkcie, pričom úroveň náhrady by závisela od rozsahu, v akom boli ciele splnené. Ak podnik ciele nespĺní, náhrada by sa mala znížiť na základe metodiky výpočtu uvedenej v poverovacom akte. Odmeny spojené so zvýšením efektívnosti produkcie sa stanovujú na takej úrovni, aby umožňovali vyvážené zdieľanie týchto prínosov medzi podnikom a členským štátom a/alebo používateľmi.
42. Každý takýto mechanizmus stimulov na zvýšenie efektívnosti sa musí opierať o objektívne a merateľné kritériá stanovené v poverovacom akte a musí podliehať transparentnému ex post hodnoteniu vykonávanému subjektom nezávislým od poskytovateľa služby všeobecného hospodárskeho záujmu.
43. Zvýšeniu efektívnosti by sa malo dosiahnuť bez toho, aby bola dotknutá kvalita poskytovaných služieb, pričom by sa zároveň mali dodržať normy stanovené v právnych predpisoch Únie.“

162 V prejednávanej veci Komisia v odsekoch 166 až 169 napadnutého rozhodnutia, ako aj v jeho odseku 181 bode vi) dospela k záveru, že dánske orgány zaviedli dostatočné stimuly na zvyšovanie efektívnosti univerzálnej služby. Na jednej strane Komisia konštatovala, že významný stimul na zvyšovanie efektívnosti možno vyvodíť z okolnosti, že predmetná kompenzácia bude vyplatená vopred a predstavuje 46 % NAC, čo umožňuje spoločnosti Post Danmark udržať zvýšenie efektívnosti za predpokladu, že nebude viesť k nadmernej kompenzácii. Na druhej strane Komisia uviedla, že normy kvality uložené spoločnosti Post Danmark v poverovacom akte univerzálnej služby a systém sankcií stanovený v prípade nedodržania týchto noriem mohli zaručiť, že toto zvýšenie efektívnosti nebude mať vplyv na kvalitu univerzálnej služby.

163 Tvrdenia uvádzané žalobcami neumožňujú dospieť k záveru, že takéto úvahy naznačujú existenciu závažných ťažkostí pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie.

- 164 Po prvé žalobcovia nesprávne tvrdia, že predmetná kompenzácia nezahrňala stimul na zvyšovanie efektívnosti z dôvodu, že jej príjemca Post Danmark bola na pokraji konkurzu, a preto ju nebolo možné považovať za efektívneho poskytovateľa služieb. Takéto tvrdenie totiž vyplýva zo zámeny medzi jednak stimulmi na zvyšovanie efektívnosti, ako sú vyžadované v odsekoch 39 až 43 rámca SVHZ, ktorých cieľom je, aby poskytovanie SVHZ prinieslo zvýšenie efektívnosti pri súčasnom zabezpečení kvalitnej služby, a jednak predstavou, že výpočet NAC by sa mal vykonať na báze efektívneho poskytovateľa služieb.
- 165 V tejto súvislosti nie je pri posudzovaní zlučiteľnosti pomoci v rámci uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ relevantná otázka, či sa má potrebná úroveň kompenzácie určiť na základe analýzy nákladov, ktoré by vynaložil na vykonanie PUS efektívny poskytovateľ. Zohľadnenie hospodárskej efektívnosti poskytovateľa univerzálnej služby by totiž znamenalo vyžadovať, aby sa takáto služba vždy poskytovala za normálnych trhových podmienok, čo by mohlo brániť právnemu alebo faktickému plneniu určitej úlohy zverenej podnikom povereným SVHZ. Takejto situácii má pritom článok 106 ods. 2 ZFEÚ práve zabrániť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. septembra 2015, Viasat Broadcasting UK/Komisia, T-125/12, EU:T:2015:687, bod 90 a citovanú judikatúru).
- 166 Po druhé tvrdenie žalobcov, že časť predmetnej kompenzácie bola vyplatená bez toho, aby bolo možné overiť súlad s normami kvality univerzálnej služby, nemá skutkový základ. Takéto normy kvality, ako aj kontrolný a sankčný mechanizmus boli totiž stanovené v poverovacom akte univerzálnej služby z 30. mája 2016, teda pred začiatkom obdobia, ktorého sa predmetná kompenzácia týka.

4) O použití predmetnej kompenzácie

- 167 V prvom rade žalobcovia vytýkajú Komisii, že sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že predmetná kompenzácia je zlučiteľná s vnútorným trhom na základe rámca SVHZ, pričom výslovne povolila, aby sa takáto kompenzácia použila nie na vykonanie PUS, ale na úhradu nákladov spojených s prepustením niekdajších štátnych úradníkov.
- 168 V tejto súvislosti je nesporné, ako uviedla Komisia v odseku 23 napadnutého rozhodnutia, že predmetná kompenzácia je súčasťou nového výrobného modelu spoločnosti Post Danmark. Dánske orgány konkrétne plánovali, že suma zodpovedajúca predmetnej kompenzácii sa použije na financovanie časti osobitného odstupného pre niekdajších štátnych úradníkov spoločnosti Post Danmark.
- 169 Podľa judikatúry pripomenutej v bodoch 106 až 108 vyššie je článok 106 ods. 2 ZFEÚ založený na ciele vyhnúť sa tomu, aby pravidlá hospodárskej súťaže bránili podnikom povereným službou vo verejnom záujme v plnení ich úloh, tým, že sa umožní členským štátom poskytnúť im financovanie pod podmienkou, že toto financovanie nepresiahne čisté náklady vynaložené na túto službu vo verejnom záujme, pri zohľadnení primeraného zisku.
- 170 Preskúmanie Komisie týkajúce sa zlučiteľnosti kompenzácie za službu vo verejnom záujme s vnútorným trhom preto spočíva v overení, bez ohľadu na skutočné pridelenie zodpovedajúcej sumy, či takáto služba vo verejnom záujme existuje a či vytvára podniku poverenému jej zabezpečením čisté náklady.
- 171 Takéto posúdenie je podporené okolnosťou, že kompenzácia za službu vo verejnom záujme môže zohľadniť primeraný zisk, a teda prekročiť prísnu výšku čistých nákladov na službu vo verejnom záujme.

- 172 Platí to o to viac v oblasti poštových služieb, keďže ustanovenia prílohy I časti C prvého odseku smernice 97/67 stanovujú, že „v rámci náhrady alebo financovania čistých nákladov na povinnosti univerzálnej služby sa môže vyžadovať, aby sa určeným poskytovateľom univerzálnej služby nahrádzali tie služby, ktoré neposkytujú za komerčných podmienok“. Výraz „v rámci náhrady alebo financovania“ použitý v tomto ustanovení totiž vylučuje akúkoľvek požiadavku skutočného pridelenia prevedených finančných prostriedkov zodpovedajúcich kompenzácií univerzálnej služby na výkon takejto služby.
- 173 V dôsledku toho okolnosť, že suma priznaná z titulu predmetnej kompenzácie je pridelená na iný účel ako PUS, sama osebe neznamena, že Komisia čelila závažným ťažkostiam pri posudzovaní zlučiteľnosti takéhoto opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2020, První novinová společnost/Komisia, T-316/18, neuvěřený, EU:T:2020:489, bod 187).
- 174 Takýto záver nemožno spochybniť tvrdením žalobcov založeným na právnych pravidlách zakazujúcich zneužitie štátnej pomoci.
- 175 V tejto súvislosti z článku 1 písm. g) nariadenia 2015/1589 vyplýva, že zneužitie pomoci je definované ako pomoc použitá príjemcom v rozpore s rozhodnutím Komisie.
- 176 V prejednávanej veci je predmetom napadnutého rozhodnutia posúdenie zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie poskytnutej na účely pokrytia čistých nákladov vynaložených na PUS, ako je uvedené v poverovacom akte univerzálnej služby. Je pritom nesporné, že PUS v Dánsku zabezpečuje Post Danmark. Zneužitie predmetnej kompenzácie by tak mohlo byť konštatované len vtedy, ak by sa preukázalo, že Post Danmark si nesplnila svoje záväzky, ktoré jej vyplývajú z PUS.
- 177 V druhom rade žalobcovia v podstate tvrdia, že Komisia nemohla akceptovať, že výpočet predmetnej náhrady zahŕňal výšku nákladov na prepustenie niekdajších štátnych úradníkov spoločnosti Post Danmark. Predovšetkým nebolo preukázané, že niekdajší štátni úradníci, ktorých odstupné bolo kryté predmetnou kompenzáciou, boli skutočne zamestnávajú na účel plnenia PUS (pozri bod 95 vyššie).
- 178 V tejto súvislosti v prvom rade, ako už bolo uvedené v bode 114 vyššie, členské štáty disponujú pri výbere údajov relevantných pre výpočet CNE určitou mierou voľnej úvahy a nič nebráni tomu, aby podobne ako dánske orgány v prejednávanej veci vychádzali z nákladov, ktoré predtým znášal poskytovateľ univerzálnej služby, alebo z jeho obchodného plánu. Ďalej, ako vyplýva z bodov 1 a 10 dohody z 20. októbra 2017 a bodu 2.2 napadnutého rozhodnutia, na jednej strane zriadenie nového výrobného modelu v spoločnosti Post Danmark bolo nevyhnutné z dôvodu zmeny povahy poštového trhu v dôsledku rastúcej digitalizácie obchodu v Dánsku a na druhej strane predmetný nový model je z veľkej časti zameraný na racionalizáciu určitých personálnych nákladov spojených s distribúciou pošty. Je teda preukázané, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, niekdajší štátni úradníci spoločnosti Post Danmark, ktorých prepustenie sa plánovalo, boli nutne spojení s distribúciou pošty, hlavnou činnosťou PUS. Napokon, ako zdôraznila Komisia bez toho, aby to žalobcovia spochybnili, dánske orgány zvolili opatrný prístup, keď v alternatívnom scenári usúdili, že aj keby Post Danmark nebola poverená PUS, musela by takisto zaplatiť náklady na prepustenie niekdajších štátnych úradníkov v rovnakom rozsahu, aký bol stanovený vo faktickom scenári, čo znižuje vplyv uvedených nákladov na prepúšťanie na výšku NAC.

- 179 Zo všetkých týchto dôvodov je potrebné dospieť k záveru, že zohľadnenie nákladov na prepustenie niekdajších štátnych úradníkov spoločnosti Post Danmark vo výpočte NAC nemôže preukázať, že Komisia v tejto súvislosti čelila závažným ťažkostiam.
- 180 Takýto záver nemôže byť spochybnený správou ERGP. Podľa úryvku z tejto správy, na ktorý sa odvolávajú žalobcovia, totiž „obmedzenia znižovania stavu zamestnancov... by nemali byť definované ako súčasť PUS v odvetví poštových služieb“. V prejednávanej veci pritom, ako zdôrazňuje Komisia, Post Danmark nepodliehala žiadnemu obmedzeniu znižovania stavu zamestnancov z dôvodu PUS. Naopak, tento podnik predpokladal znižovanie stavu zamestnancov v rámci faktického scenára.
- 181 Výhradu týkajúcu sa zohľadnenia nákladov na prepúšťanie vo výpočte výšky NAC treba preto zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o jej prípustnosti, ktorú Komisia spochybňuje v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania.
- 182 V treťom rade žalobcovia a Dansk Distribution tvrdia, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď nepreskúmala zlučiteľnosť predmetnej kompenzácie na základe usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu.
- 183 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku uviesť nové dôvody počas konania je prípustné len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Dôvod, ktorý je doplnením dôvodu uvedeného predtým, či už priamo alebo nepriamo, v žalobe a ktorý úzko súvisí s týmto dôvodom, však musí byť vyhlásený za prípustný. Na to, aby nové tvrdenie bolo možné považovať za rozšírenie už skôr uvedeného žalobného dôvodu alebo výhrady, musí nové tvrdenie súvisieť s dôvodmi alebo výhradami, ktoré boli pôvodne uvedené v žalobe, dostatočne úzko na to, aby ich bolo možné považovať za výsledok riadneho vývoja diskusie v súdnom konaní (pozri rozsudok z 20. novembra 2017, Petrov a i./Parlament, T-452/15, EU:T:2017:822, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 184 Treba pritom konštatovať, že žalobcovia až v štádiu svojich pripomienok k vyjadreniu Dánskeho kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania po prvýkrát tvrdili, že Komisia bola povinná uplatňovať usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu a že žaloba neobsahuje nijaký odkaz na uvedené usmernenia. Na rozdiel od toho, čo tvrdili žalobcovia na pojednávaní, teda takéto tvrdenie nemožno spájať s výhradou obsiahnutou v časti žaloby s názvom „Použitie prostriedkov“, v ktorej vytýkali Komisii, že nesprávne vyhlásila predmetnú kompenzáciu za zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe rámca SVHZ, pričom povolila, aby sa časť tejto náhrady použila na odstupné pre niekdajších štátnych úradníkov spoločnosti Post Danmark.
- 185 V dôsledku toho nemožno tvrdenie založené na neuplatnení usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu považovať za rozšírenie žalobného dôvodu uvedeného v žalobe v zmysle článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku, a preto sa musí považovať za nové tvrdenie v zmysle toho istého ustanovenia. Keďže toto tvrdenie sa nezakladá na okolnostiach, ktoré vyšli najavo po podaní tejto žaloby, treba ho považovať za oneskorené, a musí byť teda zamietnuté ako neprípustné. Nemožno prijať ani zopakovanie uvedeného tvrdenia spoločnosťou Dansk Distribution na pojednávaní, keďže ho neuviedla vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania.

5) Záver

- 186 Zo všetkých skutočností preskúmaných vyššie vyplýva, že žalobcovia nepredložili dôkaz o existencii závažných ťažkostí, pokiaľ ide o zlučiteľnosť predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom.
- 187 Tento záver je podporený okolnosťou uvedenou v bode 160 napadnutého rozhodnutia, že vypočítaná suma NAC vo výške 2,571 miliardy DKK (približne 345 miliónov eur) bola podstatne vyššia ako maximálna výška predmetnej kompenzácie, t. j. 1,192 miliardy DKK (približne 160 miliónov eur). Platí to o to viac, že žalobcovia nijako nespochybnili tieto sumy, ktoré sú uvedené vo verejnej verzii napadnutého rozhodnutia. Rovnako, hoci Komisia vo vyjadrení k žalobe zdôraznila rozdiel medzi výškou predmetnej kompenzácie a výškou NAC, žalobcovia tento rozdiel v replike nespochybnili.

2. O predmetnej záruke

- 188 Žalobcovia podporovaní spoločnosťami Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution tvrdia, že predmetnú záruku, na základe ktorej sa dánsky štát zaviazal vyplatiť odstupné niekdajším štátnym úradníkom spoločnosti Post Danmark v prípade jej konkurzu, nemožno považovať za poskytnutú v čase jej prijatia v roku 2002. Takáto záruka teda nepredstavuje existujúcu pomoc v zmysle článku 17 nariadenia 2015/1589.
- 189 Po prvé podľa žalobcov pomoc nespočíva vo výhode, ktorú poskytuje existencia samotnej záruky, ale v tom, že Post Danmark neplatila štátu poplatok za výhodu získanú z predmetnej záruky. V tejto súvislosti zdôrazňujú, že z bodu 2.2 oznámenia Komisie o uplatňovaní článkov [107] a [108 ZFEÚ] na štátnu pomoc vo forme záruk (Ú. v. EÚ C 155, 2008, s. 10, ďalej len „oznámenie o zárukách“) vyplýva, že každá záruka musí byť kompenzovaná primeraným poplatkom, pretože inak príjemca záruky, konkrétne v prejednávanej veci Post Danmark, získava výhodu.
- 190 Keďže poplatok za záruku sa vo všeobecnosti vyberá opakovane a prinajmenšom raz za rok, opatrenie pomoci uvádzané žalobcami bolo spoločnosti Post Danmark poskytnuté najmenej raz ročne od roku 2002. Opakované neuskutočňovanie ročných platieb primeraného poplatku za predmetnú záruku teda predstavovalo opakujúce sa poskytovanie výhod v zmysle rozsudku z 8. decembra 2011, France Télécom/Komisia (C-81/10 P, EU:C:2011:811, bod 82).
- 191 V odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania žalobcovia spresnili, že podľa nich predmetná záruka predstavovala schému pomoci a že aj za predpokladu, že by to tak nebolo, úvahy rozvinuté Súdnym dvorom v rozsudku z 8. decembra 2011, France Télécom/Komisia (C-81/10 P, EU:C:2011:811), zostávajú relevantné.
- 192 Po druhé žalobcovia poznamenávajú, že samotná skutočnosť, že Komisia vyjadrila pochybnosti o existencii výhody, stačí na preukázanie toho, že čelila závažným ťažkostiam v súvislosti s tým, či pomoc poskytnutá spoločnosti Post Danmark vo forme záruk predstavovala existujúcu pomoc alebo novú pomoc.
- 193 Po tretie Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution tvrdia, že v súlade so zásadou súkromného investora v trhovom hospodárstve predstavuje poskytnutie záruky bez poplatku hospodársky prospech, ktorý by subjekt za normálnych trhových podmienok nezískal. Tento záver platí bez ohľadu na dôvod, pre ktorý bola záruka poskytnutá, a to aj za predpokladu, že by

žiadnemu veriteľovi neprinesla úžitok. V tejto súvislosti Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution zdôrazňujú, že akékoľvek oslobodenie od prevádzkových nákladov, ktoré podnik bežne znáša, predstavuje podľa judikatúry výhodu.

- 194 Komisia podporovaná Dánskym kráľovstvom spochybňuje tieto tvrdenia.
- 195 Podľa ustálenej judikatúry môže preskúmanie existujúcej pomoci prípadne viesť len k rozhodnutiu o nezlučiteľnosti, ktoré vyvoláva účinky pre budúcnosť (rozsudky z 11. marca 2009, TF1/Komisia, T-354/05, EU:T:2009:66, bod 166, a z 15. novembra 2018, Stichting Woonlinie a i./Komisia, T-202/10 RENV II a T-203/10 RENV II, EU:T:2018:795, bod 120).
- 196 V tejto súvislosti článok 1 písm. b) bod iv) nariadenia 2015/1589 stanovuje, že existujúca pomoc je pomoc, ktorá sa považuje za existujúcu pomoc podľa článku 17 toho istého nariadenia.
- 197 Podľa článku 17 ods. 3 nariadenia 2015/1589 akákoľvek pomoc, v súvislosti s ktorou uplynula premlčacia lehota desiatich rokov, sa považuje za existujúcu pomoc. Odseky 1 a 2 toho istého článku spresňujú, že na právomoc Komisie vymáhať pomoc sa vzťahuje premlčacia doba desať rokov a že táto doba začína plynúť až dňom, keď sa neoprávnená pomoc udelila príjemcovi buď ako individuálna pomoc, alebo ako pomoc podľa schémy pomoci.
- 198 Z týchto ustanovení vyplýva, že kvalifikovanie existujúcej pomoci závisí od uplynutia premlčacej doby uvedenej v článku 17 nariadenia 2015/1589, ktorej východiskovým bodom je dátum poskytnutia tejto pomoci.
- 199 Podľa judikatúry sa štátna pomoc musí považovať za poskytnutú v čase, keď sa na príjemcu previedlo právo prijímať pomoc podľa platných vnútroštátnych predpisov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. marca 2013, Magdeburger Mühlenwerke, C-129/12, EU:C:2013:200, body 40 a 41, a z 29. novembra 2018, ARFEA/Komisia, T-720/16, neuvverejnený, EU:T:2018:853, body 177 a 178).
- 200 V prejednávanej veci bolo právo na získanie predmetnej záruky, ktorou sa dánsky štát zaviazal v prípade konkurzu spoločnosti Post Danmark pokryť odstupné pre zamestnancov tejto spoločnosti, ktorí si zachovali postavenie štátneho úradníka k 1. januáru 2002, čo je dátum jej transformácie na spoločnosť s ručením obmedzeným, priznané na základe § 9 lov nr. 409 om Post Danmark A/S (zákon č. 409 o Post Danmark) zo 6. júna 2002 (*Lovtidende* 2002 A).
- 201 V napadnutom rozhodnutí Komisia dospela k záveru, že práve k tomuto dátumu bola poskytnutá jediná výhoda, ktorá mohla z tejto záruky vyplývať a ktorá mala zabrániť odchodu zamestnancov spoločnosti Post Danmark v čase jej transformácie na spoločnosť s ručením obmedzeným (odsek 187 uvedeného rozhodnutia). Komisia z toho vyvodila, že keďže sa dozvedela o predmetnej záruke na základe sťažnosti združenia ITD zaslanej 27. novembra 2017, akákoľvek prípadná pomoc poskytnutá v rámci tejto záruky by predstavovala existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) bodu iv) nariadenia 2015/1589 (odseky 189 až 192).
- 202 Žalobcovia spochybňujú skutočnosť, že dátum prijatia zákona č. 409 o spoločnosti Post Danmark môže predstavovať začiatok plynutia premlčacej doby na vymáhanie pomoci vyplývajúcej z predmetnej záruky. Podľa žalobcov predmetná záruka zlepšuje finančnú situáciu spoločnosti Post Danmark tým, že ju minimálne raz ročne oslobodzuje od platenia poplatku za záruku, čo znamená pravidelné poskytovanie výhod, ktoré by mohli viesť k opätovnému začatiu plynutia premlčacej doby pri každom takomto oslobodení.

- 203 V tejto súvislosti, ako zdôrazňujú žalobcovia, určenie dátumu poskytnutia pomoci sa môže líšiť v závislosti od jej povahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. decembra 2011, France Télécom/Komisia, C-81/10 P, EU:C:2011:811, bod 82, a uznesenie z 5. októbra 2016, Diputación Foral de Bizkaia/Komisia, C-426/15 P, neuvyverejnené, EU:C:2016:757, bod 29). V rozsudku z 8. decembra 2011, France Télécom/Komisia (C-81/10 P, EU:C:2011:811, body 80 až 84), na ktorý sa odvolávajú žalobcovia, tak Súdny dvor rozhodol, že v prípade režimov viacročných pomoci, ktoré sa prejavujú opakujúcimi sa platbami alebo opakujúcim sa udeľovaním výhod, sa musí pomoc považovať za priznanú jej príjemcovi až vtedy, keď mu bola skutočne poskytnutá, takže premlčacia lehota začína plynúť od každého skutočného – prípadne ročného – priznania výhody.
- 204 Takéto riešenie je odôvodnené skutočnosťou, že v rámci schém pomoci, najmä schém daňovej pomoci, môže medzi dátumom zavedenia schémy pomoci a dátumom poskytnutia individuálnej pomoci podľa tejto schémy existovať dlhší časový úsek. Premlčacia doba teda môže začať znovu plynúť vždy, keď sa na základe schémy pomoci poskytne nová individuálna pomoc, čo v rámci schém daňovej pomoci zodpovedá každému oslobodeniu poskytnutému v čase splatnosti dane, a to spravidla každý rok.
- 205 V tejto súvislosti je „schémou pomoci“ podľa článku 1 písm. d) nariadenia 2015/1589 akýkoľvek akt, na základe ktorého možno bez ďalších vykonávacích opatrení poskytnúť individuálnu pomoc podnikom definovaným v akte všeobecným a abstraktným spôsobom a akýkoľvek akt, na základe ktorého sa môže pomoc, ktorá nie je spojená s osobitným projektom, poskytnúť jednému alebo viacerým podnikom na neurčitú dobu alebo v neurčitej sume.
- 206 V prejednávanej veci sa pritom predmetná záruka obmedzuje na to, že určitej právnickej osobe, spoločnosti Post Danmark, poskytuje bez poplatku výhodu štátnej záruky na vyplatenie odstupného niektorým jej zamestnancom v prípade konkurzu. Ide teda o individuálne opatrenie, ktoré nepatrí do režimu viacročnej pomoci.
- 207 Bez ohľadu na kvalifikáciu predmetnej záruky ako schémy pomoci alebo individuálnej pomoci nie je situácia v prejednávanej veci porovnateľná so situáciou, ktorá v rozsudku z 8. decembra 2011, France Télécom/Komisia (C-81/10 P, EU:C:2011:811), odôvodnila konštatovanie Súdneho dvora, že každý rok začína plynúť nová premlčacia doba. V tejto veci totiž predmetná výhoda závisela každý rok od osobitných okolností, keďže takáto výhoda prípadne vyplynula z daňového rozdielu medzi sumou, ktorú by France Télécom musela platiť ako živnostenskú daň, ktorej výšku a sadzbu každoročne odhlasoval každý francúzsky územný celok, a sumou, ktorá jej skutočne bola uložená na základe odchylného režimu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. novembra 2009, Francúzsko a France Télécom/Komisia, T-427/04 a T-17/05, EU:T:2009:474, body 200 až 203 a 321 až 324, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 8. decembra 2011, France Télécom/Komisia, C-81/10 P, EU:C:2011:811). V prejednávanej veci však žalobcovia nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že výška poplatku, ktorý by Post Danmark musela platiť každý rok za predmetnú záruku, by sa mala pravidelne určovať na základe okolností špecifických pre každé obdobie, alebo že by to tak vo všeobecnosti bolo v prípade sumy poplatku za záruku.
- 208 Argumentácia žalobkyň tak vychádza zo zámienky medzi pravidelným udeľovaním po sebe nasledujúcich výhod v rámci opakovaného individuálneho uplatňovania schémy pomoci a poskytnutím individuálnej záruky, ktorá môže viesť k dlhodobému zlepšeniu situácie jej príjemcu. V tomto poslednom uvedenom prípade je dátumom poskytnutia pomoci dátum jej prijatia, pričom treba spresniť, že ak by toto opatrenie predstavovalo existujúcu pomoc, mohlo by byť predmetom rozhodnutia Komisie s účinkami do budúcnosti v súlade s judikatúrou citovanou v bode 195 vyššie.

209 Okrem toho v oznámení o zárukách, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia, Komisia na konci bodu 2.1 uvádza:

„Pomoc sa poskytne v momente, keď sa poskytne záruka, nie vtedy, keď sa záruka uplatní alebo keď sa realizujú platby podľa podmienok záruky. Či záruka predstavuje štátnu pomoc, alebo nie a, ak áno, aká môže byť výška tejto štátnej pomoci, to sa musí posúdiť v momente poskytnutia záruky.“

210 Komisia preto mohla bez existencie závažných ťažkostí stanoviť dátum poskytnutia predmetnej záruky, a teda aj začiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k akejkoľvek pomoci, ktorá by sa mohla poskytnúť prostredníctvom tejto záruky, na dátum jej prijatia, konkrétne 6. jún 2002 (pozri bod 201 vyššie).

211 V každom prípade tvrdenie žalobkýň uvedené v bode 202 vyššie vychádza z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého predmetná záruka poskytuje spoločnosti Post Danmark výhodu vyplývajúcu výlučne z neplatenia poplatku za záruku, a to minimálne raz ročne.

212 V tejto súvislosti je pravda, ako zdôrazňujú žalobcovia a ako to vyplýva z bodov 2.1 a 2.2 oznámenia o zárukách, že neplatenie primeraného poplatku za verejnú záruku je nevyhnutnou podmienkou výhody, ktorú poskytuje záruka jej príjemcovi.

213 Na účely preukázania, že platba za poskytnutie záruky by bola nevyhnutná na to, aby sa takéto poskytnutie nepovažovalo za štátnu pomoc, však treba najskôr preskúmať, či uvedená záruka poskytuje výhodu zlepšením situácie jej príjemcu. Súdny dvor tak rozhodol, že Všeobecný súd sa nedopustil pochybenia, keď konštatoval, že výhoda poskytnutá francúzskej verejnej inštitúcii La Poste prostredníctvom neobmedzenej štátnej záruky bola založená jednak na neexistencii protihodnoty za túto záruku, a jednak na zlepšení úverových podmienok pre túto verejnú inštitúciu (rozsudok z 3. apríla 2014, Francúzsko/Komisia, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 102).

214 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, ako aj Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution, pri skúmaní vplyvu verejnej záruky na situáciu jej príjemcu sa nedá odhliadnuť od jej predmetu.

215 Takéto posúdenie je podporené bodom 2.2 oznámenia o zárukách, na ktorý sa odvolávajú žalobcovia a z ktorého vyplýva, že identifikácia existencie výhody poskytnutej prostredníctvom verejnej záruky bez protihodnoty zahŕňa preskúmanie konkrétneho dopadu predmetnej záruky na situáciu jej príjemcu v porovnaní so situáciou jeho konkurentov.

216 V prejednávanej veci treba po prvé zdôrazniť, že predmetná záruka ukladá dánskemu štátu povinnosť pokryť osobitné odstupné pre niekdajších štátnych úradníkov, ktorí sa stali zamestnancami spoločnosti Post Danmark k 1. januáru 2002, len v prípade jej konkurzu. Nezdá sa pritom, že by takáto záruka zlepšila situáciu spoločnosti Post Danmark, pretože ju možno uplatniť iba v prípade zániku tohto podniku. Inými slovami, pokiaľ je Post Danmark solventná, má povinnosť vyplatiť osobitné odstupné v prípade prepustenia jej niekdajších štátnych úradníkov.

217 Po druhé treba tiež zdôrazniť, že predmetná záruka sa týka výlučne niekdajších štátnych úradníkov spoločnosti Post Danmark, ktorí v čase transformácie tejto spoločnosti na spoločnosť s ručením obmedzeným 1. januára 2002 súhlasili s tým, že sa stanú jej zamestnancami. Z tejto záruky teda nemôžu mať prospech zamestnanci prijatí do zamestnania po tomto dátume, takže sa nemožno domnievať, že uvedená záruka zvyšuje atraktivnosť spoločnosti Post Danmark pre potenciálnych nových zamestnancov.

- 218 Po tretie, ako uvádzajú Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution, za pomoc sa považujú aj rôzne formy zásahov, ktoré znižujú náklady, ktoré obvykle zaťažujú rozpočet podniku, vrátane nákladov spojených s odmeňovaním zamestnancov (rozsudok z 12. decembra 2002, Belgicko/Komisia, C-5/01, EU:C:2002:754, body 32 a 39). V prejednávanej veci však tieto spoločnosti ani žalobcovia netvrdia, a ani zo spisu nevyplýva, že predmetná záruka oslobodzuje Post Danmark od pravidelných príspevkov, ktoré sú jej konkurenti povinní platiť na zabezpečenie odstupného v prípade konkurzu, ani to, že v dôsledku uvedenej záruky sú znížené jej pravidelné personálne náklady.
- 219 Za týchto okolností Všeobecný súd konštatuje, ako správne zdôrazňuje Komisia, že predmetná záruka poskytuje predovšetkým výhodu niekdajším štátnym úradníkom spoločnosti Post Danmark, ktorí sa stali jej zamestnancami v čase jej transformácie na spoločnosť s ručením obmedzeným, keďže títo zamestnanci majú v prípade konkurzu spoločnosti Post Danmark istotu, že dostanú osobitné odstupné v plnej výške.
- 220 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, títo nepreukázali, že predmetná záruka dlhodobo zlepšuje situáciu spoločnosti Post Danmark. Z tých istých dôvodov nemôže uspieť tvrdenie spoločností Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution, podľa ktorého by na základe kritéria súkromného investora v trhovom hospodárstve ktorýkoľvek ručiteľ požadoval zaplatenie pravidelného poplatku za poskytnutie predmetnej záruky, pričom nie je potrebné rozhodnúť o prípustnosti takéhoto tvrdenia spochybneného Komisiou.
- 221 Napokon nie je dôvodné ani tvrdenie žalobcov, podľa ktorého Komisia vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o existenciu výhody vyplývajúcej z predmetnej záruky. Komisia totiž zamietla sťažnosť v rozsahu, v akom sa týkala predmetnej záruky z dôvodu, že existencia výhody vyplývajúcej z takejto záruky bola značne neistá a že v každom prípade, aj keby takáto výhoda existovala, z nej vyplývajúca pomoc by predstavovala existujúcu pomoc, ktorej vymáhanie už nemožno nariadiť (pozri bod 201 vyššie).
- 222 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žiadna z indícií týkajúcich sa obsahu napadnutého rozhodnutia, ktoré predložili žalobcovia, neodhaľuje existenciu závažných ťažkostí, ktoré by odôvodňovali začatie formálneho vyšetrovacieho konania v súvislosti s predmetnou zárukou.

3. O oslobodení od DPH

- 223 Žalobcovia podporovaní spoločnosťami Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution, spochybňujú záver Komisie, podľa ktorého oslobodenie od DPH pri preprave tovaru uskutočňovanej spoločnosťou Post Danmark v rámci transakcií medzi spoločnosťou zásielkového predaja a konečným zákazníkom (ďalej len „predmetná správna prax“) nepredstavuje štátnu pomoc z dôvodu, že je pripísateľné článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH a nie dánskemu štátu. V tejto súvislosti tvrdia, že preskúmanie vykonané Komisiou bolo nedostatočné alebo neúplné, a preto odhalilo závažné ťažkosti.
- 224 Žalobcovia na úvod poznamenávajú, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nespochybnila, že predmetná správna prax poskytla spoločnosti Post Danmark hospodársku výhodu vyplývajúcu zo zvýšenia dopytu v jej prospech, a potom spresnila, že skutočnosť, že tento podnik mal z tejto praxe prospech len nepriamo, postačuje na to, aby sa považovala za výhodu v zmysle pravidiel štátnej pomoci. Naznačujú tak, že svoju argumentáciu zameriavajú na otázku pripísateľnosti oslobodenia od dane vyplývajúceho z predmetnej správnej praxe.

- 225 V tejto súvislosti žalobcovia zdôrazňujú, že práve dánske správne orgány zaviedli predmetnú správnu prax prostredníctvom správneho rozhodnutia č. 1306/90 a správneho nariadenia F 6742/90 z roku 1990 predtým, než ju s účinnosťou od 1. januára 2017 zrušili pokynom č. 14-2926872/SKM 2016.306.SKAT z 30. júna 2016.
- 226 Žalobcovia tiež zdôrazňujú, že právnym základom predmetnej správnej praxe nebol § 13 ods. 13 písm. a) lov om merværdiafgift (momsloven) nr. 106 (zákon č. 106 o DPH) z 23. januára 2013 (*Lovtidende* 2013 A) (ďalej len „dánsky zákon o DPH“), ktorým sa do vnútroštátneho práva prebralo oslobodenie od dane stanovené v článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, ale § 27 ods. 3 bod 3 tohto zákona, ktorým sa prebral článok 79 prvý odsek písm. c) smernice o DPH umožňujúci vylúčiť zo základu dane na účely DPH sumy, ktoré spoločnosť prijala od svojho zákazníka ako náhradu výdavkov platených v mene a na účet tohto zákazníka. Tvrdia teda, že práve na základe týchto posledných uvedených ustanovení predmetná správna prax umožňovala spoločnostiam zásielkového predaja považovať platby, ktoré uskutočnili v prospech spoločností prepravujúcich tovar, vrátane spoločnosti Post Danmark, za výdavky platené v mene a na účet svojich konečných zákazníkov. Podľa žalobcov sa tak z dôvodu predmetnej administratívnej praxe predpokladalo, že transakcia týkajúca sa prepravy tovaru sa uskutočnila medzi konečnými zákazníkmi spoločností zásielkového predaja a dopravcom, hoci medzi nimi neexistoval žiadny právny vzťah.
- 227 V takejto situácii boli prepravné služby zabezpečované spoločnosťou Post Danmark oslobodené od DPH na základe povinného oslobodenia od DPH týkajúceho sa činností vykonávaných verejnými poštami, ktoré je uvedené v článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, ktorý bol prebratý § 13 ods. 13 dánskeho zákona o DPH. Dopyt zo strany spoločností zásielkového predaja preto automaticky smeroval na prepravnú službu zabezpečovanú spoločnosťou Post Danmark. Naproti tomu bez predmetnej správnej praxe by služba prepravy objednaná u spoločnosti Post Danmark zo strany spoločnosti zásielkového predaja bola oslobodená od DPH, zatiaľ čo náklady na dopravu fakturované touto spoločnosťou konečnému zákazníkovi by museli podliehať sadzbe DPH.
- 228 Podľa žalobcov je zrejmé, že predmetná správna prax nevykonávala a nijako nesúvisela s § 13 ods. 13 písm. a) dánskeho zákona o DPH, ktorým sa prebral článok 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH. Žalobcovia tvrdia, že vytvorením takejto spojitosti si Komisia zamenila oslobodenie od DPH, ktoré predmetná správna prax konkrétne priznáva pri transakciách spoločností zásielkového predaja, s odlišným povinným oslobodením od DPH pri plneniach poskytovaných verejnými poštami.
- 229 Žalobcovia dodávajú, že predmetná správna prax bola zavedená správnym rozhodnutím a správnym nariadením a následne bola zrušená pokynom. Tvrdia, že táto prax teda vyplýva z právneho nástroja prijatého priamo dánskymi daňovými orgánmi, a preto je pripísateľná dánskemu štátu.
- 230 Nakoniec žalobcovia zdôrazňujú, že predmetná správna prax bola nepochybne založená na pravidle stanovenom v článku 79 prvom odseku písm. c) smernice o DPH, ale že toto pravidlo nevykladala, neobjasňovala ani neuplatňovala. V tejto súvislosti zdôrazňujú, že samotné dánske daňové orgány uznali, že zrušenie predmetnej správnej praxe bolo odôvodnené neexistenciou právneho základu pre túto prax v dánskom zákone o DPH alebo smernici o DPH.

- 231 Žalobcovia preto tvrdia, že Post Danmark bola nepriamym príjemcom oslobodenia od DPH pri prepravných službách, ktoré si u nej objednali spoločnosti zásielkového predaja, a že toto oslobodenie bolo pripísateľné výlučne predmetnej správnej praxi, a teda dánskemu štátu. V dôsledku toho sa domnievajú, že preskúmanie tohto opatrenia, ktoré mohlo predstavovať štátnu pomoc v prospech spoločnosti Post Danmark, vykonala Komisia nedostatočne alebo neúplne, a preto naznačilo závažné ťažkosti.
- 232 Komisia podporovaná Dánskym kráľovstvom spochybňuje tieto tvrdenia.
- 233 Na jednej strane zdôrazňuje, že oslobodenie od DPH, ktoré má Post Danmark pri svojich službách spojených s PUS, vyplýva priamo z článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH. Toto oslobodenie od DPH je pripísateľné tejto smernici a nie dánskemu štátu. V tejto súvislosti Dánske kráľovstvo dodáva, že bez ohľadu na predmetnú správnu prax Post Danmark nebola povinná fakturovať DPH spoločnostiam zásielkového predaja za ich zásielky, na ktoré sa vzťahuje PUS.
- 234 Na druhej strane Komisia tvrdí, že predmetná správna prax bola opatrením, ktoré sa týkalo spoločností zásielkového predaja a spotrebiteľov ako hlavných príjemcov, a nie spoločnosti Post Danmark. V tomto zmysle Dánske kráľovstvo uvádza, pričom sa opiera o práce, ktoré predchádzali prijatiu predmetnej správnej praxe, že cieľom tejto praxe nebolo zabezpečiť pre Post Danmark viac zákazníkov, ale realizovať cieľ smernice o DPH, ktorý spočíva v zabezpečení lacnejších zásielok pre spotrebiteľov. Na tento účel uvedená prax umožnila spotrebiteľom a spoločnostiam zásielkového predaja využívať výhodu oslobodenia od dane stanoveného smernicou o DPH pre zásielky, na ktoré sa vzťahuje PUS.
- 235 Komisia poznamenáva, že hoci spoločnosti zásielkového predaja mohli svojim zákazníkom ponúknuť nižšie náklady na dopravu, pokiaľ sa rozhodli pre dodanie prostredníctvom spoločnosti Post Danmark, bolo to len preto, že Post Danmark už využívala oslobodenie od DPH týkajúce sa PUS z dôvodu jej postavenia poskytovateľa univerzálnej služby.
- 236 Preto podľa Komisie a Dánskeho kráľovstva bola „nepriama a vedľajšia“ výhoda, ktorej príjemcom bola Post Danmark, a to zvýšenie dopytu po jej službách, iba sekundárnym účinkom kombinácie predmetnej správnej praxe a oslobodenia od DPH vo vzťahu k PUS, ktoré je pripísateľné smernici o DPH, a teda Únii.
- 237 Napokon Dánske kráľovstvo na jednej strane zdôrazňuje, že Post Danmark nebola skutočným príjemcom predmetnej správnej praxe, keďže jej táto prax neumožnila zbaviť sa nákladov, ktoré obvykle zatažujú jej rozpočet. Na druhej strane podľa Dánskeho kráľovstva predmetná správna prax nevedla k tomu, aby sa vzdalo zdrojov, vzhľadom na slabý účinok tejto praxe na obrat spoločnosti Post Danmark.
- 238 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že ak sa má vnútroštátne opatrenie kvalifikovať ako „štátna pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, vyžaduje sa, aby boli splnené všetky nasledujúce podmienky. Po prvé musí ísť o zásah štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Po druhé tento zásah musí byť spôsobilý ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí svojmu príjemcovi poskytovať selektívnu výhodu. Po štvrté musí narúšať hospodársku súťaž alebo hroziť jej narušením (pozri rozsudok z 10. júna 2010, Fallimento Traghetti del Mediterraneo, C-140/09, EU:C:2010:335, bod 31 a citovanú judikatúru; rozsudky z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 40, a z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group a i., C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 53).

- 239 V tejto súvislosti ak Komisia môže vopred vylúčiť kvalifikáciu opatrenia ako štátnej pomoci po tom, čo zistila, že jedna zo základných podmienok uplatnenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ nie je splnená, môže v prípade potreby odložiť sťažnosť v rámci predbežného preskúmania (pozri rozsudok z 15. marca 2018, Naviera Armas/Komisia, T-108/16, EU:T:2018:145, bod 113 a citovanú judikatúru).
- 240 Pokiaľ ide konkrétne o prvú z podmienok uvedených v bode 238 vyššie, treba pripomenúť, že na to, aby mohli byť zvýhodnenia považované za „pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musia byť na jednej strane poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov a na druhej strane musia byť pripísateľné štátu, pričom ide o dve rozdielne a kumulatívne podmienky (pozri rozsudok zo 16. januára 2020, Iberpotash/Komisia, T-257/18, EU:T:2020:1, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 241 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa pripísateľnosti štátu, tá si vyžaduje preskúmanie, či treba verejné orgány považovať za orgány, ktoré sa podieľali na prijatí dotknutého opatrenia (rozsudky z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i., C-262/12, EU:C:2013:851, bod 17; z 13. septembra 2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, bod 21, a z 11. decembra 2014, Rakúsko/Komisia, T-251/11, EU:T:2014:1060, bod 86).
- 242 V tejto súvislosti, ak je výhoda zavedená ustanovením vnútroštátneho práva, požiadavka pripísateľnosti štátu sa musí považovať za splnenú (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i., C-262/12, EU:C:2013:851, bod 18, a z 13. septembra 2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, bod 22). Rovnako je táto požiadavka splnená, ak je daňový režim prijatý vládou štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, EU:C:2006:416, bod 128).
- 243 Konkrétne, pokiaľ ide o vnútroštátne opatrenie prijaté na účely prebratia povinnosti vyplývajúcej zo smernice do vnútroštátneho práva, nemožno *a priori* vylúčiť pripísateľnosť takéhoto opatrenia štátu. Už bolo totiž rozhodnuté, že rozhodnutie inštitúcie, ktorým sa členskému štátu v súlade so smernicou povoľuje zaviesť oslobodenie od dane, nemôže mať za následok to, že by sa Komisii bránilo vo výkone právomocí, ktoré jej zveruje Zmluva, a v dôsledku toho ani začatiu postupu upravenému v článku 108 ZFEÚ na účely posúdenia, či toto oslobodenie od dane predstavuje štátnu pomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i., C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 49).
- 244 Neplatí to však v prípade oslobodenia od dane stanoveného vnútroštátnym opatrením, ktorým sa vykonáva ustanovenie smernice, ktoré ukladá členským štátom jasnú a presnú povinnosť neuplatňovať daň pri konkrétnej transakcii. V takomto prípade totiž prebratie oslobodenia od dane do vnútroštátneho práva predstavuje iba vykonanie povinností, ktoré členským štátom vyplývajú zo Zmlúv. Z toho vyplýva, že opatrenie prijaté na základe jasnej a presnej povinnosti stanovenej v smernici nie je pripísateľné členskému štátu, ale v skutočnosti je dôsledkom aktu normotvorcu Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2006, Deutsche Bahn/Komisia, T-351/02, EU:T:2006:104, bod 102).
- 245 Stručne povedané, vnútroštátna správna prax, ktorá zavádza oslobodenie od dane, musí byť pripísaná Únii, pokiaľ len preberá jasnú a presnú povinnosť stanovenú v smernici, zatiaľ čo ju treba považovať za pripísateľnú štátu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ak ju tento štát prijal pri prebratí smernice na základe svojej voľnej úvahy.

- 246 V prejednávanej veci účastníci konania pripúšťajú, že predmetnú správnu prax prijali dánske daňové orgány na základe § 27 ods. 3 bodu 3 dánskeho zákona o DPH, ktorý bol sám osebe prijatý na účely prebratia článku 79 prvého odseku písm. c) smernice o DPH do vnútroštátneho práva. Rovnako je nesporné, že cieľom tejto správnej praxe bolo považovať náklady, ktoré zaplatili spoločnosti zásielkového predaja dopravným podnikom v súvislosti s prepravnými službami, za náklady vynaložené v mene a na účet konečných zákazníkov týchto spoločností. Žiadny z účastníkov konania tak nespochybňuje, že takýto mechanizmus umožnil spoločnostiam zásielkového predaja preniesť na svojich konečných zákazníkov oslobodenie od DPH, na ktoré mali nárok podľa článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, pokiaľ na zabezpečenie prepravy tovaru uvedeným zákazníkom využili služby spoločnosti Post Danmark za predpokladu, že takáto preprava spadá do pôsobnosti PUS.
- 247 V napadnutom rozhodnutí Komisia v prvom rade v bode 193 konštatovala, že je pravdepodobné, že takáto prax poskytla spoločnosti Post Danmark nepriamu výhodu vyplývajúcu zo zvýšenia dopytu po jej službách, keďže pri uplatňovaní uvedenej praxe mali koneční zákazníci spoločností zásielkového predaja prospech z toho, že pri nákladoch na dopravu sa im neúčtovala DPH, ak dodanie tovaru zabezpečovala Post Danmark.
- 248 V druhom rade Komisia v bode 194 napadnutého rozhodnutia usúdila, že táto nepriama výhoda vyplýva hlavne z oslobodenia od DPH, ktoré využíva Post Danmark pri službách spadajúcich do pôsobnosti PUS na základe článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH. Komisia z toho vyvodila, že oslobodenie od DPH pri preprave tovaru objednaného konečnými zákazníkmi spoločností zásielkového predaja spoločnosťou Post Danmark nebolo pripísateľné dánskemu štátu predtým a následne v bode 195 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že predmetná správna prax nepredstavuje štátnu pomoc.
- 249 Na úvod treba zdôrazniť, že vzhľadom na to, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vylúčila existenciu štátnej pomoci z dôvodu, že účinky predmetnej správnej praxe nie sú pripísateľné dánskemu štátu, nemôže Dánske kráľovstvo v zásade na účely zamietnutia žaloby účinne tvrdiť, že uvedená prax neposkytla spoločnosti Post Danmark výhodu a nevyžadovala vzdanie sa zdrojov zo strany dánskeho štátu. Ak by sa totiž takéto tvrdenia mali prijať, viedli by Všeobecný súd k zmene odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v rozpore s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej v rámci žaloby o neplatnosť súd Únie nemôže nahradiť odôvodnenie autora napadnutého aktu svojím vlastným odôvodnením (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 64 a citovanú judikatúru).
- 250 Žalobcovia spochybňujú záver, ku ktorému Komisia dospela v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s predmetnou správnu praxou a tvrdia, že táto prax skutočne poskytla spoločnosti Post Danmark výhodu pripísateľnú dánskemu štátu.
- 251 V tejto súvislosti treba v prvom rade poznamenať, že predmetná správna prax bola zavedená v roku 1990 prostredníctvom správneho rozhodnutia č. 1306/90 a správneho nariadenia F 6742/90, ktoré prijali dánske daňové orgány, a že táto prax bola zrušená pokynom č. 14-2926872/SKM 2016.306.SKAT vydaným tými istými orgánmi s účinnosťou od 1. januára 2017. V súlade s tým, čo bolo uvedené v bodoch 241 a 242 vyššie, je tak zrejmé, že predmetná správna prax je z formálneho hľadiska pripísateľná dánskemu štátu.

- 252 V druhom rade treba preskúmať, či Komisia mohla dospieť k záveru, že oslobodenie od DPH v prípade prepravných služieb zabezpečovaných spoločnosťou Post Danmark je z vecného hľadiska pripísateľné Únii, keďže takéto oslobodenie vyplýva zo smernice o DPH, bez toho, aby to odhaľovalo existenciu závažných ťažkostí.
- 253 Po prvé treba pripomenúť, že článok 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, na ktorom Komisia založila svoju analýzu uvedenú v bode 194 napadnutého rozhodnutia, vyžaduje oslobodenie od DPH pri službách poskytovaných verejnými poštami.
- 254 V tejto súvislosti na jednej strane Súdny dvor už rozhodol, že pojem „verejné pošty“ v zmysle článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH označuje riadiace orgány, ktoré uskutočňujú poskytovanie služieb, ktoré má byť oslobodené od dane, a že na to, aby sa na tieto plnenia vzťahovalo znenie tohto ustanovenia, musia byť poskytované subjektom, ktorého možno kvalifikovať ako „verejná pošta“ v organickom zmysle tohto výrazu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2009, TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, bod 27 a citovaný judikatúru). Na druhej strane Súdny dvor rozhodol, že poskytovanie služieb, na ktoré sa vzťahuje článok 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, je poskytovaním, ktoré uskutočňujú verejné pošty ako také, to znamená na základe svojho samotného postavenia verejných pôšt (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2009, TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, bod 44).
- 255 Znenie článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH je tak jasné a presné, pretože stanovuje oslobodenie od DPH pri transakciách uskutočňovaných poskytovateľom univerzálnej služby a spadajúcich do pôsobnosti PUS odchyľne od všeobecného pravidla, podľa ktorého sa DPH vyberá za každé poskytovanie služieb uskutočňované za protihodnotu zdaniteľnou osobou.
- 256 Z tohto dôvodu, ako pripúšťajú účastníci konania, keď spoločnosť zásielkového predaja využíva služby spoločnosti Post Danmark na prepravu tovaru, táto posledná uvedená spoločnosť ako poskytovateľ univerzálnej služby v Dánsku nemusí fakturovať DPH tejto spoločnosti, ak požadované plnenie spadá do pôsobnosti PUS.
- 257 Ak je však tá istá preprava predmetného tovaru následne fakturovaná spoločnosťou zásielkového predaja konečnému zákazníkovi, takéto plnenie je pridružené k hlavnej transakcii predaja uvedeného tovaru touto spoločnosťou a nemožno ho považovať za plnenie „uskutočňované verejnou poštou“ v zmysle článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH.
- 258 Inými slovami, v súlade s článkom 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH spoločnosť zásielkového predaja nemusí spoločnosti Post Danmark platiť DPH pri preprave tovaru ku konečnému zákazníkovi, pokiaľ toto plnenie spadá do pôsobnosti PUS. Naproti tomu ak spoločnosť zásielkového predaja to isté plnenie následne fakturuje svojmu konečnému zákazníkovi, toto plnenie už nepatrí do pôsobnosti oslobodenia od dane stanoveného v tomto ustanovení, takže konečný zákazník je povinný platiť DPH z nákladov na dopravu zaplatených tejto spoločnosti.
- 259 Na rozdiel od toho, čo vyplýva z napadnutého rozhodnutia a od toho, čo v rámci tohto sporu naznačujú Komisia a Dánske kráľovstvo, tak oslobodenie od DPH povolené predmetnou správnou praxou pri službách prepravy tovaru poskytovaných spoločnosťou Post Danmark, ktoré však fakturujú spoločnosti zásielkového predaja svojim konečným zákazníkovi, nemožno považovať za priamo vyplývajúce z článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH.

- 260 Po druhé treba preskúmať tvrdenie žalobcov, podľa ktorého oslobodenie od DPH pri službách prepravy tovaru fakturovaných spoločnosťami zásielkového predaja ich konečným zákazníkom, keď tieto služby poskytovala Post Danmark, nemožno považovať za pripísateľné Únii na základe článku 79 prvého odseku písm. c) smernice o DPH.
- 261 Podľa článku 79 prvého odseku písm. c) smernice o DPH sa do základu dane nezahŕňajú sumy, ktoré zdaniteľná osoba prijala od svojho odberateľa formou úhrady za výdavky platené v mene a na účet odberateľa a ktoré boli zapísané do jej účtovných kníh ako prechodné položky.
- 262 Článok 79 prvý odsek písm. c) smernice o DPH tak ukladá povinnosť vylúčiť zo základu dane na účely DPH sumy, ktoré nezodpovedajú cene služby ponúkanej zdaniteľnou osobou, ale skôr vráteniu platby, ktorú táto osoba uskutočnila v mene a na účet svojho zákazníka. V tejto súvislosti treba rovnako ako účastníci konania uviesť, že táto jasná a presná povinnosť bola do dánskeho práva prebratá § 27 ods. 3 bodom 3 dánskeho zákona o DPH.
- 263 Na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí Komisia a Dánske kráľovstvo, však z článku 79 prvého odseku písm. c) smernice o DPH nemožno vyvodiť, že členské štáty musia vychádzať z toho, že náklady na dopravu fakturované spoločnosťou zásielkového predaja svojmu konečnému zákazníkovi predstavujú v každom prípade náhradu nákladov vynaložených touto spoločnosťou v mene a na účet tohto zákazníka, a preto musia byť vylúčené zo základu dane na účely DPH.
- 264 Naopak článok 78 prvý odsek písm. b) smernice o DPH ukladá povinnosť zahrnúť do základu dane na účely DPH súvisiace výdavky, ako sú napríklad provízia, náklady na balenie, náklady na prepravu a náklady poistenia, ktoré dodávateľ účtuje odberateľovi tovaru.
- 265 Navyše, ako správne uvádzajú žalobcovia a ako uznalo Dánske kráľovstvo v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, dánske daňové orgány vo svojom pokyne č. 14-2926872/SKM 2016.306.SKAT z 30. júna 2016, ktorým sa zrušila predmetná správna prax, konštatovali, že táto prax „nemala právny základ ani v dánskom zákone o DPH, ani v smernici [o DPH], ktorá zrušila prax“ a následne dospeli k záveru, že „nebolo možné zachovať existujúci systém“. Ako vyplýva z bodu 49 napadnutého rozhodnutia, Komisia vedela o takomto zrušení, o čom sa ITD zmienilo vo svojej sťažnosti.
- 266 Za týchto podmienok nemožno vylúčiť, že dánske daňové orgány sa tým, že predmetnou správnu praxou umožnili, aby sa náklady na prepravu fakturované spoločnosťami zásielkového predaja ich konečným zákazníkom považovali za náhrady súm zaplatených týmito spoločnosťami v mene a na účet týchto zákazníkov, neuspokojili s prevzatím jasnej a presnej požiadavky stanovenej právom Únie, ale skôr využili svoju diskrečnú právomoc pri prebratí smernice. Takáto okolnosť vedie v súlade so zásadami pripomenutými v bodoch 243 až 245 vyššie k preukázaniu pripísateľnosti tohto opatrenia dánskemu štátu, a nie Únii. Takéto posúdenie je podporené samotnými písomnými vyjadreniami Komisie a Dánskeho kráľovstva, z ktorých vyplýva, že predmetná správna prax vyplynula z „výkladu“ dánskych orgánov, pokiaľ ide o pravidlo stanovené v článku 79 prvom odseku písm. c) smernice o DPH (pozri bod 86 vyjadrenia k žalobe, bod 65 vyjadrenia Dánskeho kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania a bod 28 odpovedí Dánskeho kráľovstva na otázky položené Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania).
- 267 Pritom práve na základe predmetnej správnej praxe boli spoločnosti zásielkového predaja oprávnené preniesť na svojich konečných zákazníkov oslobodenie od DPH pri prepravných službách poskytovaných spoločnosťou Post Danmark, na ktoré mali tieto spoločnosti nárok podľa

článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH. Okrem toho v bode 89 vyjadrenia k žalobe, ako aj v bode 67 dupliky Komisia uvádza, že zvýšenie dopytu, z ktorého mohla nepriamo ťažiť Post Danmark, bolo umožnené „kombináciou“ jednak oslobodenia od DPH stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH a jednak prenesenia tohto oslobodenia od dane na konečných zákazníkov spoločností zásielkového predaja, ako bolo povolené predmetnou správnu praxou. Inými slovami, ako správne uvádzajú žalobcovia, v prípade neexistencie predmetnej správnej praxe by boli spoločnosti zásielkového predaja povinné uplatňovať DPH na náklady na prepravu fakturované ich konečným zákazníkom bez ohľadu na to, ktorému subjektu by bolo zverené uskutočnenie takejto prepravy. V takomto prípade by teda spoločnosti zásielkového predaja neboli nabádané k tomu, aby vyhľadávali služby od spoločnosti Post Danmark, ktorá by tak nemohla ťažiť zo zvýšeného dopytu.

- 268 Vzhľadom na vyššie uvedené Komisia nemohla vylúčiť existenciu závažných ťažkostí, pokiaľ ide o pripísateľnosť účinkov predmetnej správnej praxe na dopyt v prospech spoločnosti Post Danmark dánskemu štátu tým, že sa obmedzila na pripomenutie oslobodenia od DPH pri plneniach poskytovaných verejnými poštami stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, ak sa navyše preukázalo, že toto oslobodenie sa nemôže uplatniť na náklady na prepravu tovaru, pokiaľ boli fakturované spoločnosťami zásielkového predaja ich konečným zákazníkom (pozri bod 257 vyššie). Komisia teda na účely preskúmania, či účinky predmetnej správnej praxe boli pripísateľné Únii alebo dánskemu štátu, neskúmala súvislosť medzi touto praxou a pravidlom stanoveným v článku 79 prvom odseku písm. c) smernice o DPH, na ktorom bola táto prax založená. Komisia rovnako nezohľadnila zrušenie uvedenej praxe dánskymi daňovými úradmi z dôvodu, že nemala oporu v práve Únie, hoci takéto zrušenie bolo spomenuté v sťažnosti združenia ITD.
- 269 Takéto posúdenie nemôže byť spochybnené tvrdením Dánskeho kráľovstva, podľa ktorého cieľom predmetnej správnej praxe bolo v každom prípade zabezpečiť spotrebiteľom nižšie poplatky za odoslanie, a nie zvýšiť dopyt v prospech spoločnosti Post Danmark. Článok 107 ods. 1 ZFEÚ totiž nerozlišuje medzi štátnymi zásahmi na základe ich dôvodov alebo cieľov, ale vymedzuje ich podľa ich účinkov, pričom pojem pomoc je tak objektívnym pojmom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. marca 2018, Naviera Armas/Komisia, T-108/16, EU:T:2018:145, bod 86 a citovanú judikatúru). Účel cieľov sledovaných štátnymi opatreniami tak nemá nijaký vplyv na ich kvalifikáciu ako štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. decembra 2011, France Télécom/Komisia, C-81/10 P, EU:C:2011:811, bod 17 a citovanú judikatúru).
- 270 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že žalobcovia správne tvrdia, že Komisia nevykonala úplné a dostatočné preskúmanie toho, či zvýšenie dopytu, z ktorého mohla nepriamo ťažiť Post Danmark, uplatnením predmetnej správnej praxe bolo pripísateľné dánskemu štátu.
- 271 Z toho vyplýva, že tejto žalobe treba vyhovieť v rozsahu, v akom sa týka tej časti napadnutého rozhodnutia, v ktorej Komisia bez toho, aby začala formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, dospela k záveru, že predmetná správna prax nie je pripísateľná dánskemu štátu, a preto takéto prax nepredstavuje štátnu pomoc.

4. O účtovnom rozdelení spoločných nákladov medzi činnosti spoločnosti Post Danmark spadajúce do PUS a jej činnosti mimo PUS

- 272 Podľa žalobcov podporovaných spoločnosťami Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že na jednej strane rozdelenie nákladov medzi obchodné činnosti spoločnosti Post Danmark a jej činnosti spojené s PUS je primerané, a na druhej strane, že takéto rozdelenie v každom prípade nevedie k pripísateľnosti štátu, prevodu štátnych prostriedkov ani k poskytnutiu výhody.
- 273 Na podporu týchto tvrdení žalobcovia v prvom rade uvádzajú, že odôvodnenie, na základe ktorého Komisia dospela k takémuto záveru, sa v napadnutom rozhodnutí nenachádza a v prípade neuverejnenia takéhoto odôvodnenia by sa malo usudzovať, že účtovné predpisy uplatniteľné na Post Danmark v rokoch 2006 až 2013 ju zaväzovali k nesprávnemu rozdeleniu spoločných nákladov medzi služby spojené s PUS a služby mimo PUS (ďalej len „spoločné náklady“).
- 274 V druhom rade žalobcovia v podstate tvrdia, že účtovné predpisy uplatniteľné v rokoch 2006 až 2013 umožnili spoločnosti Post Danmark priradiť k PUS všetky spoločné náklady bez ohľadu na to, či časť týchto nákladov bola alebo nebola zdieľaná so službami mimo PUS. Podľa žalobcov preto nemožno dospieť k záveru, že spoločné náklady boli v praxi rozdelené na základe priamej analýzy ich pôvodu, čo je v rozpore s článkom 14 ods. 3 písm. b) bodom i) smernice 97/67, podľa ktorého „vždy, keď je to možné, sa spoločné náklady rozdeľujú na základe priamej analýzy pôvodu samotných nákladov“. Účtovný predpis uplatniteľný na Post Danmark bol v roku 2014 zmenený s konkrétnym cieľom odstrániť nezlučiteľnosť starších verzií so smernicou 97/67.
- 275 Žalobcovia dodávajú, že tvrdenia Komisie, ktoré majú preukázať správnosť účtovného predpisu uplatniteľného na Post Danmark, sa nesprávne zakladajú na jeho znení platnom od roku 2014. ITD pritom vo svojej sťažnosti spochybnilo dva účtovné predpisy uplatniteľné postupne od roku 2006 do roku 2011 (ďalej len „účtovný predpis z roku 2006“), a potom od roku 2011 do roku 2013 (ďalej len „účtovný predpis z roku 2011“), ktoré boli zrušené v roku 2014 prijatím nového účtovného predpisu.
- 276 V treťom rade podľa žalobcov rozdelenie nákladov týkajúcich sa rôznych činností spoločnosti Post Danmark, ktoré vyplývalo z účtovných predpisov uplatniteľných v rokoch 2006 až 2013, poskytlo spoločnosti Post Danmark výhodu tým, že jej umožnilo umelo znížiť náklady na jej obchodné činnosti mimo PUS, a tak fakturovať predátorské ceny za takéto činnosti. V tejto súvislosti toto rozdelenie nákladov na činnosti spoločnosti Post Danmark viedlo k zvýšeniu cien ponúkaných za poštové služby pokryté PUS o 280 miliónov DKK (približne 37,5 milióna eur) ročne. Okrem toho analýza účtovného roka nasledujúceho po prijatí nového účtovného predpisu v roku 2014 navyše ukázala, že 4,2 % nákladov pôvodne vzniknutých v súvislosti s PUS sa presunulo do nákladov na činnosti mimo PUS.
- 277 Vo štvrtom rade žalobcovia tvrdia, že nesprávne rozdelenie spoločných nákladov viedlo k prevodu štátnych prostriedkov v prospech spoločnosti Post Danmark. Dánsky štát totiž mohol dávať pokyny a usmerňovať použitie zdrojov spoločnosti Post Danmark. V tejto súvislosti žalobcovia zdôrazňujú, že interné prevody právneho subjektu môžu predstavovať štátnu pomoc.
- 278 Žalobcovia navyše tvrdia, že nesprávne rozdelenie spoločných nákladov umožnilo spoločnosti Post Danmark profitovať z jej „kolkových poplatkov“. V tomto zmysle žalobcovia uvádzajú, že Post Danmark ako poskytovateľ univerzálnej služby vydáva poštové známky, ktorých cena je určená na pokrytie nákladov spojených s PUS, a môže si ponechať príjmy z predaja poštových

známok len v rozsahu, v akom tieto príjmy pokrývajú výlučne náklady spojené s PUS, pričom každý prebytok sa musí vrátiť dánskemu štátu. Nadhodnotením týchto nákladov tak Post Danmark profitovala z preplatku na kolkovom poplatku, ktorý predstavoval ušlý zisk pre dánsky štát a poskytnutie štátnych prostriedkov v prospech spoločnosti Post Danmark. Vo svojich pripomienkach k vyjadreniu Dánskeho kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania žalobcovia spresňujú, že minister dopravy musí schváliť cenu poštových známok pre ofrankovanú vnútroštátnu poštu, čím príjmy pochádzajúce z predaja týchto poštových známok získavajú kvalifikáciu štátnych prostriedkov.

- 279 V piatom rade žalobcovia tvrdia, že Komisia mala podrobnejšie preskúmať pripísateľnosť štátu, pokiaľ ide o opatrenie, ktoré je predmetom tejto výhrady. V tejto súvislosti Komisia na účely určenia, či je rozhodnutie prijaté verejným podnikom pripísateľné štátu, neoverila žiadnu z indícií stanovených v judikatúre. Okrem toho žalobcovia zdôrazňujú, že práve dánske orgány prijali účtovné predpisy z rokov 2006 a 2011 a že tieto účtovné predpisy ukladali spoločnosti Post Danmark povinnosť uplatňovať metódu rozdelenia, ktorá zahŕňa spoločné náklady do nákladov týkajúcich sa PUS.
- 280 Podľa žalobcov tak tieto pochybenia znamenajú, že preskúmanie uskutočnené Komisiou v rámci predbežného zisťovania bolo nedostatočné alebo neúplné, a predstavujú dôkaz o existencii závažných ťažkostí, na základe ktorých mala Komisia začať formálne vyšetrovacie konanie.
- 281 Komisia podporovaná Dánskym kráľovstvom sponchybňuje argumentáciu žalobcov.
- 282 Na úvod je potrebné uviesť, že Komisia v odseku 196 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že účtovné pravidlá uplatniteľné na Post Danmark umožňujú primerané oddelenie činností spadajúcich do PUS a činností mimo PUS. V tejto súvislosti odkázala na časť napadnutého rozhodnutia týkajúcu sa jej preskúmania súladu týchto pravidiel so smernicou Komisie 2006/111/ES zo 16. novembra 2006 o transparentnosti finančných vzťahov členských štátov a verejných podnikov a o finančnej transparentnosti v niektorých podnikoch (Ú. v. EÚ L 318, 2006, s. 17), ktoré bolo vykonané v rámci posúdenia zlučiteľnosti predmetnej kompenzácie s vnútorným trhom. V odseku 197 toho istého rozhodnutia Komisia spresnila, že v rokoch 2006 až 2013 boli regulačné výkazy spoločnosti Post Danmark predmetom každoročného preskúmania ich súladu s účtovným predpisom zo strany audítora schváleného štátom, pravidelnej kontroly zo strany národného regulačného orgánu, ako aj auditu nezávislej spoločnosti, ktorej správa uverejnená 4. decembra 2014 uvádza, že kľúč na rozdelenie nákladov v rámci spoločnosti Danmark bol opodstatnený.
- 283 Ďalej v časti napadnutého rozhodnutia, nazvanej „Pripísateľnosť a štátne prostriedky“, Komisia v odseku 198 dospela k záveru, že po prvé údajné nesprávne rozdelenie nákladov podľa všetkého nevedie k prevodu štátnych prostriedkov, po druhé, že účasť dánskych orgánov na určovaní cien služieb mimo PUS nebola preukázaná, a po tretie, že údajná krížová dotácia neposkytla spoločnosti Post Danmark výhodu, najmä vzhľadom na to, že táto spoločnosť nedostala žiadnu kompenzáciu na základe sporného rozdelenia nákladov počas dotknutého obdobia. Komisia z toho v odseku 199 napadnutého rozhodnutia vyvodila, že údajné nesprávne rozdelenie spoločných nákladov v účtovníctve spoločnosti Post Danmark nepredstavuje štátnu pomoc.
- 284 Napokon v odseku 206 bode iii) napadnutého rozhodnutia Komisia dospela k záveru, že krížová dotácia obchodných služieb nie je vecne potvrdená a v každom prípade nepredstavuje štátnu pomoc (pozri bod 30 vyššie).

285 Z napadnutého rozhodnutia teda vyplýva, že Komisia založila svoj záver predovšetkým na nesprávnosti tvrdenia, podľa ktorého účtovné pravidlá uplatniteľné na Post Danmark viedli k zlému rozdeleniu spoločných nákladov, a v každom prípade na nesplnení viacerých kritérií stanovených v článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

286 Žalobcovia tak nesprávne vytýkajú Komisii, že neodôvodnila svoj záver, keďže mohli vo svojej žalobe spochybníť viaceré jeho prvky.

287 Pokiaľ ide o údajne nedostatočné a neúplné preskúmanie vykonané Komisiou, treba najskôr pripomenúť znenie článku 14 ods. 2 až 4 smernice 97/67, ktoré znie takto:

„2. Poskytovateľ(-lia) univerzálnej služby vedú v rámci svojich vnútorných účtovných systémov oddelené účty, aby sa jasne rozlíšilo medzi každou zo služieb a produktov, ktoré sú súčasťou univerzálnej služby, od služieb a produktov, ktoré súčasťou univerzálnej služby nie sú. Takéto oddelenie účtov sa použije ako základ pri výpočte čistých nákladov univerzálnej služby členskými štátmi. Takéto vnútorné účtovné systémy fungujú na základe dôsledne uplatňovaných a objektívne zdôvodniteľných zásad nákladového účtovníctva.

3. V účtovných systémoch uvedených v odseku 2 sa náklady bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, rozdeľujú takto:

- a) náklady, ktoré sa môžu priamo priradiť ku konkrétnej službe alebo produktu, sa takto aj priradia;
- b) spoločné náklady, to znamená náklady, ktoré nie je možné priamo priradiť ku konkrétnej službe alebo produktu, sa rozdeľujú takto:
 - i) vždy, keď je to možné, sa spoločné náklady rozdeľujú na základe priamej analýzy pôvodu samotných nákladov;
 - ii) ak priama analýza nie je možná, kategórie spoločných nákladov sa rozdeľujú na základe nepriamej súvislosti s inou kategóriou nákladov alebo skupinou kategórií nákladov, pre ktorú je priame priradenie alebo rozdelenie možné; nepriama súvislosť sa zakladá na porovnateľnej štruktúre nákladov;
 - iii) ak nemožno nájsť priame ani nepriame spôsoby pridelenia nákladov, kategória nákladov sa pridelí na základe všeobecného pridelovacieho činiteľa vypočítaného pomocou pomeru všetkých výdavkov priamo alebo nepriamo rozdelených alebo priradených ku každej z univerzálnych služieb na jednej strane a k ostatným službám na strane druhej;
 - iv) spoločné náklady, ktoré sú potrebné na zabezpečenie univerzálnych služieb aj neuniverzálnych služieb, sa rozdeľujú obdobne; rovnaké nákladové faktory sa musia uplatniť na univerzálne služby aj na neuniverzálne služby.

4. Iné systémy nákladového účtovníctva možno uplatňovať len vtedy, ak sú v súlade s odsekom 2 a ak ich schválil národný regulačný orgán. Pred ich uplatnením je potrebné informovať Komisiu.“

288 Článok 4 ods. 3 účtovného predpisu z roku 2011 stanovoval:

- „a) Prírastkové náklady na konkrétnu službu sa priradia k tejto službe. Platí to pre variabilné aj fixné náklady.

- b) Náklady, ktoré nie je možné priamo priradiť ku konkrétnej službe, sa priradia, pokiaľ je to možné, ku skupine služieb na základe priamej analýzy pôvodu nákladov (prideliteľné spoločné náklady).
- c) Pri určovaní pridelenia nákladov uvedených v písmenách a) a b) musia byť náklady potrebné na plnenie povinnosti univerzálnej služby pridelené každej zo služieb, na ktoré sa vzťahuje povinnosť univerzálnej služby, alebo skupine služieb, na ktoré sa vzťahuje táto povinnosť.
- d) Náklady, ktoré nie je možné prideliť na základe priamej analýzy (neprideliteľné spoločné náklady), sa priradia k dotknutým skupinám služieb na základe nepriamej súvislosti s inou kategóriou nákladov alebo skupinou kategórií nákladov, pre ktorú je možné vykonať priame pridelenie alebo vyčlenenie. Takáto nepriama súvislosť musí byť založená na porovnateľnej štruktúre nákladov.
- e) V prípade neprideliteľných spoločných nákladov, pre ktoré neexistuje spôsob pridelenia priamych alebo nepriamych nákladov, musia byť kategórie nákladov rozdelené na základe všeobecného pridelovacieho kľúča vypočítaného pomocou pomeru všetkých výdavkov priamo alebo nepriamo pridelených alebo rozdelených pre každú službu pokrytú univerzálnou službou na jednej strane a pre ostatné služby na strane druhej;
- f) Spoločné náklady, ktoré sú potrebné na poskytovanie univerzálnych služieb aj neuniverzálnych služieb (neprideliteľné spoločné náklady), sa rozdelia primerane. Rovnaké nákladové faktory sa musia uplatniť na univerzálne služby aj na neuniverzálne služby.“

289 § 4 ods. 3 písm. a) až e) účtovného predpisu z roku 2011 bol totožný s § 4 ods. 4 písm. a) až e) účtovného predpisu z roku 2006.

290 Na úvod treba poznamenať, že podľa všetkého § 4 ods. 3 písm. c) účtovného predpisu z roku 2011 nie je formulovaný rovnako ako časť článku 14 ods. 3 smernice 97/67, ktorá stanovuje účtovné zásady, ktoré musia dodržiavať poskytovatelia univerzálnej služby určení v členských štátoch.

291 Samotný tento rozdiel však nestačí na preukázanie toho, že účtovné predpisy z rokov 2006 a 2011 boli v rozpore s účtovnými zásadami stanovenými v smernici 97/67. Okrem toho článok 14 ods. 4 smernice 97/67 ponecháva členským štátom možnosť uložiť poskytovateľom univerzálnych služieb povinnosť uplatňovať iné systémy nákladového účtovníctva ako tie, ktoré sú stanovené v odseku 3 toho istého ustanovenia.

292 Konkrétne na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, ktorí sa v tejto súvislosti obmedzili iba na ich jednoduché tvrdenie, zo znenia § 4 ods. 4 písm. c) účtovného predpisu z roku 2006 a § 4 ods. 3 písm. c) účtovného predpisu z roku 2011, uvedeného v bode 288 vyššie, nevyplýva, že tieto ustanovenia vyžadovali alebo umožňovali spoločnosti Post Danmark prideliť všetky spoločné náklady do nákladov vynaložených na plnenie PUS. Pokiaľ ide o spoločné náklady, zásadou stanovenou v týchto ustanoveniach bolo rozdelenie na základe priamej analýzy ich pôvodu.

293 V tejto súvislosti Dánske kráľovstvo správne uvádza, že tieto ustanovenia objasňovali spôsob, akým mali byť náklady zaznamenané vo vnútornom účtovnom systéme spoločnosti Post Danmark po ich priradení k PUS. Konkrétne zo spresnení poskytnutých Dánskym kráľovstvom v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania vyplýva, že účtovné rozdelenie nákladov spoločnosti Post Danmark bolo založené na metóde pridelenia „prírastkových nákladov“ vymedzených v prílohách k účtovnému predpisu ako

„fixné aj variabilné náklady, ktoré zaniknú v krátkodobom alebo strednodobom horizonte (tri až päť rokov) po zrušení služby“, pričom náklady, ktoré sú preto chápané ako prírastkové, sa považujú za náklady priamo pripísateľné konkrétnej službe, s ktorou súvisia. § 4 ods. 4 písm. c) účtovného predpisu z roku 2006 a § 4 ods. 3 písm. c) účtovného predpisu z roku 2011, ktoré žalobcovia spochybňujú, iba uvádzali, že ak boli náklady pridelené PUS na základe metódy prírastkových nákladov, tieto náklady mali byť v rámci PUS priradené k príslušnej službe podľa pravidla stanoveného v písmene a) alebo k príslušnej skupine služieb podľa pravidla stanoveného v písmene b). Inými slovami, § 4 ods. 4 písm. c) účtovného predpisu z roku 2006 a § 4 ods. 3 písm. c) účtovného predpisu z roku 2011 predstavovali len konkrétne uplatnenie zásad stanovených v písmenách a) a b) týchto ustanovení na PUS.

- 294 Primeranosť účtovného rozdelenia spoločných nákladov je podporená okolnosťou, ktorú Komisia uviedla v bode 197 napadnutého rozhodnutia, že účtovníctvo spoločnosti Post Danmark bolo predmetom pravidelných kontrol zo strany audítora schváleného štátom a zo strany národného regulačného orgánu (pozri analogicky rozsudok z 15. októbra 2020, První novinová společnost/Komisia, T-316/18, neuvěřený, EU:T:2020:489, bod 253).
- 295 Okrem toho žalobcovia, ktorí znášajú dôkazné bremeno spojené s preukázaním existencie závažných ťažkostí (pozri bod 51 vyššie), neuvádzajú nijakú skutočnosť, ktoré by mohla podporiť ich tvrdenie, podľa ktorého Post Danmark v praxi systematicky pridelovala spoločné náklady do nákladov spojených s PUS. V tejto súvislosti sa žalobcovia obmedzujú na tvrdenie, že po prijatí nového účtovného predpisu v roku 2014, ktorý doslovne preberá znenie článku 14 ods. 3 smernice 97/67, sa náklady spojené s PUS znížili v porovnaní s predchádzajúcim rokom, zatiaľ čo náklady spojené s inými činnosťami spoločnosti Post Danmark sa zvýšili. Na jednej strane je však takéto tvrdenie založené na nepodloženom tvrdení. Na druhej strane, aj keby vyšla najavo existencia zmeny v rozdeľovaní jednotlivých nákladov z jedného roka na druhý, na ktorú poukázali žalobcovia, sama osebe nestačí na to, aby sa dalo predpokladať, že spoločné náklady boli v predchádzajúcom období systematicky pridelované do nákladov spojených s PUS.
- 296 Za týchto podmienok Komisia mohla dospieť k záveru, že pridelovanie spoločných nákladov do nákladov súvisiacich z PUS nebolo preukázané a že účtovné predpisy uplatniteľné na Post Danmark v rokoch 2006 až 2013 viedli k primeranému rozdeleniu rôznych druhov nákladov.
- 297 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že žalobcovia nepreukázali, že Komisia čelila závažným ťažkostiam, ktoré by nemohla prekonať, keď vylúčila, že by účtovné predpisy uplatniteľné na Post Danmark v rokoch 2006 až 2013 viedli k existencii štátnej pomoci, predovšetkým z toho dôvodu, že nebola preukázaná prípadná nezrovnalosť v účtovnom rozdelení spoločných nákladov. Nie je preto potrebné skúmať výhrady smerujúce proti odôvodneniu, ktoré subsidiárne predložila Komisia a ktoré sa týka neexistencie štátnej pomoci v každom prípade vyplývajúcej z rozdelenia nákladov v účtovníctve spoločnosti Post Danmark.

5. O zvýšení základného imania z 23. februára 2017

- 298 Žalobcovia podporovaní spoločnosťami Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution tvrdia, že záver, podľa ktorého zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nepredstavuje štátnu pomoc, svedčí o nedostatočnom a neúplnom preskúmaní tohto opatrenia zo strany Komisie.
- 299 V prvom rade žalobcovia spochybňujú záver Komisie, podľa ktorého zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nemožno pripísať dánskemu štátu.

- 300 V tomto zmysle najskôr pripomínajú, že ITD vo svojej sťažnosti uviedlo, že dánske a švédske orgány podnikli PostNord k takémuto zvýšeniu základného imania z rovnakých dôvodov, aké sú uvedené v dohode z 20. októbra 2017. Okrem toho ITD predložila počas fázy predbežného preskúmania dve prezentácie pripravené dánskym ministerstvom dopravy z 9. a 22. februára 2017, podľa ktorých udržateľnosť spoločnosti Post Danmark závisela od zvýšení základného imania zo strany spoločnosti PostNord, čo naznačuje, že dánske orgány boli informované o zvýšení základného imania z 23. februára 2017, a predstavuje teda indíciu o pripísateľnosti takéhoto opatrenia štátu.
- 301 Žalobcovia ďalej vytýkajú Komisii, že dospela k záveru o nemožnosti pripísať štátu zvýšenie základného imania 23. februára 2017, pričom iba uviedla, že samotná skutočnosť, že PostNord je verejnoprávnym podnikom pod štátnou kontrolou, nestačí na to, aby sa opatrenia prijaté týmto podnikom pripísali jej akcionárskym štátom. Komisia mala posúdiť možnú pripísateľnosť zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 štátu z hľadiska kritérií stanovených v judikatúre, a to najmä v rozsudku zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia (C-482/99, EU:C:2002:294).
- 302 Napokon žalobcovia vytýkajú Komisii, že neinformovala ITD o svojom stanovisku k neexistencii skutočností spôsobilých preukázať pripísateľnosť zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 štátu, a že ITD nevyzvala, aby v tejto súvislosti predložilo svoje pripomienky, čím porušila článok 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589.
- 303 V druhom rade žalobcovia spochybňujú predstavu, že súkromný investor by uskutočnil zvýšenie základného imania z 23. februára 2017.
- 304 V tejto súvislosti podľa nich na jednej strane Komisia nesprávne dospela k záveru, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 umožnilo vyhnúť sa konkurzu spoločnosti Post Danmark, keďže takýto konkurz sa len na niekoľko rokov oddialil.
- 305 Na druhej strane, pokiaľ ide o údajne negatívne účinky, ktorým sa malo zabrániť zvýšením základného imania z 23. februára 2017, žalobcovia najprv spochybňujú oznámenie predstavenstva spoločnosti PostNord (ďalej len „oznámenie predstavenstva“), o ktorom neboli informovaní a o ktoré sa Komisia opierala. Predovšetkým podľa nich neexistuje nič, čo by umožňovalo overiť dátum, relevantnosť alebo spoľahlivosť údajov použitých na hodnotenie obsiahnuté v tomto oznámení. Žalobcovia tak žiadajú Všeobecný súd, aby prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania týkajúce sa predloženia tohto oznámenia.
- 306 Žalobcovia ďalej zdôrazňujú, že negatívne účinky, ktorým sa malo zabrániť zvýšením základného imania z 23. februára 2017, sú v napadnutom rozhodnutí zhrnuté veľmi všeobecne a nepostačujú na podporu záveru, že súkromný investor by sa rozhodol vyhnúť takýmto účinkom vykonaním uvedeného zvýšenia základného imania. Komisia totiž nevykonala celkové posúdenie všetkých relevantných skutočností umožňujúcich určiť, či predmetné opatrenie prijal štát v postavení akcionára alebo orgánu verejnej moci, keďže vychádzala výlučne z vysvetlení švédskych a dánskych orgánov.
- 307 Žalobcovia ďalej zdôrazňujú, že posúdenie Komisie nemôže byť založené na hospodárskej racionálnosti, ibaže by sa usudzovalo, že zásada súkromného investora pokrýva akékoľvek zvýšenie základného imania materskej spoločnosti v prospech jej dcérskej spoločnosti na pokraji konkurzu. Platí to o to viac, že vzhľadom na značné ekonomické ťažkosti spoločnosti Post Danmark počas rokov, ktoré predchádzali zvýšeniu základného imania z 23. februára 2017, neexistovala po zverejnení koncoročnej správy spoločnosti Post Danmark žiadna naliehavosť.

- 308 Okrem toho, pokiaľ ide o tieto negatívne účinky zhrnuté v napadnutom rozhodnutí, žalobcovia poznamenávajú, že Komisia porušila judikatúru týkajúcu sa kritéria súkromného investora v trhovom hospodárstve, ktorá predpokladá zohľadnenie objektívnych a overiteľných skutočností. Komisia sa totiž uspokojila so všeobecnými vyhláseniami a neidentifikovala po prvej strane, ktorých dôvera v skupinu PostNord by bola ovplyvnená konkurzom spoločnosti Post Danmark, po druhej dohody o financovaní skupiny PostNord, ktoré by bolo možné vypovedať v prípade konkurzu spoločnosti Post Danmark, po tretej dohody uzavretej spoločnosťou PostNord s vlastníkmi nehnuteľností alebo dodávateľmi, ktorí by boli dotknutí konkurzom spoločnosti Post Danmark, ako aj záruky, ktoré by v takom prípade musela PostNord aktivovať, a po štvrté činnosti, ktoré by stratila zvyšná dánska časť skupiny PostNord. Žalobcovia dodávajú, že žiadna z týchto údajných strát nebola vyčíslená, takže nemohli byť použité na stanovenie strát, ktoré by vznikli skupine PostNord v prípade konkurzu spoločnosti Post Danmark.
- 309 Okrem toho žalobcovia tvrdia, že negatívne účinky, ktorým malo zabrániť zvýšenie základného imania z 23. februára 2017, sú úzko spojené so zhoršením imidžu značky skupiny PostNord ako celku v dôsledku možného konkurzu spoločnosti Post Danmark. Z judikatúry pritom vyplýva, že len výnimočne a za osobitných okolností môže poškodenie imidžu štátu v prípade konkurzu verejného podniku odôvodniť zvýšenie základného imania, ktorého cieľom je zabrániť takému konkurzu. V tejto súvislosti žalobcovia zdôrazňujú, že je všeobecne známe, že Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo sú dvoma akcionármi spoločnosti PostNord, takže zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 odôvodnila práve ochrana ich dobrej povesti.
- 310 Žalobcovia napokon vytýkajú Komisii, že neposúdila, či v rámci nákladov prípadného konkurzu spoločnosti Post Danmark niektoré z nich nepochádzajú z poskytnutia štátnej pomoci. Išlo by najmä o pôžičky alebo záruky poskytované spoločnosťou PostNord, ktoré by vzhľadom na finančné ťažkosti spoločnosti Post Danmark pravdepodobne neposkytol obozretný podnikateľ v trhovom hospodárstve.
- 311 Komisia podporovaná Dánskym kráľovstvom spochybňuje argumentáciu žalobcov.
- 312 V prvom rade Komisia uvádza, že svoje predbežné stanovisko k sťažnosti združenia ITD oznámila na stretnutí 19. januára 2018 a že toto predbežné stanovisko bolo tiež prediskutované so zástupcom žalobcov počas následného telefonického rozhovoru. Komisii teda nemožno vytýkať, že si nespĺnila informačnú povinnosť vyplývajúcu z článku 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589.
- 313 Po druhej zdôrazňuje, že si splnila svoju povinnosť dôsledne preskúmať sťažnosť združenia ITD tým, že požiadala dánske orgány o informácie potrebné na posúdenie skutočností uvedených nielen v tejto sťažnosti, ale aj v doplňujúcom vyjadrení predloženom združením ITD. Komisia dodáva, že samotná skutočnosť, že žalobcovia spochybňujú výsledok tohto posúdenia, nemôže odhaľovať existenciu závažných ťažkostí.
- 314 V treťom rade Komisia vyvracia indície predložené žalobcami, ktoré majú preukázať pripísateľnosť zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 štátu. Predovšetkým prezentácie dánskeho ministerstva dopravy preukazujú, že dánsky štát bol „pasívnym pozorovateľom“ takejto operácie. Tieto prezentácie sa totiž nezmieňujú o bezprostrednom riziku konkurzu spoločnosti Post Danmark a stanovujú pre túto spoločnosť len dlhodobé riešenia, ktoré nezodpovedajú zvýšeniu základného imania z 23. februára 2017. Komisia sa tiež odvoláva na zásadu lojálnej spolupráce na podporu tvrdenia, že členské štáty sú povinné jej zaslať všetky informácie potrebné na to, aby mohla overiť, či určité opatrenie predstavuje pomoc, a ak áno, či je zlučiteľné s vnútorným trhom. Komisia, ktorá spresnila, že začatie formálneho vyšetrovacieho konania by jej neumožnilo

získať viac informácií, tak mohla vychádzať z vyhlásení dánskych a švédskych orgánov, podľa ktorých im zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nemožno pripísať, a pri nedostatku indícií o opaku dospela k záveru, že to tak skutočne bolo.

- 315 Dánske kráľovstvo, ktoré potvrdilo, že sa dozvedelo o zvýšení základného imania z 23. februára 2017 až po tom, čo sa uskutočnilo, tvrdí, že nič nenasvedčuje tomu, že by transakcie spoločnosti PostNord mali byť vo všeobecnosti pripísané dánskym alebo švédskym orgánom. V tomto zmysle zdôrazňuje, že táto spoločnosť koná na trhu nezávisle s veľkou mierou autonómie, že je riadená v súlade s obchodnými zásadami a pôsobí v konkurencii so súkromnými subjektmi na úplne liberalizovanom trhu, že nie je povinná žiadať o schválenie niektorých operácií jej vlastníckmi a že všetky jej transakcie zodpovedajú čisto ekonomickej logike.
- 316 Vo štvrtom rade, pokiaľ ide o tvrdenia žalobcov týkajúce sa kritéria súkromného investora v trhovom hospodárstve, Komisia tvrdí, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 bolo priamym dôsledkom koncoročnej správy spoločnosti PostNord uverejnenej 10. februára 2017, ktorá poukázala na bezprostredné riziko konkurzu spoločnosti Post Danmark. Viaceré dôvody, ako napríklad získanie času na reštrukturalizáciu dcérskej spoločnosti, čo bola pozícia spoločnosti PostNord vo vzťahu k spoločnosti Post Danmark, ako aj udržanie obchodných vzťahov a podmienok financovania na finančných trhoch, preto mohli odôvodniť to, že v situácii, keď dcérskej spoločnosti hrozí riziko konkurzu, by súkromný investor v krátkom čase pristúpil k zvýšeniu jej základného imania v obmedzenej výške.
- 317 Komisia tak popiera, že by jej argumentácia viedla k záveru, že akékoľvek zvýšenie základného imania zo strany materskej spoločnosti v prospech dcérskej spoločnosti je odôvodnené.
- 318 V tejto súvislosti Komisia s odvolaním sa na rozsudok z 25. júna 2015, SACE a Sace BT/Komisia (T-305/13, EU:T:2015:435), zdôrazňuje, že na účely posúdenia, či sa členský štát správal ako súkromný subjekt, treba určiť hospodársku racionalitu predmetného opatrenia z hľadiska kontextu, v akom bolo prijaté. Na tento účel by Komisia mala mať k dispozícii čo najúplnejšie a najspoľahlivejšie informácie, pričom takéto informácie závisia od okolností prejednávanej veci, ako aj od povahy a zložitosti uvedeného opatrenia.
- 319 Podľa Komisie preto samotná okolnosť, že PostNord nevykonala pred zvýšením základného imania z 23. februára 2017 hĺbkovú ekonomickú analýzu nezávislými odborníkmi, nestačí na vyvodenie záveru, že nekonala ako súkromný investor, pretože žiadna spoločnosť, ktorá čelí náhlemu a bezprostrednému riziku konkurzu jej dcérskej spoločnosti, by nemala čas konať týmto spôsobom.
- 320 Komisia tak dospela k záveru, že keďže usúdila, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nemohlo spoločnosti Post Danmark poskytovať výhodu, posúdila z hľadiska hospodárskej racionalnosti a logiky na jednej strane informácie poskytnuté dánskymi a švédskymi orgánmi a na druhej strane informácie predložené združením ITD. Komisia konkrétne usúdila, že toto zvýšenie základného imania odrážalo rozumné správanie materskej spoločnosti vzhľadom na náklady, ktoré by musela znášať, ak by dovoľila konkurz spoločnosti Post Danmark, a možnosť transformácie tejto spoločnosti na efektívny podnik v budúcnosti. Bolo by teda nesprávne tvrdiť, že Komisia slepo nasledovala tvrdenie dánskych a švédskych orgánov, a najmä prvky uvedené v oznámení predstavenstva a opísané v bode 80 napadnutého rozhodnutia.

321 V tejto súvislosti Dánske kráľovstvo na jednej strane zdôrazňuje, že medzi koncom roka 2016 a začiatkom roka 2017 došlo k výraznému poklesu hodnoty aktív spoločnosti Post Danmark, čo viedlo k poklesu hospodárskych výsledkov v tomto roku o 733 miliónov DKK, čo v kombinácii s jej prevádzkovými stratami viedlo k tomu, že Post Danmark náhle stratila viac ako polovicu svojho vlastného kapitálu. Na druhej strane Dánske kráľovstvo tvrdí, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 sa uskutočnilo s prihliadnutím na skutočnosť, že transformácia spoločnosti Post Danmark mala umožniť tejto spoločnosti dosiahnuť zvýšenie efektívnosti, aj keď podmienky financovania tejto transformácie boli stanovené až po uzavretí dohody z 20. októbra 2017.

322 Napokon je podľa Komisie nesprávny predpoklad odôvodnenia žalobcov, podľa ktorého konštatovala a akceptovala to, že PostNord uskutočnila zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 s cieľom zachovať svoju dobrú povesť. V každom prípade analógiu s judikatúrou týkajúcou sa zachovania imidžu značky členského štátu ako hospodárskeho subjektu nemožno uplatniť na prípad spoločnosti PostNord, ktorá je subjektom s vlastnou značkou.

a) O existencii porušenia článku 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589

323 Žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila článok 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589 v rozsahu, v akom neinformovala ITD o svojom zámere zamietnuť jeho sťažnosť z dôvodu nedostatku skutočností, ktoré by mohli preukázať pripísateľnosť zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 štátu a nevyzvala ho na predloženie nových pripomienok k tejto otázke.

324 Podľa článku 24 ods. 2 druhého pododseku prvej vety nariadenia 2015/1589 „ak sa Komisia domnieva, že zainteresovaná strana nerešpektovala povinný formulár sťažnosti alebo že faktické a právne skutočnosti, ktoré predložila zainteresovaná strana, nie sú dostatočné na to, aby na základe preskúmania *prima facie* poukazovali na existenciu neoprávnenej pomoci alebo zneužitia pomoci, informuje o tejto skutočnosti zainteresovanú stranu a zároveň ju vyzve, aby predložila svoje pripomienky v stanovenej lehote, ktorá spravidla nepresiahne jeden mesiac“.

325 Ďalej článok 24 ods. 2 tretí pododsek toho istého nariadenia spresňuje, že „Komisia zašle sťažovateľovi kópiu rozhodnutia vo veci týkajúcej sa predmetu sťažnosti“.

326 Z článku 24 ods. 2 druhého a tretieho pododseku nariadenia 2015/1589, ktorý upravuje práva dotknutých osôb, vyplýva, že Komisia po tom, čo od dotknutej osoby získa informácie o údajne protiprávnej pomoci, buď zväži, že neexistujú dostatočné dôvody na zaujatie stanoviska k prípadu a bude o tom informovať túto dotknutú osobu alebo prijme rozhodnutie o prípade týkajúce sa predmetu poskytnutých informácií (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. novembra 2010, NDSHT/Komisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, bod 55).

327 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o otázku pripísateľnosti zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 štátu, Komisia prijala rozhodnutie po preskúmaní sťažnosti združenia ITD a dospela k záveru, že táto sťažnosť neumožňuje preukázať takúto pripísateľnosť.

328 Za týchto podmienok Komisia nebola povinná oznámiť združeniu ITD svoj zámer zamietnuť jeho sťažnosť pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Výhradu založenú na porušení článku 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589 preto treba zamietnuť.

b) O pripísateľnosti zvýšenia základného imania z 23. februára 2017

- 329 Ako vyplýva z judikatúry uvedenej v bodoch 239 a 240 vyššie, pripísateľnosť opatrenia členskému štátu je samostatnou podmienkou kvalifikácie opatrenia ako štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a ak je Komisia schopná vylúčiť takúto pripísateľnosť v súvislosti s opatrením, ktoré jej je predložené, môže prijať rozhodnutie, že proti nemu nevznesie námietky.
- 330 V tejto súvislosti podľa judikatúry nemožno pripísateľnosť určitého opatrenia štátu vyvodiť výlučne z okolnosti, že dotknuté opatrenie prijal verejnoprávny podnik (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, body 51 a 57).
- 331 Hoci je totiž štát spôsobilý kontrolovať verejnoprávny podnik a mať rozhodujúci vplyv na jeho činnosti, skutočný výkon kontroly v konkrétnom prípade nemožno automaticky predpokladať. Verejnoprávny podnik môže konať s väčšou alebo menšou mierou nezávislosti, a to v závislosti od stupňa samostatnosti, ktorú mu štát ponechal. V dôsledku toho iba samotná skutočnosť, že verejnoprávny podnik je pod štátnou kontrolou, nestačí na to, aby boli opatrenia, ktoré prijal tento podnik, pripísané štátu. Je tiež potrebné preskúmať, či sa orgány verejnej moci majú považovať za orgány, ktoré sa určitým spôsobom podieľali na prijatí týchto opatrení (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 52).
- 332 V tomto ohľade nemožno požadovať, aby sa na základe konkrétneho vyšetrovania preukázalo, že orgány verejnej moci konkrétne podnietili verejnoprávny podnik, aby prijal dotknuté opatrenia pomoci. Na jednej strane vzhľadom na blízke vzťahy medzi štátom a verejnoprávnymi podnikmi totiž reálne hrozí, že sa prostredníctvom týchto podnikov štátna pomoc poskytne netransparentným spôsobom a v rozpore s režimom štátnej pomoci, stanoveným Zmluvou. Na druhej strane práve z dôvodu nadštandardných vzťahov medzi štátom a verejnoprávnym podnikom bude pre tretiu osobu vo všeobecnosti veľmi ťažké v konkrétnom prípade preukázať, že opatrenia pomoci, prijaté takýmto podnikom, boli v skutočnosti prijaté na pokyn orgánov verejnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, body 53 a 54).
- 333 Z týchto dôvodov Súdny dvor v bode 55 rozsudku zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia (C-482/99, EU:C:2002:294), konštatoval, že pripísateľnosť opatrenia pomoci prijatého verejnoprávnym podnikom štátu možno vyvodiť zo súboru indícií vyplývajúcich z okolností veci samej a z kontextu, v ktorom bolo toto opatrenie prijaté. V tejto súvislosti už bola zohľadnená skutočnosť, že dotknutá organizácia nemohla prijať napadnuté rozhodnutie bez zohľadnenia požiadaviek orgánov verejnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. februára 1988, Kwekerij van der Kooy a i./Komisia, 67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38, bod 37), alebo skutočnosť, že verejnoprávne podniky, prostredníctvom ktorých bola pomoc poskytnutá, museli okrem faktorov organickej povahy, ktorými boli so štátom prepojené, zohľadňovať aj pokyny vydané vládou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia, C-303/88, EU:C:1991:136, body 11 a 12, a z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia, C-305/89, EU:C:1991:142, body 13 a 14).
- 334 Okrem toho na vyvodenie záveru o tom, že opatrenie pomoci prijaté verejnoprávnym podnikom je pripísateľné štátu, môžu byť prípadne relevantné aj iné indície, ako napríklad začlenenie tohto podniku do štruktúr verejnej správy, charakter jeho činností a ich vykonávanie na trhu za bežných podmienok hospodárskej súťaže so súkromnými subjektmi, právne postavenie podniku patriace buď pod verejné právo, alebo pod všeobecné právo spoločností, intenzita dohľadu vykonávaného zo strany orgánov verejnej moci nad riadením podniku alebo akákoľvek iná indícia, ktorá v konkrétnom prípade poukazuje na účasť orgánov verejnej moci na prijatí

opatrenia alebo na nepravdepodobnosť ich neúčasti na jeho prijatí, a to aj so zreteľom na rozsah tohto opatrenia, jeho obsah alebo podmienky, ktoré zahŕňa (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 56).

- 335 Samotná okolnosť, že verejnoprávny podnik bol založený vo forme akciovej spoločnosti podľa všeobecného práva však nemôže byť ani vzhľadom na nezávislosť, ktorú mu táto právna forma môže priznávať, považovaná za dostatočnú na to, aby sa vylúčilo, že opatrenie pomoci, ktoré takáto spoločnosť prijala, je pripísateľné štátu. Existujúci stav kontroly a reálne možnosti vykonávať dominantný vplyv, ktoré tento stav so sebou v praxi prináša, totiž nedovoľujú vopred vylúčiť pripísateľnosť opatrenia prijatého takouto spoločnosťou štátu, a teda riziko obchádzania pravidiel Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci, pričom nie je dotknutá samotná relevantnosť právnej formy verejnoprávneho podniku ako jednej z viacerých indícií umožňujúcich v konkrétnom prípade preukázať, či štát zasiahol, alebo nie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 57 a citovanú judikatúru).
- 336 V prejednávanej veci Komisia v odsekoch 200 až 202 napadnutého rozhodnutia po tom, čo prevzala bod 52 rozsudku zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia (C-482/99, EU:C:2002:294), uvedený v bode 331 vyššie, najskôr uviedla, že kapitálová štruktúra spoločnosti PostNord a podmienky vymenovania členov jej predstavenstva poukazujú na to, že dánsky a švédsky štát mohli mať nad touto spoločnosťou dominantný vplyv. Komisia ďalej konštatovala, že tieto skutočnosti neumožňujú preukázať, že tieto štáty mali v čase zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 skutočnú kontrolu nad spoločnosťou PostNord, ani že orgány verejnej moci sa určitým spôsobom podieľali na prijatí tohto opatrenia. Komisia napokon usúdila, že ITD nepredložilo nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať pripísateľnosť zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 dánskemu alebo švédskemu štátu.
- 337 Žalobcovia tvrdia, že takéto posúdenie svedčí o tom, že preskúmanie vykonané Komisiou bolo nedostatočné a neúplné.
- 338 V tejto súvislosti treba poznamenať, že Komisia správne uviedla, že samotná skutočnosť, že spoločnosť je vo vlastníctve štátu, nestačí na to, aby sa dalo predpokladať, že každé rozhodnutie prijaté touto spoločnosťou možno pripísať akcionárskemu štátu v súlade so zásadami stanovenými Súdny dvorom v rozsudku zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia (C-482/99, EU:C:2002:294) (pozri body 330 a 331 vyššie).
- 339 Z rozsudku zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia (C-482/99, EU:C:2002:294), však tiež vyplýva, že v prípade podniku, na ktorý môže mať členský štát dominantný vplyv, musí Komisia na základe súboru dostatočne presných a konvergentných indícií preskúmať, či účasť štátu na opatrení prijatom týmto podnikom je konkrétna alebo či neexistencia takejto účasti je nepravdepodobná vzhľadom na okolnosti a kontext danej veci (pozri bod 334 vyššie) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júna 2015, SACE a Sace BT/Komisia, T-305/13, EU:T:2015:435, body 51 a 52).
- 340 V prejednávanej veci sa tak Komisia vzhľadom na to, že dospela k záveru, že PostNord je podnikom, na ktorý mohli mať dánsky a švédsky štát dominantný vplyv, nemohla obmedziť na konštatovanie, že nebola schopná predpokladať pripísateľnosť zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 štátu. V súlade so zásadou pripomenutou v bode 339 vyššie prináležalo Komisii, aby v prípade potreby na základe indícií, ktoré mohla zhromaždiť v závislosti od informácií, ktoré mala k dispozícii, preukázala, či je alebo nie je pravdepodobné, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 možno pripísať dánskemu a švédskemu štátu.

- 341 Z toho vyplýva, že Komisia tým, že sa obmedzila na konštatovanie, že PostNord bola verejnoprávnym podnikom, vykonala nedostatočnú analýzu účasti štátu na prijatí sporného opatrenia. Takýto prístup totiž vedie k vylúčeniu pripísateľnosti zvýšenia základného imania z 23. februára 2017 štátu iba z toho dôvodu, že PostNord bola založená vo forme obchodnej spoločnosti, čo je v rozpore so zásadou stanovenou Súdny dvorom a pripomenutou v bode 335 vyššie.
- 342 Okrem toho je potrebné poznamenať, že ITD sa na podporu svojej sťažnosti zmiňuje o existencii dvoch prezentácií dánskeho ministerstva dopravy z 9. a 22. februára 2017.
- 343 Je pravda, ako zdôrazňujú Komisia a Dánske kráľovstvo, že tieto prezentácie predstavili dlhodobé riešenia umožňujúce zavedenie nového výrobného modelu v spoločnosti Post Danmark, pričom sa nezmieňovali o okamžitom zvýšení základného imania, akým bolo to z 23. februára 2017. Z tých istých prezentácií však vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, dánska vláda si bola vedomá rozsahu finančných ťažkostí, ktorým Post Danmark čelila v roku 2016, finančných ťažkostí predpokladaných na rok 2017 a rizika konkurzu tohto podniku, ako aj nákladov takéhoto konkurzu pre štát. Ako pritom uviedla Komisia v napadnutom rozhodnutí, ako aj vo svojich písomnostiach, práve tieto posledné uvedené skutočnosti, ktoré odôvodnili zvýšenie základného imania z 23. februára 2017.
- 344 V dôsledku toho vedomosť dánskeho štátu o týchto skutočnostiach tiež odôvodňovala, aby Komisia vykonala podrobnejšie preskúmanie otázky pripísateľnosti zvýšenia základného imania z 23. februára 2017, keďže vzhľadom na úzke vzťahy medzi štátmi a verejnoprávnymi podnikmi nebolo potrebné preukazovať, že orgány verejnej moci na základe presného pokynu podnikli konkrétne PostNord, aby prijala toto opatrenie (pozri bod 332 vyššie).
- 345 V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že Komisia môže byť za určitých okolností povinná prešetriť sťažnosť tak, že pôjde nad rámec samotného preskúmania skutkových a právnych okolností, s ktorými ju oboznámil sťažovateľ. Komisia je totiž v záujme riadneho uplatnenia základných pravidiel Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci povinná uskutočniť náležité a nestranné preskúmanie sťažnosti, čo si môže vyžadovať, aby preskúmala skutočnosti, ktoré sťažovateľ výslovne neuviedol (pozri rozsudok z 15. marca 2018, Naviera Armas/Komisia, T-108/16, EU:T:2018:145, bod 101 a citovanú judikatúru).
- 346 Zo spisu však vyplýva, že Komisia sa obmedzila na postúpenie sťažnosti združenia ITD dánskym a švédskym orgánom a že sa uspokojila s ich odpoveďou z 20. decembra 2017, podľa ktorej sa tieto orgány ako akcionári dozvedeli o zvýšení základného imania z 23. februára 2017 až po jeho uskutočnení.
- 347 V tejto súvislosti sa Komisia nemôže účinne dovolávať zásady lojálnej spolupráce, ako ju vykladá rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia (C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 34). V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že v rámci zásady lojálnej spolupráce medzi členskými štátmi a inštitúciami, ako vyplýva z článku 4 ods. 3 ZEÚ a aby sa nepredlžovalo konanie, prináleží členskému štátu, ktorý sa domnieva, že opatrenie, ktoré je predmetom predbežného preskúmania Komisie, nepredstavuje pomoc, aby jej čo najskôr potom, ako ho kontaktovala v súvislosti s týmto opatrením, predložil dôkazy odôvodňujúce toto stanovisko. Je pravda, že vyhlásenia poskytnuté členskými štátmi nie sú samy osebe v rámci konaní vo veci kontroly štátnej pomoci irelevantné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júna 2008, SIC/Komisia, T-442/03, EU:T:2008:228, bod 104). V prejednáwanej veci však zo zásady lojálnej spolupráce, ako ju vykladá Súdny dvor, nemožno vyvodiť, že Komisia mohla vo fáze predbežného

preskúmania vychádzať prevažne z tvrdení dánskych a švédskych orgánov, aby dospela k záveru o nemožnosti pripísať štátu zvýšenie základného imania 23. februára 2017, hoci takéto opatrenie bolo prijaté spoločnosťou PostNord, v súvislosti s ktorou Komisia konštatovala, že bola verejnoprávnym podnikom, na ktorý mohli mať dánsky a švédsky štát dominantný vplyv.

- 348 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že žalobcovia správne tvrdia, že Komisia nevykonala úplné a dostatočné preskúmanie toho, či zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 bolo pripísateľné dánskemu a švédskemu štátu.
- 349 Takýto záver nemôže byť spochybnený tvrdením Dánskeho kráľovstva, podľa ktorého transakcie spoločnosti PostNord zodpovedajú čisto ekonomickej logike a nemusia byť schválené jej akcionárskymi štátmi, podobne ako v prípade akéhokoľvek súkromného podniku. Komisia totiž vôbec nezohľadnila túto okolnosť, keď konštatovala, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nebolo pripísateľné štátu, keďže iba uviedla, že kapitálová štruktúra spoločnosti PostNord a podmienky vymenovania členov jej predstavenstva neumožňujú preukázať účasť jej akcionárskych štátov na uvedenom zvýšení základného imania. V každom prípade tvrdenie Dánskeho kráľovstva týkajúce sa podmienok, za ktorých PostNord vykonáva svoje činnosti, nie je podložené nijakým dôkazom.
- 350 Vzhľadom na vyššie uvedené treba preskúmať druhý dôvod, ktorý uviedla Komisia na podporu svojho záveru, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nepredstavuje štátnu pomoc založenú na neexistencii výhody poskytnutej takýmto opatrením, keďže je v súlade s kritériom súkromného investora v trhovom hospodárstve.

c) O kritériu súkromného investora v trhovom hospodárstve

- 351 Podľa judikatúry otázku, či Komisia nesprávne uplatnila kritérium súkromného investora, nemožno zamieňať s otázkou existencie závažných ťažkostí, ktoré vyžadujú začatie formálneho vyšetrovacieho konania. Cieľom preskúmania existencie závažných ťažkostí totiž nie je zistiť, či Komisia správne uplatnila článok 107 ZFEÚ, ale určiť, či ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia mala k dispozícii dostatočne úplné informácie na posúdenie existencie štátnej pomoci a prípadne zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom (pozri rozsudky z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 129 a citovanú judikatúru, a z 12. júna 2014, Sarc/Komisia, T-488/11, neuvverejnený, EU:T:2014:497, bod 93).
- 352 Zásady stanovené súdom Únie v jeho judikatúre týkajúcej sa uplatnenia kritéria súkromného investora v trhovom hospodárstve sú však stále užitočné na účely posúdenia, či počas fázy predbežného preskúmania Komisia čelila závažným ťažkostiam, ktoré by neprekonala, keď dospela k záveru, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nemohlo poskytnúť výhodu spoločnosti Post Danmark.
- 353 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry podmienky, ktoré musí opatrenie splniť na to, aby patrilo pod pojem „pomoc“ v zmysle článku 107 ZFEÚ, nie sú splnené, ak podnik, ktorý je jej prijímateľom, môže získať tú istú výhodu, ako je tá, ktorá mu bola k dispozícii vo forme štátnych prostriedkov, za okolností zodpovedajúcich normálnym trhovým podmienkam, pričom toto posúdenie sa vykonáva v zásade uplatnením kritéria súkromného investora v trhovom hospodárstve (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 70 a citovanú judikatúru, a z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 71).

- 354 Pri uplatňovaní kritéria súkromného investora v trhovom hospodárstve tak treba posúdiť, či by súkromný investor, ktorý je svojou veľkosťou porovnateľný so subjektmi verejného sektora, mohol byť za podobných okolností motivovaný vykonať kapitálový vklad v takejto výške a za rovnakých podmienok (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2014, SNCM a Francúzsko/Corsica Ferries France, C-533/12 P a C-536/12 P, EU:C:2014:2142, bod 32 a citovanú judikatúru).
- 355 Na tento účel je dôležité pripomenúť, že správanie súkromného investora, s ktorým sa má porovnať správanie verejného investora, nie je nevyhnutne správaním bežného investora umiestňujúceho kapitál s cieľom dosiahnutia rentability v relatívne krátkom čase, ale musí byť prinajmenšom správaním súkromného holdingu alebo súkromnej skupiny podnikov uskutočňujúcich štruktúrnu, globálnu alebo sektorovú politiku, a musí byť vedené snahou o dosiahnutie rentability z dlhodobejšieho hľadiska (rozsudky z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia, C-305/89, EU:C:1991:142, bod 20, a z 24. septembra 2008, Kahla/Thüringen Porzellan/Komisia, T-20/03, EU:T:2008:395, bod 238). Ak teda kapitálové vklady verejných investorov ignorujú akúkoľvek možnosť ziskovosti, aspoň dlhodobej, takéto vklady sa musia považovať za pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ a ich súlad s vnútorným trhom treba posúdiť vzhľadom na samotné kritériá stanovené týmto ustanovením (pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, SNCM a Francúzsko/Corsica Ferries France, C-533/12 P a C-536/12 P, EU:C:2014:2142, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 356 Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že súkromný akcionár môže primerane upísať kapitál potrebný na zabezpečenie podniku, ktorý sa prechodne nachádza v ťažkostiach, ale ktorý by prípadne po reštrukturalizácii bol schopný opäť obnoviť svoju ziskovosť. Preto môže materská spoločnosť na obmedzenú dobu znášať aj straty svojej dcérskej spoločnosti, aby jej umožnila ukončiť činnosť za čo najlepších podmienok (rozsudky z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia, C-303/88, EU:C:1991:136, body 21 a 22; z 18. decembra 2008, Componenta/Komisia, T-455/05, neuvyverejnený, EU:T:2008:597, bod 87, a z 28. januára 2016, Slovinsko/Komisia, T-507/12, neuvyverejnený, EU:T:2016:35, bod 221).
- 357 V tejto súvislosti je úlohou členského štátu alebo dotknutého orgánu verejnej moci oznámiť Komisii objektívne a overiteľné dôkazy, z ktorých vyplýva, že jeho rozhodnutie zasiahnuť do základného imania podniku je založené na predchádzajúcom ekonomickom posúdení porovnateľnom s tým, ktoré by vykonal za podobných okolností racionálny súkromný investor nachádzajúci sa v situácii, ktorá je čo najbližšia situácii tohto štátu alebo tohto orgánu pred prijatím dotknutého opatrenia na účely určenia budúcej rentability tohto opatrenia. Napriek tomu okolnosti predchádzajúceho hospodárskeho posúdenia vyžadované od členského štátu musia byť modulované v závislosti od povahy a zložitosti dotknutej činnosti, hodnoty dotknutých aktív, vecí alebo služieb a okolností danej veci (rozsudky z 25. júna 2015, SACE a Sace BT/Komisia, T-305/13, EU:T:2015:435, body 97 a 98, a z 11. decembra 2018, BTB Holding Investments a Duferco Participations Holding/Komisia, T-100/17, neuvyverejnený, EU:T:2018:900, body 79 a 80).
- 358 Obsah a stupeň presnosti takýchto hodnotení teda môže závisieť najmä od okolností danej veci, situácie na trhu a hospodárskej konjunktúry, takže v určitých prípadoch neexistencia podrobného plánu podniku dcérskej spoločnosti obsahujúceho presné a úplné odhady jej budúcej rentability a podrobných analýz nákladov a ziskov neumožňuje sama osebe dospieť k záveru, že verejný investor sa nesprával tak, ako by sa správal súkromný investor (rozsudok z 25. júna 2015, SACE a Sace BT/Komisia, T-305/13, EU:T:2015:435, body 178 a 179).

- 359 Vzhľadom na uvedené bolo rozhodnuté, že aj keby sa racionálny súkromný investor nachádzal v situácii, keď nemôže vykonať podrobné a úplné predpovede, nerozhodol by sa vložiť dodatočný kapitál do jednej zo svojich dcérskych spoločností, ktorá zaznamenala významné straty, bez toho, aby pristúpil k predchádzajúcim hodnoteniam, hoci aj približným, ktoré by umožnili vyvodiť rozumné pravdepodobnosti budúcich ziskov, a bez toho, aby analyzoval rôzne scenáre a rôzne možnosti, prípadne vrátane prevodu alebo prípadnej likvidácie dcérskej spoločnosti. Nemožnosť vykonať podrobné a úplné predpovede tak nemôže oslobodiť verejného investora od toho, aby vykonal primerané predchádzajúce hodnotenie rentability svojej investície porovnateľné s tým, ktoré by vykonal súkromný investor nachádzajúci sa v podobnej situácii v závislosti od dostupných a predvídateľných okolností (rozsudok z 25. júna 2015, SACE a Sace BT/Komisnia, T-305/13, EU:T:2015:435, body 180 až 182).
- 360 Z judikatúry predovšetkým vyplýva, že racionálny súkromný investor, ktorý je pred uskutočnením transakcie konfrontovaný s viacerými alternatívami, musí posúdiť výhody a nevýhody každej z nich, aby určil najvýhodnejšiu alternatívu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisnia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, body 79 a 80, a z 21. marca 2013, Komisnia/Buczek Automotive, C-405/11 P, neuvverejnený, EU:C:2013:186, body 56 až 58).
- 361 Práve vo svetle týchto úvah je potrebné posúdiť, či v prejednávanej veci Komisnia vykonala úplné a dostatočné preskúmanie toho, či by súkromný investor uskutočnil zvýšenie základného imania z 23. februára 2017, a teda určiť, či v tejto súvislosti čelila závažným ťažkostiam, ktoré by neprekonalala.
- 362 V napadnutom rozhodnutí Komisnia v odseku 203 dospela k záveru, že súkromný investor nachádzajúci sa v situácii spoločnosti PostNord by s najväčšou pravdepodobnosťou pristúpil k zvýšeniu základného imania z 23. februára 2017 namiesto toho, aby nechal skrachovať svoju dcérsku spoločnosť. Na podporu tohto zistenia na jednej strane zdôraznila, že niet pochybností o tom, že by Post Danmark v prípade neexistencie tohto zvýšenia základného imania skrachovala, keďže vlastné imanie tejto spoločnosti kleslo z 1,29 miliardy DKK na konci roka 2015 na 108 miliónov DKK na konci nasledujúceho roka, s ďalšou stratou predpokladanou v roku 2017. Na druhej strane, s odvolaním sa na vysvetlenia dánskych a švédskych orgánov opísané v bode 5.1 napadnutého rozhodnutia Komisnia uviedla, že náklady konkurzu spoločnosti Post Danmark by boli pre skupinu PostNord oveľa vyššie ako náklady na zvýšenie základného imania z 23. februára 2017.
- 363 Z bodu 5.1 napadnutého rozhodnutia a najmä z jeho odseku 80 vyplýva, že dánske a švédske orgány počas správneho konania tvrdili, s odkazom na oznámenie predstavenstva, že konkurz spoločnosti Post Danmark by mal tieto negatívne účinky:
- strata dôvery na úverových a kapitálových trhoch, voči zákazníkom, dodávateľom, vlastníkom, zamestnancom a iným zainteresovaným stranám v rámci celej skupiny,
 - vypovedanie existujúcich dohôd o financovaní skupiny PostNord, čo by sťažilo refinancovanie a získavanie kapitálu,
 - zhoršenie podmienok, za ktorých si môže PostNord prenajímať nehnuteľnosti a byť zásobovaná dodávateľmi, ako aj požiadaviek týkajúcich sa rôznych foriem záruk poskytovaných spoločnosťou PostNord,

- ohrozenie postavenia a mena spoločnosti PostNord na severských logistických trhoch, kde sa nachádza väčšina jej zákazníkov pôsobiacich v rôznych krajinách,
 - negatívny vplyv na peňažné toky v rámci skupiny PostNord, ako aj účtovná strata.
- 364 Komisia teda založila svoj záver na skutočnosti, že konkurz spoločnosti Post Danmark by mal na skupinu PostNord viaceré negatívnych dôsledkov.
- 365 V tejto súvislosti nemožno vylúčiť, že negatívne dôsledky konkurzu dcérskej spoločnosti by viedli súkromného investora, ktorého konanie sa riadi hospodárskou racionálnosťou, k vykonaniu kapitálových vkladov na zabezpečenie prežitia tejto dcérskej spoločnosti.
- 366 Na to, aby však bolo možné vo fáze predbežného preskúmania vylúčiť kvalifikáciu štátnej pomoci vo vzťahu k verejnej investícii, ktorá má zabezpečiť prežitie spoločnosti, z dôvodu, že táto investícia zodpovedá správaniu racionálneho súkromného investora, musí byť Komisia v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 355 až 360 vyššie schopná preukázať prednosť takejto investície pred akýmkoľvek alternatívnym opatrením, ako je napríklad konkurz uvedenej dcérskej spoločnosti. Na tento účel, ako vyplýva z tej istej judikatúry, musí Komisia na základe spoľahlivých informácií, ktoré má k dispozícii, dôsledne preskúmať výhody a nevýhody jednak možnosti vyhlásenia konkurzu dcérskej spoločnosti a jednak možnosti uskutočnenia verejnej investície s cieľom zabezpečiť prežitie podniku, pričom v tomto poslednom uvedenom prípade preskúma najmä perspektívy ziskovosti, ktoré môže očakávať verejný investor.
- 367 V prejednávanej veci, hoci Komisia dospela k záveru, že náklady na zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 by boli pre PostNord nižšie ako náklady na konkurz spoločnosti Post Danmark, pritom z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v skutočnosti vychádzala výlučne z negatívnych dôsledkov konkurzného konania týkajúceho sa spoločnosti Post Danmark, pričom nevylúčila, že takéto konanie by napriek všetkému mohlo byť výhodnejšie ako zvýšenie základného imania, ktoré by napríklad ani z dlhodobého hľadiska neponúkalo perspektívu ziskovosti.
- 368 V tejto súvislosti Komisia nemôže platne tvrdiť, že jej záver, podľa ktorého zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 zodpovedá správaniu súkromného investora, nebol založený na oznámení predstavenstva a skutočnostiach uvedených v bode 363 vyššie, ale skôr na ekonomickej logike, z ktorej vyplýva, že materská spoločnosť, ktorá čelí náhlemu a bezprostrednému riziku konkurzu svojej dcérskej spoločnosti, by sa rozhodla zabezpečiť prežitie tejto spoločnosti tým, že pokryje jej straty.
- 369 Po prvé totiž takýmto tvrdením Komisia odporuje svojmu posúdeniu v odseku 203 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa ako jediné venuje posúdeniu existencie výhody vyplývajúcej zo zvýšenia základného imania z 23. februára 2017, a v ktorom odkázala na tvrdenia dánskych a švédskych orgánov uvedené v bode 5.1 toho istého rozhodnutia.
- 370 Po druhé z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by Komisia zohľadnila naliehavosť situácie v súvislosti s rizikom konkurzu spoločnosti Post Danmark, ktorá vyplynula z uverejnenia koncoročnej správy spoločnosti PostNord 10. februára 2017. Navyše aj za predpokladu, že by z napadnutého rozhodnutia bolo možné vyvodiť, že Komisia sa opierala o takúto naliehavosť situácie, nie je preukázané, že táto situácia nastala po uverejnení vyššie uvedenej koncoročnej správy. V tejto súvislosti v úvodnej časti tejto správy generálny riaditeľ spoločnosti PostNord uviedol, že výsledky tejto spoločnosti „naďalej ovplyvňuje prudké zníženie objemu pošty, najmä v Dánsku“, a že „rýchle tempo digitalizácie vedie k mimoriadne klesajúcemu trendu v objemoch

a výnosoch na dánskom trhu“, predtým, ako ohlásil prijatie rozhodnutia zaviesť do budúcnosti nový finančne udržateľný výrobný model. Preto, ako zdôrazňujú žalobcovia, riziko konkurzu spoločnosti Post Danmark bolo len dôsledkom finančných ťažkostí, ktoré tento podnik dlhodobo poznal z dôvodu poklesu poštových zásielok v súvislosti s rozsiahlym používaním elektronických zásielok (pozri bod 6 vyššie).

- 371 Po tretie skutočnosť, že PostNord bola konfrontovaná s naliehavou situáciou, v každom prípade Komisiu nezbavuje povinnosti preskúmať, či by zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 mohlo, hoci aj z dlhodobého hľadiska, predstavovať výnosnú transakciu. Z judikatúry pripomenutej v bodoch 355 až 359 vyššie totiž vyplýva, že racionálny súkromný investor musí v zásade pred kapitálovým vkladom do spoločnosti posúdiť ziskovosť takejto transakcie, aj keď jej uskutočneniu nemôžu predchádzať podrobné a úplné prognózy.
- 372 V tejto súvislosti Komisia implicitne pripúšťa, že nezohľadnila úvahy týkajúce sa ziskovosti zvýšenia základného imania z 23. februára 2017, keď vo vyjadrení k žalobe uznala, že súkromný investor, ktorý čelí náhlemu a bezprostrednému úpadku dcérskej spoločnosti, môže zabezpečiť prežitie dcérskej spoločnosti „prinajmenšom s cieľom získať čas potrebný na riadne vyhodnotenie situácie“.
- 373 Po štvrté aj za predpokladu, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 bolo nevyhnutným predpokladom reštrukturalizácie spoločnosti Post Danmark, nezdá sa, že by Komisia čo i len súhrnne posúdila pravdepodobnosť tvrdenia, podľa ktorého by nový výrobný model spoločnosti Post Danmark umožnil obnoviť hospodársku efektívnosť tohto podniku.
- 374 Za týchto podmienok nemožno dospieť k záveru, že Komisia vykonala úplné a dostatočné preskúmanie, ktoré by ju viedlo k preukázaniu prednosti takejto investície z 23. februára 2017 pred konkurzom spoločnosti Post Danmark.
- 375 Ako tvrdia žalobcovia, riešenie prijaté Komisiou v napadnutom rozhodnutí znamená pripustiť, že akýkoľvek kapitálový vklad realizovaný verejnoprávnou spoločnosťou v prospech jej dcérskej spoločnosti, ktorá čelí náhlemu riziku konkurzu, v zásade spĺňa kritérium súkromného investora v trhovom hospodárstve.
- 376 V dôsledku toho treba vyhovieť tejto žalobe v rozsahu, v akom sa týka tej časti napadnutého rozhodnutia, v ktorej Komisia bez toho, aby začala formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, dospela k záveru, že zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nepredstavuje štátnu pomoc, keďže nie je pripísateľné dánskemu a švédskemu štátu a nepredstavuje výhodu.
- 377 Z tohto dôvodu nie je potrebné vyhovieť návrhu na nariadenie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorý navrhujú žalobkyne a ktorý sa týka predloženia oznámenia predstavenstva.

IV. Závery o žalobe ako celku

- 378 Podľa judikatúry samotná skutočnosť, že Všeobecný súd považuje dôvod uvedený žalobcom na podporu jeho žaloby o neplatnosť za dôvodný, mu neumožňuje automaticky zrušiť napadnutý akt v celom rozsahu. Celkové zrušenie totiž nemôže byť prijaté, ak sa zdá úplne zjavné, že tento dôvod,

ktorý sa týka výlučne osobitného aspektu spochybneného aktu, môže odôvodniť iba čiastočné zrušenie (rozsudok z 11. decembra 2008, Komisia/Département du Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, bod 104).

- 379 Čiastočné zrušenie aktu Únie je však možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu. Táto podmienka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty (rozsudok z 11. decembra 2008, Komisia/Département du Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, body 105 a 106 a citovaná judikatúra).
- 380 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí preskúmala päť rôznych opatrení, a to predmetnú kompenzáciu, predmetnú záruku, predmetnú správnu prax, účtovné rozdelenie nákladov spoločnosti Post Danmark a zvýšenie základného imania z 23. februára 2017. Tieto opatrenia, ktorých vzájomnú autonómnosť Komisia uznala na pojednávaní, boli v napadnutom rozhodnutí preskúmané samostatne a každé z nich je predmetom osobitného záveru v odsekoch 205 a 206 tohto rozhodnutia, ktoré sú uvedené v bode 30 vyššie.
- 381 V tejto súvislosti bolo v bodoch 271 a 376 vyššie konštatované, že táto žaloba je dôvodná v rozsahu, v akom sa týka tých častí napadnutého rozhodnutia, v ktorých Komisia bez toho, aby začala formálne vyšetrovacie konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, dospela k záveru, že predmetná správna prax a zvýšenie základného imania z 23. februára 2017 nepredstavujú štátnu pomoc. V dôsledku toho treba napadnuté rozhodnutie v tomto rozsahu čiastočne zrušiť a v zostávajúcej časti žalobu zamietnuť.

V. O trovách

- 382 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania, alebo môže trovy konania rozdeliť.
- 383 Keďže žalobe sa čiastočne vyhovel, spravodlivým posúdením okolností prípadu je rozhodnutie, že žalobcovia znášajú polovicu svojich vlastných trov konania, pričom zvyšnú časť ich trov konania je povinná nahradiť Komisia, ktorá okrem toho znáša aj svoje vlastné trovy konania.
- 384 Na základe článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku Dánske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania. Na základe článku 138 ods. 3 toho istého rokovacieho poriadku Jørgen Jensen Distribution a Dansk Distribution znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Komisie C(2018) 3169 final z 28. mája 2018 vo veci štátnej pomoci SA.47707 (2018/N) – Kompenzácie priznané štátom spoločnosti PostNord za poskytovanie univerzálnej poštovej služby – Dánsko, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa v ňom na záver fázy predbežného preskúmania konštatuje, že ani oslobodenie od dane z pridanej hodnoty (DPH) zavedené správnym rozhodnutím č. 1306/90 a správnym nariadením F 6742/90, ktoré prijali dánske daňové orgány, a ani zvýšenie základného imania o sumu vo výške jednej miliardy dánskych korún (DKK) uskutočnené spoločnosťou PostNord AB v prospech spoločnosti Post Danmark 23. februára 2017, nepredstavujú štátnu pomoc.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S a Danske Fragtmænd A/S znášajú polovicu svojich vlastných trov konania, pričom zvyšnú časť ich trov konania je povinná nahradiť Európska komisia.**
- 4. Komisia, Dánske kráľovstvo, Jørgen Jensen Distribution A/S a Dansk Distribution A/S znášajú svoje vlastné trov konania.**

da Silva Passos

Valančius

Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 5. mája 2021.

Podpisy

Obsah

I.	Okolnosti predchádzajúce sporu	2
II.	Konanie a návrhy účastníkov konania	7
III.	Právny stav	9
	A. O indíciách týkajúcich sa dĺžky trvania a priebehu fázy predbežného preskúmania	10
	B. O indíciách týkajúcich sa obsahu napadnutého rozhodnutia	14
	1. O predmetnej kompenzácii	14
	a) O prípustnosti príloh C.2 až C.5	17
	b) O existencii závažných ťažkostí v súvislosti s predmetnou kompenzáciou	18
	1) O alternatívnom scenári	19
	2) O odpočítaní nehmotných výhod	21
	i) O zlepšení reputácie spoločnosti Post Danmark	22
	ii) O všadeprítomnosti	24
	3) O zohľadnení stimulov na zvyšovanie efektívnosti	26
	4) O použití predmetnej kompenzácie	27
	5) Záver	30
	2. O predmetnej záruke	30
	3. O oslobodení od DPH	34
	4. O účtovnom rozdelení spoločných nákladov medzi činnosti spoločnosti Post Danmark spadajúce do PUS a jej činnosti mimo PUS	42
	5. O zvýšení základného imania z 23. februára 2017	46
	a) O existencii porušenia článku 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589	50
	b) O pripísateľnosti zvýšenia základného imania z 23. februára 2017	51
	c) O kritériu súkromného investora v trhovom hospodárstve	54
IV.	Záver o žalobe ako celku	58
V.	O trovách	59